



Briselē, 24.7.2013
COM(2013) 547 final

2013/0264 (COD) C7-0230/13

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

**par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK,
2013/36/ES un 2009/110/EK un atceļ Direktīvu 2007/64/EK**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SWD(2013) 282 final}

{SWD(2013) 288 final}

{SWD(2013) 289 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Elektronisko maksājumu tirgus Eiropā piedāvā lieliskas inovāciju iespējas. Patērētāji pēdējos gados jau ir ievērojami mainījuši savus maksāšanas ieradumus. Papildus aizvien lielākam skaitam kredītkaršu un debetkaršu maksājumu e-komercijas pieauguma un aizvien lielākās viedtālrunu popularitātes rezultātā ir radušies jauni maksājumu veidi. Ieguvumi no tirgus labākas integrācijas un mazākas sadrumstalotības šajā jomā Eiropas līmenī ir ievērojami.

Šī iniciatīva ļaus patērētājiem un tirgotājiem pilnībā izmantot iekšējā tirgus priekšrocības, īpaši e-komercijas jomā. Šā priekšlikuma mērķis ir palīdzēt turpmāk attīstīt Eiropas Savienības mēroga elektronisko maksājumu tirgu, kas ļaus patērētājiem, mazumtirgotājiem un citiem tirgus dalībniekiem pilnībā izmantot ES iekšējā tirgus sniegtās priekšrocības atbilstīgi stratēģijai "Eiropa 2020" un Eiropas digitalizācijas programmai. Šāda ciešāka integrācija kļūst aizvien svarīgāka, jo pasaulē notiek pāreja no vienkāršas tirdzniecības uz digitālu ekonomiku.

Lai to panāktu un lai veicinātu lielāku konkurenci, efektivitāti un inovācijas e-maksājumu jomā, būtu jābūt juridiskai skaidrībai un vienādiem noteikumiem, kā rezultātā samazinātos izdevumi un cenas maksājumu pakalpojumu lietotājiem, tiktu nodrošināta lielāka maksājumu pakalpojumu izvēle un pārredzamība, atvieglota novatorisku maksājumu pakalpojumu sniegšana un nodrošināti droši un pārredzami maksājumu pakalpojumi.

Šie mērķi tiks sasniegti, atjauninot un papildinot pašreizējo maksājumu pakalpojumu režīmu, izstrādājot noteikumus, kas palielinās pārredzamību, novatorismu un drošību privātklientu maksājumu jomā, kā arī uzlabojot saskaņotību starp valstu noteikumiem, īpaši pievēršoties patērētāju likumīgajām vajadzībām. Ar ierosinātajiem pasākumiem to var panākt tehnoloģiski neitrālā veidā, kas ir svarīgi, maksājumu pakalpojumiem attīstoties turpmāk.

Šis priekšlikums arī ietver un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2007/64/EK (t. s. maksājumu pakalpojumu direktīvu jeb MPD)¹, kas ir pamatā saskaņotam tiesiskajam regulējumam, lai izveidotu integrētu maksājumu tirgu, tādējādi palielinot vienādu noteikumu iespēju un uzlabojot pašreizējā maksājumu režīma pieejamību visām ieinteresētajām personām.

Laikā, kad atšķirība starp maksājumu iestādēm (saskaņā ar MPD) un elektroniskās naudas iestādēm (saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/110/EK² – otro elektroniskās naudas direktīvu jeb END) ir kļuvusi neskaidra, jo tehnoloģijas un uzņēmējdarbības modeļi saplūst, būtu jāveic pilnīga digitālo maksājumu režīma

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 13. novembra Direktīva 2007/64/EK par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV L 319, 5.12.2007., 1. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Direktīva 2009/110/EK par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību, par grozījumiem Direktīvā 2005/60/EK un Direktīvā 2006/48/EK un par Direktīvas 2000/46/EK atcelšanu, (OV L 267, 10.10.2009., 7.lpp.).

modernizācija, sapludinot kopā abas minētās kategorijas un attiecīgos tiesību aktus. Tomēr šim nolūkam vispirms būtu jāpārskata END, lai nodrošinātu saskaņotu tiesisko regulējumu. Diemžēl vairāku dalībvalstu kavēšanās transponēt END nav ļāvusi uzkrāt pietiekamu pieredzi ar šo direktīvu, lai to varētu novērtēt kopā ar MPD un izvērtēt iespējamu sinerģiju pārskatīšanā. Paredzēts, ka Direktīva 2009/110/EK tiks pārskatīta 2014. gadā.

Vispārīgais konteksts

Pēdējos 12 gados ES ir sasniegts ievērojams progress un integrācija saistībā ar regulatīvo un tiesību aktu *acquis* attiecībā uz maksājumiem privātklientu maksājumu jomā.

Tiesiskais regulējums, kas izveidots ar MPD, pārrobežu maksājumu Regulu (EK) Nr. 924/2009³ un Otro elektroniskās naudas direktīvu, jau ir ļāvis sasniegt ievērojamu progresu saistībā ar Eiropas privātklientu maksājumu tirgu integrāciju. Pārejas uz *SEPA* termiņa Regula (ES) Nr. 260/2012⁴ bija vēl viens solis uz priekšu, nosakot pārejas termiņus Eiropas mēroga kredīta pārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem, aizstājot valstu shēmas iekšzemes un pārrobežu maksājumiem euro valūtā ES (eurozonai – 2014. gada 1. februāris). Šo regulējumu papildina EKT judikatūra un Komisijas lēmumi konkurences tiesību aktu kontekstā privātklientu maksājumu jomā.

Privātklientu maksājumu tirgus ir ļoti dinamisks, un dažos pēdējos gados tajā strauji ir ienākušas inovācijas. Vienlaikus svarīgas maksājumu tirgus jomas, piemēram, karšu maksājumi un tādi jaunie maksājumu veidi kā maksājumi internetā un no mobilā tālruņa, joprojām ir sadrumstalotas pa valstīm, apgrūtinot inovatīvu un viegli lietojamu digitālo maksājumu pakalpojumu attīstību un neļaujot nodrošināt pircējiem un mazumtirgotājiem ērtas un drošas maksājumu metodes (iespējams, izņemot kredītkartes) visas Eiropas mērogā, iegādājoties aizvien plašāku preču un pakalpojumu klāstu. Nesenā notikumu attīstība šajos tirgus ir arī atklājusi zināmus trūkumus pašreizējā tiesiskajā regulējumā attiecībā uz maksājumiem un tirgus nepilnības karšu, interneta un mobilo maksājumu tirgos, kas tiks novērsti ar šo iniciatīvu.

Eiropas režīma un jo īpaši MPD pārskatīšana, kā arī Komisijas Zaļās grāmatas “Ceļā uz karšu, interneta un mobilo maksājumu integrētu Eiropas tirgu”⁵ sabiedriskā apspriešana 2012. gadā liek secināt, ka ir nepieciešami turpmāki pasākumi un tiesiskā regulējuma pārskatīšana, tostarp MPD pielāgojumi, lai maksājumu režīms labāk kalpotu efektīva Eiropas maksājumu tirgus vajadzībām, pilnībā veicinot tādu maksājumu vidi, kura sekmē konkurenci, inovācijas un drošību.

³ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Regula (EK) Nr. 924/2009 par pārrobežu maksājumiem Kopienā, ar kuru atceļ Regulu (EK) Nr. 2560/2001, (OV L 266, 9.10.2009., 11. lpp.).

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 14. marta Regula (ES) Nr. 260/2012, ar ko nosaka tehniskās un darbības prasības kredīta pārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem euro un groza Regulu (EK) Nr. 924/2009 (OV L 94, 30.3.2012., 22. lpp.).

⁵ Eiropas Komisijas Zaļā grāmata “Ceļā uz karšu, interneta un mobilo maksājumu integrētu Eiropas tirgu”, COM(2011) 941 *final*.

Komisijas 2012. gada paziņojumā “II vienotā tirgus akts – kopā jaunai izaugsmei”⁶ privātklientu maksājumu tiesiskā pamata modernizēšana ir norādīta kā būtiski svarīga prioritāte, jo tam ir liels potenciāls nodrošināt jaunu izaugsmi un inovācijas. Viens no Komisijas veicamajiem darbiem 2013. gadā bija MPD pārskatīšana un tiesību akta priekšlikuma izstrāde par daudzpusējām starpbanku komisijas maksām, ko piemēro karšu maksājumiem (*MIF*).

Spēkā esošie noteikumi priekšlikuma jomā

Šī iniciatīva ir daļa no lielākas leģislatīvo pasākumu paketes saistībā ar maksājumu pakalpojumiem. Tā papildinās un atjauninās maksājumu pakalpojumiem spēkā esošo tiesisko regulējumu ES un īpaši:

- Direktīvu 2007/64/EK, ar ko tika izveidots saskaņots tiesiskais regulējums, lai maksājumus varētu veikt ātrāk un vieglāk visā ES, radīta lielāka konkurence maksājumu sistēmās un veicināti apjomradīti ietaupījumi. Tā arī ir sekmējusi vienotās euro maksājumu telpas (*SEPA*) praktisko ieviešanu;
- Regulu (EK) Nr. 924/2009 par pārrobežu maksājumiem, ar kuru atceļ Regulu (EK) Nr. 2560/2001, attiecinot regulu arī uz tiešā debeta maksājumiem. Ar to tika likvidētas izmaksu atšķirības maksājumu pakalpojumu lietotājiem starp iekšzemes un pārrobežu maksājumiem euro valūtā Eiropas Savienībā. To piemēro visiem elektroniski apstrādātiem maksājumiem;
- Regulu (ES) Nr. 260/2012, ar ko nosaka pārejas termiņus Eiropas mēroga kredīta pārvedumiem un Eiropas mēroga tiešā debeta maksājumiem, aizstājot valstu shēmas iekšzemes un pārrobežu maksājumiem euro valūtā Eiropas Savienībā;
- Direktīvu 2009/110/EK par elektronisko naudu, ar ko nodrošināts tiesiskais regulējums e-naudas izdošanai un atpirkšanai un elektroniskās naudas iestāžu prudenciālais režīms saskaņots ar maksājumu iestādēm noteiktajām prasībām MPD;
- Regulu (EK) Nr. 1781/2006, kuras noteikumi paredz, ka maksājumu pakalpojumu sniedzējiem informācija par maksātāju jāsūta visas maksājumu ķēdes garumā ar mērķi novērst, izmeklēt un atklāt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un terorisma finansēšanu.

Papildus tiesiskajam pamatam virknē konkurences lietu Eiropas un valstu līmenī ir izskatītas pret konkurenci vērstas darbības maksājumu tirgū.

Atbilstība pārējiem ES politikas virzieniem un mērķiem

Priekšlikuma mērķi pilnībā atbilst Savienības politikas virzieniem un mērķiem. Pirmkārt, šis priekšlikums uzlabos maksājumu pakalpojumu iekšējā tirgus darbību, kā arī – plašākā nozīmē – visu preču un pakalpojumu iekšējā tirgus darbību, jo pastāv nepieciešamība pēc inovatīviem, efektīviem un drošiem maksājumu veidiem. Sekmējot ekonomiskos darījumus Savienībā, tiks veicināta arī stratēģijas “Eiropa 2020” mērķu sasniegšana kopumā un jauna izaugsme. Otrkārt, šī iniciatīva atbilst ES politikas virzieniem citās jomās, piemēram, datu

⁶ Eiropas Komisijas paziņojums “II vienotā tirgus akts – kopā jaunai izaugsmei”, COM(2012) 573.

aizsardzība, administratīvie sodi, noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršana u.t.t., un jo īpaši:

- Komisijas likumdošanas iniciatīvām saistībā ar Eiropas digitalizācijas programmu⁷, un sevišķi Komisijas priekšlikumam par tiesisko regulējumu attiecībā uz elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū⁸, kā arī tās priekšlikumam par pasākumiem, kas nodrošinātu vienādi augsta līmeņa tīklu un informācijas drošību visā Savienībā⁹ un par galvenajām prioritātēm, kuras definētas paziņojumā par e-tirdzniecību un tiešsaistes pakalpojumiem¹⁰, kā mērķis ir panākt digitālo vienoto tirgu;
- Komisijas centieniem palielināt konkurenci, nosakot vienādus pienākumus, tiesības un iespējas tirgus dalībniekiem un sekmējot maksājumu pakalpojumu pārrobežu sniegšanu;
- Komisijas tiesību akta priekšlikumam par starpbanku komisijas maksām, ko piemēro kartei piesaistītu maksājumu darījumiem, un par konkrētu ierobežojošu uzņēmējdarbības noteikumu un prakses izmantošanu, kurš tiek izstrādāts vienlaicīgi un saskaņojot ar šo priekšlikumu;
- Direktīvai 2011/83/EK par patērētāju tiesībām¹¹, kuras mērķis ir veicināt godīgu komercpraksi pret patērētājiem iekšējā tirgū un panākt pareizo līdzsvaru starp patērētāju augsta līmeņa aizsardzību un uzņēmumu konkurētspēju, kas ļauj tirgotājam piemērot tikai tādu maksu par maksājumu instrumentu izmantošanu, kura nepārsniedz tirgotāja faktisko izmaksu apjomu.

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMS

Apspriešanās ar ieinteresētajām personām

2012. gada 11. janvārī Eiropas Komisija publicēja Zaļo grāmatu “Ceļā uz karšu, interneta un mobilo maksājumu integrētu Eiropas tirgu”¹², kam sekoja plaša sabiedriskā apspriešana. Komisija saņēma vairāk nekā 300 atbilžu no iestādēm, pilsoniskās sabiedrības, uzņēmumu federācijām un uzņēmumiem dažādās jomās, tādējādi tiekot pārstāvētam plašam ieinteresēto personu lokam. Vēl vairākas atsauksmes, nostājas un ieguldījumi šajā darbā tika saņemti ārpus apspriešanas.

Visaptverošā reakcija no ieinteresētajām personām¹³ sniedza informāciju par dažiem neseniem notikumiem un iespējamām nepieciešamām izmaiņām esošajā maksājumu režīmā.

⁷ Eiropas Komisijas paziņojums “Digitālā programma Eiropai”, COM (2010) 245 galīgā redakcija.

⁸ Eiropas Komisijas priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū, COM (2012) 238 *final*.

⁹ Eiropas Komisijas priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par pasākumiem, kas nodrošinātu vienādi augsta līmeņa tīklu un informācijas drošību visā Savienībā, COM (2013) 48 *final*.

¹⁰ Eiropas Komisijas paziņojums “Vienota sistēma uzticēšanās pastiprināšanai vienotajam digitālajam e-tirdzniecības un tiešsaistes pakalpojumu tirgum,” COM (2011) 942.

¹¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 25. oktobra Direktīva 2011/83/ES par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK (OV L 304, 22.11.2011, 64. lpp.).

¹² <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0941:FIN:LV:PDF>.

¹³ http://ec.europa.eu/internal_market/payments/docs/cim/gp_feedback_statement_en.pdf.

2012. gada 4. maijā par šo pašu tematu notika atklāta sēde, kuru apmeklēja apmēram 350 ieinteresēto personu.

Eiropas Parlaments 2012. gada 20. novembrī pieņēma rezolūciju “Ceļā uz karšu, interneta un mobilo maksājumu integrētu Eiropas tirgu”¹⁴. Rezolūcijā noteikti mērķi un integrācijas, kas konstatēti Zaļajā grāmatā, un pieprasīts veikt leģislatīvus pasākumus dažādās jomās saistībā ar karšu maksājumiem, vienlaikus aicinot uz lielāku piesardzību attiecībā uz interneta un mobilajiem maksājumiem, jo šie tirgi vēl nav tik līdzsvaroti. Tāpat tajā tiek aicināts reformēt vienotās euro maksājumu telpas (*SEPA*) pārvaldības modeli.

Apspriešanās rezultāti lika secināt, ka nepieciešamas ievērojamas regulējuma izmaiņas esošajā režīmā, lai stiprinātu Eiropas maksājumu tirgus efektivitāti un veicinātu tādu maksājumu vidi, kura sekmē konkurenci, inovācijas un drošību.

Ekspertu atzinumu izmantošana

Saistībā ar MPD un regulas par pārrobežu maksājumiem iekšējā tirgū pārskatīšanu, kā arī ar iespējamo nepieciešamību grozīt abus dokumentus, Komisija veica papildu pasākumus, lai gūtu informāciju šajā jomā un nodrošinātu dažādo ieinteresēto personu pilnīgu iesaisti.

Komisijas veiktā MPD un regulas par pārrobežu maksājumiem iekšējā tirgū ietekmes pārskatīšana tika balstīta uz diviem īpaši šim nolūkam sagatavotiem ārējiem pētījumiem. Šie pētījumi sniedza Komisijai visaptverošu ainu par MPD radītajām ekonomiskajām un juridiskajām sekām. Pirmais pētījums, kuru 2011. gadā veica ārējie konsultanti *Tipik*, sniedza juridiskās atbilstības novērtējumu saistībā ar MPD direktīvas transponēšanu 27 dalībvalstīs¹⁵. 2012. gada laikā otrā pētījumā, kuru veica *London Economics* un *IFF* sadarbībā ar *PaySys*, tika analizēta MPD ietekme uz maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū un regulas par pārrobežu maksājumiem Kopienā piemērošana. Tāpat ar maksājumu politikas jomas padomdevēju komiteju (piemēram, Maksājumu komitejas, kura sastāv no dalībvalstu pārstāvjiem, un Maksājumu sistēmu tirgus ekspertu grupas, kura sastāv no tirgus pārstāvjiem gan no piedāvājuma, gan pieprasījuma puses) starpniecību tika vākts dalībvalstu un attiecīgo tirgus dalībnieku pienesums. Tāpat Komisija vajadzības gadījumā apspriedās arī ar citām attiecīgajām ieinteresētajām personām.

Ietekmes novērtējums

Komisija veica ietekmes novērtējumu¹⁶, kurā tika analizēts, kādas būtu iespējamās sekas, ja nebūtu integrēta Eiropas maksājumu tirgus. Tika izskatīti jo īpaši šādi problēmas iemesli:

- esošo noteikumu nekoncekventa piemērošana dažādās dalībvalstīs sakarā ar daudzām iespējām un bieži ļoti vispārīgiem piemērošanas kritērijiem. Sevišķi daži MPD noteiktie atbrīvojumi šķiet pārāk vispārīgi vai novecojuši saistībā ar tirgus attīstību,

¹⁴ Eiropas Parlamenta 2012. gada 20. novembra rezolūcija par Zaļo grāmatu “Ceļā uz karšu, interneta un mobilo maksājumu integrētu Eiropas tirgu” (2012/2040(INI))

¹⁵ Pētījums pieejams:

http://ec.europa.eu/internal_market/payments/framework/transposition/index_en.htm.

¹⁶ Dažādās stratēģiskās iespējas un to ietekme ir detalizēti iztirzāta ietekmes novērtējumā, kas pieejams [link to be added].

un tie tiek ļoti dažādi interpretēti. Vērojami arī trūkumi piemērošanas jomā saistībā ar maksājumiem, kur darījuma viena daļa atrodas ārpus EEZ, un maksājumiem trešo valstu valūtās, kā rezultātā turpinās tirgus sadrumstalotība, regulējuma arbitrāža un konkurences izkropļošana;

- tiesiskais vakuums attiecībā uz dažiem jauniem interneta pakalpojumu sniedzējiem, piemēram, trešām personām – pakalpojumu sniedzējiem, kuri piedāvā maksājuma iniciēšanu, kas piesaistīta bankas pakalpojumiem tiešsaistē. Šie pakalpojumi ir dzīvotspējīga un bieži arī lētāka alternatīva karšu maksājumiem, un tā ir pievilcīga klientiem, kuriem nav karšu. Uz lielāko daļu šo pakalpojumu sniedzēju pašlaik neattiecas spēkā esošais tiesiskais regulējums, jo tie līdzekļus nevienā brīdī netur. Pastāv iespēja ka šis tiesiskais vakuums var apdraudēt inovācijas un pienācīgus tirgus pieejamības nosacījumus;
- standartizācijas un savstarpējas savienojamības trūkums starp dažādiem maksājumu risinājumiem (karšu, interneta un mobilajiem maksājumiem) dažādos aspektos un dažādā mērā, īpaši pārrobežu līmenī, ko vēl vairāk pastiprina vājš ES privātklientu maksājumu tirgus pārvaldības režīms;
- dažādas un nekonekvantas maksas (ko piemēro tirgotājs par konkrēta maksājuma instrumenta izmantošanu) noteikšanas prakses starp dalībvalstīm (apmēram puse dalībvalstu atļauj, bet pārējās aizliedz papildmaksu), kā rezultātā patērētājiem rodas neskaidrība, iepērkoties ārzemēs vai internetā, un pastāv nevienādi noteikumi;
- maksājumu karšu jomā pastāv vairāki ierobežojoši uzņēmējdarbības noteikumi un prakse, kas kropļo konkurenci (attiecībā uz *MIF* un noteikumi par tirgotāju izvēli un elastību karšu pieņemšanā).

Iepriekš aprakstītās konstatētās problēmas ir radījušas sekas klientiem, tirgotājiem, jaunajiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem un maksājumu pakalpojumu tirgum kopumā.

Ietekmes novērtējumā secināts, ka vislabākās stratēģiskās iespējas esošās situācijas uzlabošanai, i) veicinot līdzvērtīgus konkurences apstākļus vecajiem tirgus dalībniekiem un jaunajiem karšu, interneta un mobilo maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, ii) palielinot efektivitāti, pārredzamību un maksājumu instrumentu izvēli maksājumu pakalpojumu lietotājiem (klientiem un tirgotājiem) un iii) nodrošinot minēto pakalpojumu lietotāju augsta līmeņa aizsardzību, attiecībā uz MPD būtu šādi:

- nostiprināt *SEPA* projektu un nodrošināt iespēju ieinteresētajām personām aktīvāk piedalīties privātklientu maksājumu politikas izstrādē un realizācijā (pārvaldība);
- veicināt standartizāciju, nodrošinot pienācīgu pārvaldības režīmu un efektīvāk iesaistot Eiropas standartizācijas organizācijas (standartizācija);
- nodrošināt juridisko noteiktību saistībā ar starpbanku komisijas maksām, ko piemēro kartei piesaistītiem maksājumu darījumiem, un skaidrību par pieņemamu uzņēmējdarbības modeli pašreizējām un nākotnē iespējamām kartei piesaistītām maksājumu iniciatīvām (starpbanku komisijas maksas);
- aizliegt ierobežojošus uzņēmējdarbības noteikumus karšu maksājumiem, kas rada tirgus izkropļojumus (starpbanku komisijas maksu atbalsta pasākumi);
- saskaņot dalībvalstu stratēģijas par papildmaksām atbilstīgi regulatīvajiem lēmumiem par savstarpējās apmaiņas maksu (starpbanku komisijas maksu atbalsta pasākumi);

- definēt nosacījumus par trešo personu – pakalpojumu sniedzēju piekļuvi informācijai, kura attiecas uz līdzekļu pieejamību, ietverot arī maksājumu iniciēšanas pakalpojumus (MPD darbības joma);
- pielāgot tiesiskā pamata darbības jomu un uzlabot saskaņotību (MPD darbības joma);
- uzlabot esošās MPD īstenošanu (MPD uzlabošanas pasākumi);
- pastiprināt maksājumu pakalpojumu lietotāju (MPL) tiesības un aizsargāt patērētāju tiesības, ņemot vērā regulatīvās izmaiņas ((MPD darbības joma, starpbanku komisijas maksu atbalsta pasākumi).

Par ietekmes novērtējumu 2013. gada 20. marta sanāksmē tika saņemts pozitīvs atzinums no Ietekmes novērtējuma padomes. Saskaņā ar minētās padomes ieteikumiem dokumentā tika veiktas dažas izmaiņas, jo īpaši:

- pamatojot MPD grozīšanas steidzamību un iemeslus, kādēļ ar tiesību aktiem būtu jāregulē *MIF*,
- vienkāršojot ietekmes attēlojumu, koncentrējoties uz vissvarīgākajiem viedokļiem pamattekstā un pārceļot mazāk svarīgos jautājumus uz pielikumiem,
- labāk izskaidrojot dažādo iespēju un pakešu savstarpējo atkarību.

Ar šo priekšlikumu tiks ieviesta lielākā daļa ierosināto stratēģisko pasākumu. Tas īpaši attiecas uz jomām, kurām jau piemēro MPD pašreizējos noteikumus, piemēram, tirgus pieejamība trešajām personām – pakalpojumu sniedzējiem (TPPS), papildmaksa un noteikumi attiecībā uz maksājumu iestādēm. Citiem pasākumiem, īpaši *MIF* regulējumam un palīgpasākumiem, pievērsīsies tam īpaši izstrādātā tiesību akta priekšlikumā, kuru iesniegs vienlaikus.

Daži no iepriekš aprakstītajiem pasākumiem būtu jārisina ar nelegislatīviem līdzekļiem, piemēram, jautājumi attiecībā uz Eiropas standartizācijas organizāciju iesaisti un *SEPA* pārvaldību.

Jāstiprina esošais *SEPA* pārvaldības režīms, tostarp loma, kāda ir esošajai *SEPA* padomei – *ad-hoc* augsta līmeņa pārvaldības struktūrai, kas ir izveidota un darbojas Komisijas un Eiropas Centrālās bankas kopīgā vadībā sākotnēji trīs gadus, lai uzlabotu ieinteresēto personu iesaisti *SEPA*. Šim nolūkam ir jāprecizē *SEPA* padomes mandāts, jāpārskata tās sastāvs un jāpanāk lielāks interešu līdzsvars starp piedāvājuma un pieprasījuma pusi, lai nodrošinātu efektīvu konsultāciju sniegšanu Komisijai un Eiropas Centrālajai bankai par *SEPA* projekta virzību nākotnē un lai atvieglinātu integrēta un inovatīva privātklientu maksājumu tirgus, kurā pastāv konkurence, izveidi, sevišķi eurozonā. Komisija strādās kopā ar Eiropas Centrālo banku, lai noteiktu vispiemērotākos veidus, kā risināt jautājumus attiecībā uz uzdevumiem, sastāvu, vadību un pārvaldības režīmu saistībā ar *SEPA*.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

Juridiskais pamats

Šis priekšlikums ir balstīts uz LESD 114. pantu.

Subsidiaritāte un proporcionalitāte

Integrēts elektronisko privātklientu maksājumu ES tirgus sekmē Līguma par Eiropas Savienību 3. pantā noteiktā mērķa sasniegšanu – iekšējā tirgus izveidi. Tirgus integrācija ir nepieciešama, lai Eiropas pilsoņi varētu pilnībā izmantot virkni priekšrocību. Starp šīm

priekšrocībām ir lielāka konkurence starp maksājumu pakalpojumu sniedzējiem un lielāka izvēle un novatorisms, kā arī maksājumu pakalpojumu lietotāju, sevišķi klientu, drošība. Integrēts maksājumu tirgus sekmē pārrobežu preču un pakalpojumu apriti un tādējādi veicina patiesu vienoto tirgu. MPD grozījumu apjoms ir proporcionāls līdz šim identificētajām problēmām. Direktīva joprojām ir derīga mērķa sasniegšanai, taču vienlaikus ES tiesiskajam regulējumam ir jāattīstās, lai pienācīgi ņemtu vērā jaunāko notikumu attīstību tehnoloģiju un uzņēmējdarbības jomā saistībā ar privātklientu maksājumiem.

Pēc savas būtības integrētam maksājumu tirgum, kas balstīts uz tīkliem, kuri pārsniedz valstu robežas, nepieciešama Savienības mēroga rīcība, jo piemērojamiem principiem, noteikumiem, procesiem un standartiem jābūt saskaņotiem visās dalībvalstīs, lai panāktu juridisku noteiktību un vienādus noteikumus visiem attiecīgajiem tirgus dalībniekiem. Ņemot vērā pašreizējo tirgus sadrumstalotību, ar atsevišķu rīcību dalībvalstu līmenī nebūtu iespējams sasniegt mērķi – integrētu un efektīvu maksājumu tirgu gan iekšzemes, gan pārrobežu precēm un pakalpojumiem.

Šāda pieeja atbalsta *SEPA* turpmāku uzlabošanu un ir saskaņā ar Eiropas digitalizācijas programmu, jo īpaši ar digitālā vienotā tirgus izveidi. Ar to tiks veicinātas tehnoloģiskās inovācijas un sekmēta jauna izaugsme un darbavietas, sevišķi e-komercijas un m-komercijas jomās.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Direktīvas ietekme uz budžetu ir aprakstīta priekšlikumam pievienotajā tiesību akta finanšu pārskatā.

5. PAPILDU INFORMĀCIJA

Eiropas Ekonomikas zona

Ierosinātais tiesību akts attiecas uz EEZ jautājumu, tādēļ tas būtu jāattiecina uz Eiropas Ekonomikas zonu.

Skaidrojošie dokumenti

Jaunās direktīvas priekšlikumā ir iekļauti vairāki esošās direktīvas pielāgojumi un daži jauni pienākumi dalībvalstīm, paredzot pietiekamu rīcības brīvību attiecībā uz to, kā šos pienākumus transponē valstu tiesību aktos, piemēram, jauni noteikumi par drošību. Tādēļ dalībvalstīm tiek lūgts sniegt paskaidrojošus dokumentus par pārņemšanas pasākumiem, kas tām jāpieņem, lai Komisija varētu labāk noteikt attiecīgos valstu pasākumus un uzraudzīt direktīvas pareizu transponēšanu.

Sīkāks priekšlikuma skaidrojums

Turpmākais īsais kopsavilkums domāts, lai atvieglinātu lēmumu pieņemšanas procesu, norādot uz galvenajām izmaiņām salīdzinājumā ar atceļamo MPD.

2. pants. Darbības joma. Tiek ierosināts paplašināt darbības jomu gan attiecībā uz ģeogrāfisko tvērumu, gan uz valūtām.

2. panta 1. punkts. MPD noteikumi par pārredzamību un informācijas prasībām tiks piemēroti arī saistībā ar maksājumu darījumiem uz trešām valstīm, ja tikai viens no maksājumu pakalpojumu sniedzējiem atrodas Eiropas Savienībā (angliski – “one-leg transactions”) attiecībā uz tām maksājumu darījumu daļām, kas tiek veiktas Eiropas Savienībā.

2. panta 2. punkts. MPD noteikumu par pārredzamību un informācijas prasībām piemērošana tiks paplašināta, attiecinot tos uz visām valūtām, nevis kā patlaban tikai uz ES valūtām.

3. pants. Darījumi, kas neietilpst direktīvas darbības jomā. Šajos noteikumos tiek paskaidroti un atjaunināti darījumi, kas neietilpst darbības jomā, kā paredzēts pašreizējā direktīvā, atbrīvojot virkni maksājumu (ar maksājumiem saistītu) darbību no MPD piemērošanas.

3. panta b) punkts. “Tirdzniecības pārstāvja” atbrīvojums ir grozīts, piemērojot to tikai tādiem tirdzniecības pārstāvjiem, kuri darbojas vai nu maksātāja, vai maksājuma saņēmēja vārdā, nevis tiem, kas darbojas gan maksātāja, gan maksājuma saņēmēja vārdā. Šis atbrīvojums atbilstīgi pašreizējai MPD tiek aizvien plašāk izmantots attiecībā uz maksājumu darījumiem, kurus veic e-komercijas platformas gan pārdevēja (maksājuma saņēmēja), gan pircēja (maksātāja) vārdā. Tā lietošana pārsniedz atbrīvojuma mērķi un tādēļ būtu vēl vairāk jāierobežo.

3. panta k) punkts. “Ierobežotā tīkla” atbrīvojums tiek aizvien vairāk piemērots lieliem tīkliem ar lielām maksājumu summām un plašu preču un pakalpojumu klāstu. Tas acīmredzami nav saskaņā ar šā atbrīvojuma sākotnējo mērķi, jo tādējādi tiesisko regulējumu nepiemēro liela apjoma maksājumiem un tiek radīti neizdevīgi konkurences apstākļi tiem tirgus dalībniekiem, uz kuriem regulējums attiecas. Jaunajai definīcijai, kas ir saskaņā ar Direktīvā 2009/110/EK ietverto ierobežotā tīkla definīciju, būtu šis risks jāsamazina.

3. panta l) punkts. Pašreizējais digitālā satura jeb “telekomunikāciju” atbrīvojums ir definēts no jauna un tiek attiecināts šaurāk, jo tagad to piemēros vienīgi maksājumu palīgpakalpojumiem, ko sniedz elektronisko komunikāciju tīklu nodrošinātāji vai pakalpojumu sniedzēji, piemēram, telekomunikāciju operatori. Atbrīvojums attieksies uz digitālā satura nodrošināšanu, ko veic trešā persona, ievērojot konkrētus šajā direktīvā noteiktus sliekšņus. Jaunajai definīcijai būtu jānodrošina vienādi noteikumi dažādiem pakalpojumu sniedzējiem un efektīvāk jāapmierina patērētāju aizsardzības vajadzības saistībā ar maksājumiem.

Līdzšinējā 3. panta o) punkta svīturošana. MPD nepiemērošana skaidras naudas izņemšanai no bankomātiem, ko nodrošina neatkarīgi bankomātu izvietotāji, ļāva radīt bankomātu tīklus, kuros patērētājiem tika prasīta liela samaksa par skaidras naudas izņemšanu. Šķiet, ka šis noteikums ir radījis stimulu esošajiem bankām piederošajiem bankomātu tīkliem likvidēt savas līgumiskās saistības ar citiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, lai varētu iekasēt lielāku maksu tieši no patērētājiem. Tādēļ šis atbrīvojums būtu jāsvīturo.

9. pants. Nodrošinājuma prasības. Šīs prasības tiks vienkāršotas un nodrošinājuma prasības maksājumu iestādēm, kuras ir licencētas atbilstīgi MPD, tiks turpmāk saskaņotas, jo īpaši samazinot pašreizējās iespējas dalībvalstīm ierobežot nodrošinājuma prasības un samazināt iespējamo nodrošinājuma metožu skaitu; tā mērķis ir panākt vienādus noteikumus un uzlabotu juridisko noteiktību.

14. pants. Eiropas elektroniskās piekļuves punkts EBI. Vienotam elektroniskās piekļuves punktam būtu jāsniedz uzlabota autorizētu un reģistrētu maksājumu iestāžu pārredzamība, nodrošinot valstu publisko reģistru savstarpējo savienotību Savienības līmenī.

27. pants. Nosacījumi. Iespēja “mazām maksājumu iestādēm” izmantot “atvieglinātu režīmu” tiks paplašināta, aptverot lielāku skaitu mazu iestāžu, ņemot vērā to, ka dažām dalībvalstīm ir bijusi negatīva pieredze (maksātnespēja) ar maziem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kuru darbības apjoms atrodas zem atbrīvojumam noteiktā sliekšņa. Mērķis ir panākt līdzsvaru, vienlaikus gan izvairoties no pārlicēģa regulatīvā sloga ļoti mazām iestādēm, gan nodrošinot pienācīgu aizsardzības līmeni maksājumu pakalpojumu lietotājiem.

29. pants. Piekļuve maksājumu sistēmām. Ar šo pantu tiek uzlaboti noteikumi par piekļuvi maksājumu sistēmām, precizējot nosacījumus maksājumu iestāžu netiešai piekļuvei maksājumu sistēmām, kuras norādītas Direktīvā 98/26/EK (Norēķinu galīguma direktīva), līdzīgi piekļuvei, ko izmanto mazas kredītiestādes.

55. panta 3. un 4. punkts. Piemērojamās maksas. Ar šiem noteikumiem tiks turpmāk saskaņota prakse attiecībā uz papildmaksu, pienācīgi ņemot vērā Direktīvu 2011/83 par patērētāju tiesībām un Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) Nr. XXX par starpbanku komisijas maksām, ko piemēro kartei piesaistītiem maksājumu darījumiem, kuru iesniedz paralēli. Pašreizējā MPD paredzētā elastība, kas ļauj tirgotājiem no maksātāja pieprasīt maksu, piedāvāt tam atlaidi vai citādi novirzīt to uz visefektīvāko maksāšanas veidu, ar piebildi, ka dalībvalstis var aizliegt vai atļaut savā teritorijā noteikt šādas papildmaksas, ir tirgū radījusi ārkārtīgu neviendabīgumu. Trīspadsmit dalībvalstis ir izmantojušas šo iespēju, lai saskaņā ar MPD aizliegtu papildmaksu. Dalībvalstīs spēkā esošie dažādie režīmi rada problēmas un neskaidrības gan tirgotājiem, gan patērētājiem, sevišķi pārdodot vai pērkot preces un pakalpojumus pāri robežām internetā. Ierosinātais papildmaksas aizliegums ir tieši saistīts ar ierobežojuma noteikšanu starpbanku komisijas maksai atbilstīgi minētajam regulas priekšlikumam par starpbanku komisijas maksām, ko piemēro kartei piesaistītiem maksājumu darījumiem. Ņemot vērā to maksu, kas tirgotājam jāmaksā savai bankai, ievērojamo samazinājumu, papildmaksu vairs nav pamatota tādām kartēm, uz kurām attiecas *MIF* – šādas kartes patlaban veido 95 % no patērētāju karšu tirgus. Tādējādi ierosinātie noteikumi mudinās patērētājus maksāt ar karti visā Savienībā un veicinās karšu plašāku izmantošanu skaidras naudas vietā.

Kartēm, uz kurām neattiecas regula par starpbanku komisijas maksām atbilstīgi minētajam priekšlikumam par starpbanku komisijas maksām, ko piemēro kartei piesaistītiem maksājumu darījumiem, t. i., korporatīvajām kartēm un trīspusējo shēmu kartēm, tirgotājiem joprojām būs atļauts iekasēt papildmaksu, ciktāl tā atbilst patiesajām izmaksām, pienācīgi ņemot vērā Direktīvu 2011/83.

65. un 66. pants. Maksājumu pakalpojuma sniedzēja un maksātāja atbildība par neautorizētiem maksājumu darījumiem. Ar ierosinātajiem grozījumiem tiks vienkāršoti un turpmāk saskaņoti noteikumi par atbildību neautorizētu darījumu gadījumā, nodrošinot maksājumu lietotāju likumīgo interešu uzlabotu aizsardzību. Izņemot krāpšanas un rupjas neuzmanības gadījumus, maksimālā summa, ko maksājumu lietotājam jebkādos apstākļos var likt maksāt neautorizēta maksājumu darījuma gadījumā, tiks samazināta no pašreizējiem

EUR 150 līdz EUR 50. Tiks arī precizēts, ka par kavētiem maksājumiem ne vienmēr var saņemt atlīdzību.

67. pants. Kompensācijas par maksājumu darījumiem, ko ierosina maksājuma saņēmējs vai ar maksājuma saņēmēja starpniecību. Ar šiem noteikumiem tiek precizētas tiesības uz kompensāciju par tiešā debeta darījumiem, saskaņojot šos noteikumus ar SEPA tiešā debeta pamatsistēmas noteikumiem, ja attiecīgā prece vai pakalpojums, par ko samaksāts, vēl nav patērēts. Saskaņā ar pašreizējiem noteikumiem tiešajam debitam piemēro dažādus kompensācijas noteikumus atkarībā no tā, vai ir dota iepriekšēja atļauja, vai summa pārsniedz paredzamo summu un vai ir bijusi vienošanās par turpmākām tiesībām.

85. pants. Drošības pasākumi. Ierosinātajos noteikumos drošības aspekti un autentificēšanas aspekti tiek regulēti saskaņā ar Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par tīklu un informācijas drošību.

I–V sadaļa un I pielikuma 7. punkts. Jaunu pakalpojumu un pakalpojumu sniedzēju, kuri nodrošina pieeju maksājumu kontiem, aptvērums. Pašreizējā MPD neaptver šos subjektus, ja to rīcībā nevienā mirklī nav ne maksātāja, ne maksājuma saņēmēja līdzekļi. Tas, ka uz šīm TPPS regulējums šobrīd neattiecas (vismaz dažās dalībvalstīs), ir radījis bažas saistībā ar drošību, datu aizsardzību un atbildību, neraugoties uz potenciālajiem ieguvumiem, ko šie pakalpojumi un pakalpojumu sniedzēji dod. Priekšlikumā (I pielikuma 7. punkts) MPD darbības jomā tiek iekļautas trešās personas – pakalpojumu sniedzēji, kuri piedāvā jo īpaši maksājuma iniciēšanu, kas piesaistīta bankas pakalpojumiem tiešsaistē. Tam būtu jāveicina jaunu lētu interneta e-maksājumu risinājumu rašanos, vienlaikus nodrošinot pienācīgus drošības, datu aizsardzības un atbildības standartus. Lai TPPS būtu atļauts sniegt maksājuma iniciēšanas pakalpojumus, tiem jāsaņem licence vai jāreģistrējas un jātiek pārraudzītiem kā maksājumu iestādēm (II sadaļa). Tiem tāpat kā citiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem tiks piemērotas saskaņotās tiesības un pienākumi, īpaši drošības prasības (85. un 86. pants). Paredzētajos noteikumos tiks izklāstīti nosacījumi piekļuvei konta informācijai (58. pants), autentificēšanas prasības (87. pants) un darījumu labošana (63. un 64. pants), kā arī līdzsvarota atbildības sadale (65. un 66. pants). Jaunie maksājumu pakalpojumu sniedzēji varēs izmantot šo režīmu neatkarīgi no tā, vai to rīcībā jebkurā mirklī ir maksātāja vai maksājuma saņēmēja līdzekļi.

6. nodaļa – Ārpustiesas sūdzību un pārsūdzību procedūras strīdu izšķiršanai – veicinās patiesu atbilstību direktīvas noteikumiem. Jaunie pasākumi atjaunina prasības attiecībā uz ārpustiesas sūdzību un pārsūdzību procedūrām un attiecīgās sankcijas.

92. pants. Sankcijas. Atbilstīgi citiem neseniem priekšlikumiem finanšu pakalpojumu nozarē dalībvalstīm būs pienākums saskaņot sankcijas, nodrošināt, ka pastāv pienācīgi administratīvie pasākumi un sankcijas par direktīvas noteikumu pārkāpšanu, un nodrošināt šo sankciju pienācīgu piemērošanu.

Eiropas Banku iestāde. Direktīvā ir vairākas jomas, kur paredzēta EBI darbība, dodot ieguldījumu konsekventā un saskaņotā pārraudzībā (kā norādīts Regulā (ES) Nr. 1093/2010). EBI jo īpaši tiks lūgts sagatavot pamatnostādnes un izstrādāt regulējošus tehniskos standartus dažādās jomās, piemēram, lai precizētu “atļauju (pasu) piešķiršanas režīma” noteikumus, ko piemēro maksājumu iestādēm, kuras darbojas vairākās dalībvalstīs, vai lai nodrošinātu pienācīgu drošības prasību noteikšanu.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA**par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2013/36/ES un 2009/110/EK un atceļ Direktīvu 2007/64/EK**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,
 ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,
 ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,
 nosūtījuši leģislatīvā akta projektu valstu parlamentiem,
 ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹⁷,
 ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu,¹⁸
 apspriedušies ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju,
 rīkojoties saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,
 tā kā:

- (1) Pēdējos gados privātklientu maksājumu tirgu integrācijā Savienībā ir sasniegts ievērojams progress, jo īpaši saistībā ar Savienības tiesību aktiem maksājumu jomā, sevišķi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2007/64/EK¹⁹, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 924/2009²⁰, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/110/EK²¹ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 260/2012²². Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/83/ES²³ papildināja maksājumu pakalpojumu tiesisko regulējumu, nosakot konkrētas robežas mazumtirgotāju iespējai noteikt papildmaksu saviem klientiem par konkrēta maksājumu veida izmantošanu.
- (2) Direktīva 2007/64/EK tika pieņemta 2007. gada decembrī, pamatojoties uz Komisijas 2005. gada priekšlikumu. Kopš tā laika privātklientu maksājumu tirgū ir notikušas

¹⁷ OV C [...], [...], [...] lpp.

¹⁸ OV C [...], [...], [...] lpp.

¹⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 13. novembra Direktīva 2007/64/EK par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV L 319, 5.12.2007., 1. lpp.).

²⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Regula (EK) Nr. 924/2009 par pārrobežu maksājumiem Kopienā, ar kuru atceļ Regulu (EK) Nr. 2560/2001, (OV L 266, 9.10.2009., 11. lpp.).

²¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Direktīva 2009/110/EK par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību, par grozījumiem Direktīvā 2005/60/EK un Direktīvā 2006/48/EK un par Direktīvas 2000/46/EK atcelšanu (OV L 267, 10.10.2009., 7. lpp.).

²² Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 14. marta Regula (ES) Nr. 260/2012, ar ko nosaka tehniskās un darbības prasības kredīta pārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem euro un groza Regulu (EK) Nr. 924/2009 (OV L 94, 30.3.2012, 22. lpp.).

²³ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 25. oktobra Direktīva 2011/83/ES par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK (OV L 304, 22.11.2011., 64. lpp.).

ievērojamas tehniskas inovācijas, kas izraisījušas elektronisko un mobilo maksājumu skaita strauju pieaugumu un jaunu maksājumu veidu rašanos tirgū.

- (3) Savienības maksājumu pakalpojumu tiesiskā regulējuma pārskatīšana un sevišķi Direktīvas 2007/64/EK ietekmes analīze un Komisijas Zaļās grāmatas “Ceļā uz karšu, interneta un mobilo maksājumu integrētu Eiropas tirgu”²⁴ sabiedriskā apspriešana liecināja, ka notikumu attīstība ir radījusi ievērojamus sarežģītumus no regulējuma perspektīvas. Svarīgas maksājumu tirgus jomas, jo īpaši karšu maksājumu, interneta un mobilo maksājumu tirgus, joprojām ir sadrumstalotas pa valstīm. Daudzi inovatīvi maksājumu produkti vai pakalpojumi pilnībā vai daļēji neietilpst Direktīvas 2007/64/EK darbības jomā. Turklāt Direktīvas 2007/64/EK darbības joma un jo īpaši no tās izslēgtie elementi, piemēram, dažu ar maksājumiem saistītu darbību izslēgšana no vispārējiem noteikumiem, virknē gadījumu ir izrādījušies pārāk neskaidri, pārāk vispārīgi vai vienkārši novecojuši, ņemot vērā tirgus attīstību. Tādējādi ir radusies juridiska nenoteiktība, iespējams drošības apdraudējums maksājumu ķēdē un patērētāju aizsardzības trūkums atsevišķās jomās. Novatoriskiem un viegli lietojamiem digitālajiem maksājumu pakalpojumiem ir izrādīties grūti uzsākt darbību un nodrošināt patērētājiem un mazumtirgotājiem efektīvas, ērtas un drošas maksājumu metodes Savienībā.
- (4) Ir ļoti svarīgi izveidot integrētu elektronisko maksājumu vienoto tirgu, lai nodrošinātu, ka patērētāji, tirgotāji un uzņēmumi var izmantot visas iekšējā tirgus priekšrocības, ņemot vērā digitālās ekonomikas attīstību.
- (5) Būtu jāizstrādā jauni noteikumi, lai likvidētu regulatīvos trūkumus, vienlaikus nodrošinot lielāku juridisko skaidrību un tiesiskā regulējuma saskaņotu piemērošanu visā Savienībā. Gan esošajiem, gan jauniem tirgus dalībniekiem būtu jāgarantē līdzvērtīgi darbības apstākļi, sekmējot to, ka jauni maksājumu veidi sasniedz plašāku tirgu, un nodrošinot patērētāju augsta līmeņa aizsardzību šo maksājumu pakalpojumu izmantošanā visā Savienībā. Tādējādi būtu jāsamazinās izmaksas un cenām maksājumu pakalpojumu lietotājiem un jārodas lielākai maksājumu pakalpojumu izvēlei un pārredzamībai.
- (6) Pēdējos gados ir palielinājies drošības apdraudējums, kas saistīts ar elektroniskajiem maksājumiem, jo elektroniskie maksājumi ir kļuvuši tehniski sarežģītāki, to apjoms visā pasaulē pastāvīgi pieaug un rodas jauni maksājumu veidi. Tā kā droši maksājumu pakalpojumi ir būtiski svarīgs nosacījums maksājumu pakalpojumu tirgus netraucētai darbībai, maksājumu pakalpojumu lietotājiem būtu jābūt pienācīgi pasargātiem no šāda apdraudējuma. Maksājumu pakalpojumi ir svarīgi nozīmīgu ekonomisku un sabiedrisku darbību veikšanai, tāpēc maksājumu pakalpojumu sniedzēji, piemēram, kredītiestādes, ir kvalificēti kā tirgus dalībnieki saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas [ievietot TID direktīvas numuru pēc pieņemšanas] 3. panta 8. punktu²⁵.
- (7) Papildus vispārējiem pasākumiem, kas noteikti kā veicami dalībvalstu līmenī Direktīvā [ievietot TID direktīvas numuru pēc pieņemšanas], ar maksājumu darījumiem saistītais drošības apdraudējums būtu jānovērš arī maksājumu pakalpojumu sniedzēju līmenī. Maksājumu pakalpojumu sniedzējiem veicamajiem drošības pasākumiem jābūt samērīgiem ar attiecīgo drošības apdraudējumu. Būtu jāizveido regulārs ziņošanas mehānisms, lai nodrošinātu, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēji ik gadu sniedz kompetentajām iestādēm atjauninātu informāciju par to drošības apdraudējuma novērtējumu un (papildu) pasākumiem, ko tie ir veikuši šā apdraudējuma novēršanai. Turklāt, lai nodrošinātu, ka tiek līdz minimumam samazināts kaitējums citiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem un maksājumu sistēmām (piemēram, ievērojami traucējumi kādā maksājumu

²⁴ COM(2012) 941 final.

²⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes [date] Direktīva XXXX/XX/ES par pasākumiem, kas nodrošinātu vienādi augsta līmeņa tīklu un informācijas drošību visā Savienībā (OV L x, x. lpp.).

sistēmā), kā arī lietotājiem, ir ļoti svarīgi, lai maksājumu pakalpojumu sniedzējiem būtu pienākums nekavējoties ziņot Eiropas Banku iestādei par ievērojamiem ar drošību saistītiem starpgadījumiem.

- (8) Pārskatīto maksājumu pakalpojumu tiesisko regulējumu papildina Eiropas Padomes un Parlamenta Regula (ES) Nr. [XX/XX/XX]²⁶. Ar to tiek ieviesti noteikumi par daudzpusējām vai divpusējām starpbanku komisijas maksām, ko piemēro visiem patērētāju debetkaršu un kredītkaršu darījumiem un uz šiem darījumiem balstītiem elektroniskajiem un mobilajiem maksājumiem, kā arī tiek noteikti ierobežojumi konkrētu uzņēmējdarbības noteikumu izmantošanai saistībā ar karšu darījumiem. Šīs regulas mērķis ir vēl vairāk paātrināt patiesi integrēta kartei piesaistītu maksājumu tirgus izveidi.
- (9) Lai izvairītos no atšķirīgas pieejas dažādās dalībvalstīs, kas nenāktu par labu patērētājiem, šīs direktīvas noteikumi par pārredzamību un informācijas prasībām maksājumu pakalpojumu sniedzējiem būtu jāpiemēro arī darījumiem, kuros maksātāja vai maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojuma sniedzējs atrodas Eiropas Ekonomikas zonā (EEZ), bet otrs maksājumu pakalpojuma sniedzējs – ārpus EEZ. Tāpat ir lietderīgi paplašināt pārredzamības un informēšanas noteikumu piemērošanu, attiecinot to arī uz darījumiem visās valūtās starp maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kuri atrodas EEZ.
- (10) Maksājumu pakalpojumu definīcijai būtu jābūt tehnoloģiski neitrālai un jāļauj turpmāk attīstīties jauniem maksājumu pakalpojumu veidiem, vienlaikus nodrošinot līdzvērtīgus darbības apstākļus gan esošajiem, gan jaunajiem pakalpojumu sniedzējiem.
- (11) Tādu maksājumu darījumu atbrīvojums, kurus izdara ar tirdzniecības pārstāvja starpniecību maksātāja vai maksājuma saņēmēja vārdā, kā noteikts Direktīvā 2007/64/EK, dažādās dalībvalstīs tiek piemērots ļoti dažādi. Dažas dalībvalstis atļauj izmantot šo atbrīvojumu e-komercijas platformām, kuras darbojas kā starpnieki gan atsevišķo pircēju, gan pārdevēju vārdā bez īstas iespējas veikt sarunas vai preču un pakalpojumu pārdošanu vai pirkšanu. Tas pārsniedz atbrīvojumam paredzēto mērķi un var palielināt patērētāju apdraudējumu, jo šie pakalpojumu sniedzēji paliek ārpus tiesiskā regulējuma nodrošinātās aizsardzības. Dažāda praktiskā piemērošana izkropļo konkurenci iekšējā tirgū. Lai novērstu šo problēmu, definīcijai būtu jābūt precīzākai un skaidrākai.
- (12) Informācija no tirgus liecina, ka maksājumu darījumi, kuriem piemēro ierobežoto tīklu izņēmumu, bieži aptver lielus maksājumu apjomus ar augstu vērtību un piedāvā patērētājiem tūkstošiem dažādu preču un pakalpojumu, kas neatbilst Direktīvā 2007/64/EK paredzētā ierobežoto tīklu izņēmuma mērķim. Tas nozīmē lielāku apdraudējumu un tiesiskās aizsardzības trūkumu maksājumu pakalpojumu lietotājiem, sevišķi patērētājiem, kā arī acīmredzami sliktāku stāvokli tiem tirgus dalībniekiem, uz kuriem regulējums attiecas. Lai novērstu šo apdraudējumu, nepieciešams precīzāks ierobežotā tīkla apraksts saskaņā ar Direktīvu 2009/110/EK. Maksājumu instruments tādējādi būtu jāuzskata par lietotu šādā ierobežotā tīklā, ja to var izmantot vienīgi tam, lai iegādātos preces un pakalpojumus konkrētā veikalā vai veikalu ķēdē, vai lai iegādātos ierobežotu preču un pakalpojumu klāstu, neraugoties uz pārdošanas punkta ģeogrāfisko izvietojumu. Šādi instrumenti varētu ietvert veikalu kartes, degvielas kartes, dalības kartes, publiskā transporta kartes, maltīšu kuponus vai kuponus par konkrētiem pakalpojumiem, kam dažkārt piemēro īpašu nodokli vai darba tiesības ar nolūku sekmēt šo instrumentu izmantošanu, lai sasniegtu sociālās jomas tiesību aktos noteiktos mērķus. Ja šāds instruments specifiskai izmantošanai kļūst par vispārējas lietošanas instrumentu, uz to vairs nebūtu jāattiecas atbrīvojumam no šīs direktīvas darbības jomas. Instrumenti, ko var izmantot pirkumiem konkrētu pārdevēju veikalos, nebūtu jāizslēdz no šīs direktīvas darbības jomas, jo šādi instrumenti parasti tiek izstrādāti

²⁶ Eiropas Padomes un Parlamenta [date] Regula (ES) Nr. [XX/XX/XX] par starpbanku komisijas maksām, ko piemēro kartei piesaistītiem maksājumu darījumiem (OV L x, x. lpp.).

pakalpojumu sniedzēju tīklam, kurš nepārtraukti aug. Atbrīvojums būtu jāpiemēro kopā ar iespējamā maksājumu pakalpojumu sniedzēja pienākumu ziņot par darbībām, kuras ietilpst ierobežotā tīkla darbības definīcijā.

- (13) Direktīvā 2007/64/EK noteikts, ka no tās piemērošanas ir atbrīvoti konkrēti maksājumu darījumi ar telekomunikāciju vai informācijas tehnoloģiju ierīču starpniecību, kur tīkla operators darbojas ne tikai kā starpnieks digitālo preču un pakalpojumu piegādei ar attiecīgās ierīces starpniecību, bet arī pievieno šīm precēm vai pakalpojumiem vērtību. Šis atbrīvojums ļauj noteikt tā saukto operatora maksu vai veikt pirkumus ar telefona rēķinu, piemēram, zvanu melodijas vai īpašus īsziņu pakalpojumus, kas veicina jaunu uzņēmējdarbības modeļu attīstību, kuri balstīti uz nelielas vērtības digitālā satura pārdošanu. Tirgus informācija neliecina, ka šī maksājuma metode, kas ir ieguvusi patērētāju uzticību un ir ērta neliela apjoma maksājumiem, būtu attīstījusies par vispārēju maksājumu starpniecības pakalpojumu. Tomēr, ņemot vērā pašreizējā atbrīvojuma neskaidro formulējumu, šis noteikums dalībvalstīs ir īstenots dažādi. Tas ir radījis juridiskās noteiktības trūkumu uzņēmējiem un patērētājiem un dažkārt ir ļāvis pieprasīt atbrīvojumu no Direktīvas 2007/64/EK piemērošanas arī citiem maksājumu starpniecības pakalpojumiem. Tādēļ minētās direktīvas darbības joma jāsašaurina. Atbrīvojumam jāattiecas konkrēti uz mikromaksājumiem par digitālo saturu, piemēram, zvanu melodijām, fona tapetēm, mūziku, spēlēm, video vai lietojumprogrammām. Atbrīvojums jāpiemēro tikai maksājumu pakalpojumiem, ko sniedz kā palīgpakalpojumus elektronisko sakaru pakalpojumiem (t. i., attiecīgā uzņēmēja pamatdarbībai).
- (14) Tāpat Direktīvā 2007/64/EK noteikts, ka tās darbības jomā neietilpst maksājumu pakalpojumi, kurus piedāvā bankomātu izvietotāji, kas ir neatkarīgi no bankām vai citiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem. Šis noteikums sākotnēji tika paredzēts kā stimulants uzstādīt neatkarīgus bankomātus attālās un mazapdzīvotās vietās, ļaujot iekasēt papildu maksu blakus tai maksai, kura tiek maksāta karti izsniegušajiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, un mērķis nebija panākt, ka to izmantos bankomātu uzstādītāji ar tīkliem, kas aptver simtiem vai pat tūkstošiem bankomātu vienā vai vairākās dalībvalstīs. Tādējādi direktīva netiek piemērota aizvien pieaugošai bankomātu tirgus daļai, un tas negatīvi ietekmē patērētāju aizsardzību. Tas arī mudina esošos bankomātu uzstādītājus pārveidot savu uzņēmējdarbības modeli un pārtraukt parastās līgumiskās attiecības ar maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, lai varētu iekasēt augstāku maksu tieši no patērētājiem. Tādēļ šis izņēmums būtu jāsvītro.
- (15) Pakalpojumu sniedzēji, kas vēlas izmantot atbrīvojumu atbilstīgi Direktīvai 2007/64/EK, bieži nejaudā pārvaldes iestādēm, vai to darbība ietilpst vai neietilpst direktīvas darbības jomā, bet uzticas paši savam spriedumam. Šķiet, ka dažus atbrīvojumus maksājumu pakalpojumu sniedzēji ir izmantojuši, lai pārveidotu savu uzņēmējdarbības modeli tā, ka piedāvātās maksājumu darbības neietilpst direktīvas darbības jomā. Tādējādi var palielināties maksājumu pakalpojumu lietotāju apdraudējums un veidoties dažādi apstākļi maksājumu pakalpojumu sniedzējiem iekšējā tirgū. Tādēļ pakalpojumu sniedzējiem būtu jābūt pienākumam ziņot pārvaldes iestādēm par konkrētām darbībām, lai nodrošinātu noteikumu viendabīgu piemērošanu visā iekšējā tirgū.
- (16) Ir svarīgi iekļaut prasību iespējamajiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem paziņot par nodomu veikt darbības ierobežotā tīkla kontekstā, ja maksājumu darījumu summa ir virs noteikta sliekšņa. Kompetentajām iestādēm tas jāizskata un, balstoties uz 3. panta k) punktā noteiktajiem kritērijiem, jāpieņem pamatots lēmums, vai šīs darbības uzskatāmas par tādām, ko sniedz ierobežotā tīklā.
- (17) Ar jaunajiem noteikumiem būtu jāturpina Direktīvā 2007/64/EK noteiktā pieeja, aptverot visus elektronisko maksājumu pakalpojumu veidus. Tādēļ arī šobrīd nav pareizi jaunos noteikumus piemērot pakalpojumiem, kur naudas līdzekļu nodošanu no maksātāja maksājuma saņēmējam vai to transportēšanu veic vienīgi banknotēs un monētās vai ja

nodošanu veic ar čeku, vekseli, parādzīmi vai citiem instrumentiem, kuponiem vai kartēm, pamatojoties uz ko maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai cita persona nodos līdzekļus maksājuma saņēmēja rīcībā.

- (18) Kopš Direktīvas 2007/64/EK pieņemšanas ir radušies jauni maksājumu pakalpojumu veidi, sevišķi interneta maksājumu jomā. Ir radušās trešās personas – pakalpojumu sniedzēji (TPPS), kas patērētājiem un tirgotājiem piedāvā tā sauktos maksājumu iniciēšanas pakalpojumus, un to rīcībā pārvedamie līdzekļi bieži nemaz nenonāk. Šie pakalpojumi sekmē e-komercijas maksājumus, nodrošinot programmatūras savienojumu starp tirgotāja tīmekļa vietni un patērētāja tiešsaistes bankas pakalpojumu platformu, lai iniciētu maksājumus internetā uz kredīta pārvedumu vai tiešā debeta maksājumu pamata. TPPS gan tirgotājiem, gan patērētājiem piedāvā nelielu izmaksu alternatīvu karšu maksājumiem un sniedz patērētājiem iespēju iepirkties tiešsaistē, pat ja viņiem nav kredītkartes. Tomēr patlaban Direktīva 2007/64/EK uz TPPS neattiecas, tos ne vienmēr uzrauga kāda kompetentā iestāde un tie ne vienmēr ievēro Direktīvas 2007/64/EK prasības. Tas rada virkni juridisku jautājumu, piemēram, attiecībā uz patērētāju aizsardzību, drošību un atbildību, kā arī konkurences un datu aizsardzības problēmas. Tādēļ ar jaunajiem noteikumiem šīs problēmas būtu jārisina.
- (19) Naudas pārvedums ir vienkāršs maksājumu pakalpojums, ko parasti veic skaidrā naudā, kuru maksātājs sniedz maksājumu pakalpojumu sniedzējam, kas attiecīgo summu, piemēram, ar sakaru tīkla palīdzību, nodod maksājuma saņēmējam vai citam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, kurš rīkojas maksājuma saņēmēja vārdā. Dažās dalībvalstīs lielveikali, tirgotāji un citi mazumtirgotāji sabiedrībai sniedz attiecīgus pakalpojumus, ar kuru palīdzību var samaksāt rēķinus par komunālajiem pakalpojumiem un citus regulārus ikdienas rēķinus. Šie rēķinu maksāšanas pakalpojumi būtu jāuzskata par naudas pārvedumiem, ja vien kompetentās iestādes neuzskata, ka šī darbība atbilst citam maksājumu pakalpojumam.
- (20) Ir jānosaka maksājumu pakalpojumu sniedzēju kategorijas, kuri var likumīgi sniegt šos pakalpojumus visā Savienībā, proti, kredītiestādes, kas pieņem noguldījumus no lietotājiem, lai finansētu maksājumu darījumus, un uz ko būtu jāturpina attiecināt prudenciālās prasības saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/36/EK²⁷, elektroniskās naudas iestādes, kas emitē elektronisko naudu, kuru var izmantot, lai finansētu maksājumu darījumus, un uz ko būtu jāturpina attiecināt prudenciālās prasības saskaņā ar Direktīvu 2009/110/EK, un maksājumu iestādes un pasta žiro norēķinu iestādes, kurām ir tādas tiesības saskaņā ar valsts tiesību aktiem.
- (21) Šajā direktīvā būtu jāparedz noteikumi tādu maksājumu darījumu izpildīšanai, kuros līdzekļi ir elektroniskā nauda, kā paredzēts Direktīvā 2009/110/EK. Taču ar šo direktīvu nebūtu jāreglamentē elektroniskās naudas emisija, ne arī jāgroza elektroniskās naudas iestāžu prudenciālais regulējums, kā paredzēts minētajā direktīvā. Tādējādi maksājumu iestādēm nebūtu jāatļauj emitēt elektronisku naudu.
- (22) Ar Direktīvu 2007/64/EK ir izveidots prudenciālais režīms, ieviešot vienotu licenci visiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kas nav saistīti ar noguldījumu pieņemšanu vai elektroniskās naudas emisiju. Šim nolūkam ar Direktīvu 2007/64/EK ir ieviesta jauna maksājumu pakalpojumu sniedzēju kategorija – “maksājumu iestādes”, tādējādi saskaņā ar stingriem un visaptverošiem nosacījumiem dodot atļauju tādām juridiskām personām, kas neietilpst jau esošajās kategorijās, visā Savienībā sniegt maksājumu pakalpojumus. Tādējādi šādiem pakalpojumiem visā Savienībā tiktu piemēroti vieni un tie paši nosacījumi.

²⁷

Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīva 2013/36/ES par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

- (23) Nosacījumi atļaujas saņemšanai un turēšanai ar statusu “maksājumu iestāde” nav ievērojami mainījušies. Tāpat kā Direktīvā 2007/64/EK nosacījumi ietver prudenciālās prasības proporcionāli tam darbības un finansiālajam riskam, ar ko šīs iestādes sastopas uzņēmējdarbībā. Tādēļ nepieciešams pārdomāts režīms attiecībā uz sākumkapitālu kopā ar pastāvīgo kapitālu, kuru atkarībā no tirgus vajadzībām ar laiku varētu izstrādāt vēl detalizētāk. Tā kā pastāv maksājumu pakalpojumu dažādība, šai direktīvai būtu jāpieļauj dažādas metodes un zināma uzraudzības brīvība, lai nodrošinātu, ka visi maksājumu pakalpojumu sniedzēji pret vienādiem riskiem izturētos vienādi. Prasībās attiecībā uz maksājumu iestādēm būtu jāņem vērā tas, ka maksājumu iestādes veic konkrētākas un ierobežotākas darbības, tādējādi radot šaurāka diapazona riskus, ko ir vieglāk uzraudzīt un kontrolēt nekā riskus, kas rodas saistībā ar kredītiestāžu darbības plašāku spektru. Jo īpaši maksājumu iestādēm būtu jāaizliedz pieņemt noguldījumus no lietotājiem, un tām būtu jāatļauj no lietotājiem pieņemt finansu līdzekļus izmantot vienīgi maksājumu pakalpojumu sniegšanai. Nepieciešamajiem prudenciālajiem noteikumiem, tostarp pamatkapitālam, būtu jābūt samērīgiem ar risku, kas saistīts ar maksājumu iestādes sniegto attiecīgo maksājumu pakalpojumu. Pakalpojumi, kas atļauj pieeju tikai maksājumu kontiem, taču nekādus kontus nepiedāvā, būtu jāuzskata par vidēji riskantiem attiecībā uz sākotnējo kapitālu.
- (24) Būtu jāparedz noteikumi, ka klientu naudas līdzekļi jātur atsevišķi no citai uzņēmējdarbībai paredzētiem maksājumu iestādes līdzekļiem. Tomēr drošības prasības šķiet nepieciešamas tikai tad, kad maksājumu iestādes rīcībā ir klienta līdzekļi. Uz maksājumu iestādēm būtu arī jāattiecinā efektīvi noteikumi, ar ko novērš nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un terorisma finansēšanu.
- (25) Ar šo direktīvu nevajadzētu ieviest izmaiņas maksājumu iestādēm noteiktajās prasībās par ziņošanu par saviem kontiem un kontu revīziju gada un konsolidētajos pārskatos. Maksājumu iestādēm būtu jāsaņem gada un konsolidētie pārskati saskaņā ar Padomes Direktīvu 78/660/EEK²⁸ un vajadzības gadījumā Padomes Direktīvu 83/349/EEK²⁹ un Padomes Direktīvu 86/635/EEK³⁰. Gada pārskati un konsolidētie pārskati būtu jāpārbauda revidentiem, ja vien maksājumu iestāde saskaņā ar Direktīvu 78/660/EEK un attiecīgā gadījumā ar Direktīvām 83/349/EEK un 86/635/EEK nav atbrīvota no šā pienākuma.
- (26) Kopā ar tehnoloģiju attīstību pēdējos gados ir radusies arī virkne papildu pakalpojumu, piemēram, konta informācijas un agregēšanas pakalpojumi. Šai direktīvai būtu jāattiecas arī uz šiem pakalpojumiem, lai patērētāji būtu pienācīgi aizsargāti un būtu juridiskā noteiktība par šo pakalpojumu statusu.
- (27) Ja pakalpojumu sniedzēji sniedz vienu vai vairākus maksājumu pakalpojumus, uz ko attiecas šī direktīva, tiem būtu vienmēr jātur maksājumu konti, kurus izmanto vienīgi maksājumu darījumiem. Lai maksājumu iestādes varētu sniegt maksājumu pakalpojumus, ir būtiski svarīgi, lai tām būtu pieejami maksājumu konti. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka tie ir pieejami samērīgi ar paredzēto likumīgo mērķi.
- (28) Ar šo direktīvu būtu jāreglamentē kredīta piešķiršana, ko veic maksājumu iestādes, t. i., kredītlīnijas piešķiršana un kredītkaršu izdošana, tikai tad, ja tas ir cieši saistīts ar maksājumu pakalpojumiem. Tikai tad, ja kredītu piešķir, lai sekmētu maksājumu pakalpojumus un ja tas ir īstermiņa, un ja to piešķir uz laiku, kas nepārsniedz 12 mēnešus, tostarp ar iespēju atjaunot, ir lietderīgi atļaut maksājumu iestādēm piešķirt šādu kredītu

²⁸ Padomes 1978. gada 25. jūlija Direktīva 78/660/EEK par noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem (OV L 222, 14.8.1978., 11. lpp.).

²⁹ Padomes 1983. gada 13. jūnija Direktīva 83/349/EEK par konsolidētajiem pārskatiem (OV 193, 18.7.1983., 1. lpp.).

³⁰ Padomes 1986. gada 8. decembra Direktīva 86/635/EEK par banku un citu finanšu iestāžu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem (OV L 372, 31.12.1986., 1. lpp.).

attiecībā uz to pārrobežu darbībām, ja tas tiek refinansēts, izmantojot galvenokārt pašas maksājumu iestādes līdzekļus, kā arī citus no kapitāla tirgus iegūtus līdzekļus, nevis līdzekļus, ko tā maksājumu pakalpojumu veikšanai tur klientu vārdā. Šiem noteikumiem nebūtu jāskar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/48/EK³¹ vai citus atbilstīgus Savienības vai valstu tiesību aktus par nosacījumiem kredīta piešķiršanai patērētājiem, kas nav saskaņoti ar šo direktīvu.

- (29) Kopumā ir bijusi vērojama apmierinoša sadarbība starp kompetentajām valstu iestādēm, kuras ir atbildīgas par atļauju piešķiršanu maksājumu iestādēm un kontroles veikšanu, un kuras lemj par šo atļauju atņemšanu. Tomēr kompetento iestāžu sadarbība būtu jāstiprina gan attiecībā uz informāciju, ar kuru tās apmainās, gan attiecībā uz direktīvas saskaņotu piemērošanu un interpretēšanu, ja atļauju saņēmusī maksājumu iestāde vēlētos sniegt maksājumu pakalpojumus arī tādā dalībvalstī, kas nav tās izcelsmes dalībvalsts, izmantojot tiesības veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību (“atļauju (pasu) piešķiršanas režīms”). Būtu jālūdz Eiropas Banku iestādei (EBI) izstrādāt pamatnostādnes par sadarbību un datu apmaiņu.
- (30) Lai veicinātu kompetento iestāžu atļauju saņēmēšu vai reģistrēto maksājumu iestāžu pārredzamību, ieskaitot to pārstāvjus un filiāles, EBI būtu jāizveido tīmekļa portāls, kas darbojas kā Eiropas elektroniskās piekļuves punkts un savstarpēji savieno valstu reģistrus. Šiem pasākumiem vajadzētu veicināt kompetento iestāžu sadarbību.
- (31) Būtu jāveicina precīzas un atjauninātas informācijas pieejamība, pieprasot maksājumu iestādēm nekavējoties informēt savas izcelsmes dalībvalsts kompetento iestādi par jebkādam izmaiņām, kuras ietekmē tās informācijas un dokumentu pareizību, kas sniegti saistībā ar atļauju, tostarp par papildu pārstāvjiem, filiālēm vai struktūrām, kuru ārpakalpojumi tiek izmantoti. Tāpat kompetentajām iestādēm šaubu gadījumā jāpārlicinās, ka saņemtā informācija ir pareiza.
- (32) Šajā direktīvā ir noteiktas minimālās pilnvaras, kas kompetentajām iestādēm nepieciešamas, lai uzraudzītu maksājumu iestāžu atbilstīgumu, un tās būtu jāizmanto, ievērojot pamattiesības, tostarp tiesības uz privātumu. Izmantojot pilnvaras, kas var ievērojami skart tiesības uz privātās un ģimenes dzīves, mājošanas un saziņas neaizskaramību, dalībvalstīs būtu jābūt pienācīgiem un efektīviem aizsardzības pasākumiem pret to ļaunprātīgu izmantošanu vai patvaļu, piemēram, vajadzības gadījumā, nepieciešamībai saņemt iepriekšēju atļauju no attiecīgās dalībvalsts tiesu iestādes.
- (33) Ir svarīgi nodrošināt, lai uz visiem, kas sniedz pārvedumu pakalpojumus, attiektos konkrētas obligātas tiesiskas un reglamentējošas prasības. Tādēļ ir lietderīgi pieprasīt reģistrēt visu personu, kas sniedz pārvedumu pakalpojumus, identitāti un atrašanās vietu, tostarp arī tādu personu identitāti un atrašanās vietu, kuras neatbilst visiem nosacījumiem, lai saņemtu atļauju kā maksājumu iestādes. Šāda pieeja atbilst Finanšu darījumu darba grupas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas apkarošanai VI Īpašajam ieteikumam, kurā paredzēta tāda mehānisma izveide, lai maksājumu pakalpojumu sniedzējus, kas nevar izpildīt visus minētajā ieteikumā izstrādātos nosacījumus, tomēr varētu uzskatīt par maksājumu iestādēm. Šim nolūkam dalībvalstīm būtu jāiekļauj šādas personas maksājumu iestāžu reģistrā, nepiemērojot pilnīgi visus vai dažus atļaujas piešķiršanas nosacījumus. Tomēr ir svarīgi paredzēt, ka iespēja piešķirt atbrīvojumu ir atkarīga no stingrām prasībām saistībā ar maksājumu darījumu summu. Maksājumu iestādēm, uz kurām attiecas atbrīvojums, nevajadzētu būt ne tiesībām veikt uzņēmējdarbību, ne brīvībai sniegt pakalpojumus, un tām arī nevajadzētu īstenot šīs tiesības netiešā veidā kā maksājumu sistēmas dalībniecēm.

³¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 23. aprīļa Direktīva 2008/48/EK par patēriņa kredītliģumiem un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 87/102/EEK (OV L 133, 22.5.2008., 66. lpp.).

- (34) Ir svarīgi, lai maksājumu pakalpojumu sniedzējs spētu piekļūt maksājumu sistēmu tehniskās infrastruktūras pakalpojumiem. Šādai piekļuvei tomēr vajadzētu būt atkarīgai no attiecīgām prasībām, lai nodrošinātu šo sistēmu integritāti un stabilitāti. Katram maksājumu pakalpojumu sniedzējam, kurš iesniedz pieteikumu līdzdalībai maksājumu sistēmā, būtu jāsniedz pierādījumi maksājumu sistēmas dalībniekiem, ka tā iekšējās procedūras ir pietiekami nodrošinātas pret visiem apdraudējumiem. Šajās maksājumu sistēmās parasti ir iekļautas, piemēram, četrpusējas karšu shēmas, kā arī galvenās sistēmas kredīta pārvedumu un tiešā debeta maksājumu apstrādei. Lai visā Savienībā nodrošinātu vienādu attieksmi pret dažādu kategoriju atļautiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem saskaņā ar to licenci, ir svarīgi precizēt noteikumus par piekļuvi maksājumu pakalpojumu sniegšanai un piekļuvi maksājumu sistēmām.
- (35) Vajadzētu paredzēt noteikumus par nediskriminējošu attieksmi pret atļautām maksājumu iestādēm un kredītiestādēm, lai visi iekšējā tirgū konkurējošie maksājumu pakalpojumu sniedzēji šo maksājumu sistēmu tehniskās infrastruktūras pakalpojumus varētu izmantot ar vieniem un tiem pašiem nosacījumiem. Ir lietderīgi paredzēt dažādu attieksmi pret atļautiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem un tādiem, uz kuriem attiecas šajā direktīvā noteiktais atbrīvojums un Direktīvas 2009/110/EK 3. pantā noteiktais atbrīvojums, ņemot vērā atšķirības to attiecīgajā prudenciālajā režīmā. Jebkurā gadījumā atšķirības cenu nosacījumos būtu jāatļauj tikai tad, ja tās ir pamatotas ar atšķirīgām izmaksām, kas maksājumu pakalpojumu sniedzējiem rodas. Tam nebūtu jāskar dalībvalstu tiesības ierobežot piekļuvi sistēmiski svarīgām sistēmām saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/26/EK³², kā arī Eiropas Centrālās bankas un Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) kompetence attiecībā uz piekļuvi maksājumu sistēmām.
- (36) Atsevišķos gadījumos dalībvalstis ir piešķirušas konkrētiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem netiešu piekļuvi atsevišķām maksājumu sistēmām analogiski Direktīvas 98/26/EK noteikumiem. Šis lēmums ir pēc attiecīgās dalībvalsts ieskatiem. Tomēr, lai nodrošinātu godīgu konkurenci starp maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, šajā direktīvā būtu jānosaka, ka tad, ja dalībvalsts ir piešķirusi kādam maksājumu pakalpojumu sniedzējam netiešu piekļuvi šādām sistēmām, citiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kuri atrodas tādā pašā stāvoklī, bez jebkādas diskriminācijas būtu jāsaņem tāda pati attieksme.
- (37) Pēdējos gados maksājumu apstrādes tirgū par nopietniem tirgus dalībniekiem ir kļuvušas trīspusējas maksājumu sistēmas, kur sistēma darbojas kā vienīgais maksājumu pakalpojuma sniedzējs gan maksātājam, gan maksājuma saņēmējam. Tādēļ vairs nav pamatoti ļaut šīm sistēmām izmantot atbrīvojumu saistībā ar piekļuves nodrošināšanu citiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, ja citām maksājumu sistēmām šādu atbrīvojumu piemērot nevar.
- (38) Būtu jāpieņem noteikumi, lai nodrošinātu maksājumu pakalpojumu nosacījumu un informācijas prasību pārredzamību.
- (39) Šai direktīvai nebūtu jāattiecas ne uz maksājumu darījumiem skaidrā naudā, jo jau pastāv skaidras naudas maksājumu vienotais tirgus, ne arī uz maksājumu darījumiem ar drukātiem čekiem, jo tos pēc būtības nevar apstrādāt tikpat efektīvi kā citus maksāšanas līdzekļus. Tomēr vislabākajai praksei šajā jomā būtu jābūt saskaņā ar šajā direktīvā noteiktajiem principiem.
- (40) Tā kā patērētāji un uzņēmumi nav vienādās pozīcijās, tiem nav vajadzīgs vienāds aizsardzības līmenis. Lai gan ir svarīgi garantēt patērētāju tiesības ar noteikumiem, no kuriem līgumā nevar atkāpties, ir saprātīgi ļaut uzņēmumiem un organizācijām vienoties

³² Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 19. maija Direktīva 98/26/EK par norēķinu galīgumu maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās (OV L 166, 11.6.1998., 45. lpp.).

citādi, kad tās nestrādā ar patērētājiem. Tomēr dalībvalstīm būtu jābūt iespējamam noteikt, ka pret mikrouzņēmumiem, kas definēti Komisijas Ieteikumā 2003/361/EK³³, būtu jāattiecas tāpat kā pret patērētājiem. Jebkurā gadījumā konkrētiem šīs direktīvas pamatnoteikumiem būtu jābūt piemērojamiem vienmēr – neatkarīgi no izmantotāja statusa.

- (41) Šajā direktīvā būtu jāprecizē maksājumu pakalpojumu sniedzēju pienākumi attiecībā uz informācijas sniegšanu maksājumu pakalpojumu lietotājiem, kam būtu jāsaņem vienādi augstvērtīga, skaidra informācija par maksājumu pakalpojumiem, lai viņi varētu veikt uz informāciju balstītu un brīvu izvēli visā Savienībā. Pārredzamības labad šajā direktīvā būtu jāparedz saskaņotas prasības, lai nodrošinātu vajadzīgās informācijas sniegšanu pietiekamā apjomā maksājumu pakalpojumu lietotājiem gan attiecībā uz maksājumu pakalpojumu līgumu, gan maksājumu darījumiem. Lai sekmētu maksājumu pakalpojumu vienotā tirgus netraucētu darbību, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai pieņemt tikai tos noteikumus par informēšanu, kas paredzēti šajā direktīvā.
- (42) Patērētājiem būtu jābūt pasargātiem pret negodīgu un maldinošu praksi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/29/EK³⁴, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/31/EK³⁵ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/65/EK³⁶. Arī turpmāk piemēro minētajās direktīvās paredzētos papildu noteikumus. Tomēr īpaši būtu jāprecizē saistība starp šajā direktīvā un Direktīvā 2002/65/EK paredzētajām informēšanas prasībām pirms līguma slēgšanas.
- (43) Prasītajai informācijai vajadzētu būt samērīgai ar lietotāju vajadzībām, un tā būtu jāpaziņo standartizētā veidā. Tomēr informēšanas prasībām saistībā ar vienreizēju maksājumu darījumu būtu jāatšķiras no informēšanas prasībām saistībā ar tādu pamatlīgumu, kurā paredzēta virkne maksājumu darījumu.
- (44) Praksē pamatlīgumi un maksājumu darījumi, uz ko tie attiecas, ir daudz vairāk izplatīti un ekonomiski svarīgāki nekā vienreizēji maksājumu darījumi. Ja izmanto maksājumu kontu vai noteiktu maksājumu instrumentu, ir vajadzīgs pamatlīgums. Tādējādi prasībām attiecībā uz iepriekšēju informēšanu saistībā ar pamatlīgumiem vajadzētu būt diezgan visaptverošām, un informācija vienmēr būtu jāsniedz papīra formā vai ar cita pastāvīga informācijas nesēja palīdzību, tostarp izmantojot kontu izrakstu printera izdrukas, CD-ROM, DVD un cieto disku personālajā datorā, kurā var glabāt elektronisko pastu, un interneta vietnes, ciktāl šīs vietnes ir pieejamas turpmākai ataucei laika posmā, kas atbilst informācijas mērķiem, ļaujot neizmainītā veidā atveidot uzglabāto informāciju. Tomēr par to, kādā veidā sniegt turpmāku informāciju par veiktiem maksājumu darījumiem, maksājumu pakalpojumu sniedzējam un maksājumu pakalpojumu lietotājam vajadzētu būt iespējamam vienoties pamatlīgumā – piemēram, ka, izmantojot internetbankas pakalpojumus, visa informācija par maksājumu kontu ir pieejama tiešsaistē.
- (45) Veicot vienreizējus maksājumu darījumus, maksājumu pakalpojumu sniedzējam pašam pēc savas ierosmes vajadzētu sniegt tikai svarīgāko informāciju. Tā kā maksātājs, iesniedzot maksājuma uzdevumu, parasti ir klāt, nav jāpieprasa, lai informācija jebkurā gadījumā tiktu sniegta papīra formā vai izmantojot citu pastāvīgu informācijas nesēju. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs informāciju var sniegt mutiski pie lodziņa vai darīt to viegli pieejamu

³³ Komisijas 2003. gada 6. maija Ieteikums 2003/361/EK par mazo un vidējo uzņēmumu definīciju (OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.).

³⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīva 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem (OV L 149, 11.6.2005., 22. lpp.).

³⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīva 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību iekšējā tirgū (OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.).

³⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 23. septembra Direktīva 2002/65/EK par patēriņa finanšu pakalpojumu tālpārdošanu (OV L 271, 9.10.2002., 16. lpp.).

citā veidā, piemēram, turot attiecīgo informāciju uz ziņojumu dēļa telpās. Turklāt būtu jānodrošina informācija arī par to, kur var iegūt citu sīkāku informāciju (piemēram, tīmekļa vietnes adrese). Tomēr, ja patērētājs to pieprasa, svarīgākā informācija būtu jāsniedz papīra formā vai izmantojot citu pastāvīgu informācijas nesēju.

- (46) Šajā direktīvā būtu jānodrošina patērētājam tiesības saņemt attiecīgo informāciju bez maksas, pirms tas uzņemas saistības, ko uzliek jebkāds maksājumu pakalpojumu līgums. Tāpat patērētājam jebkurā līgumattiecību laikā būtu jābūt iespējai bez maksas papīra formā pieprasīt iepriekšēju informāciju, kā arī pamatlīgumu, lai varētu salīdzināt maksājumu pakalpojumu sniedzēju pakalpojumus un to nosacījumus un domstarpību gadījumā varētu pārbaudīt savas līgumtiesības un saistības. Šiem noteikumiem būtu jāatbilst Direktīvas 2002/65/EK noteikumiem. Šajā direktīvā skaidri formulētie noteikumi par bezmaksas informāciju nedrīkstētu ļaut iekasēt maksu, sniedzot informāciju patērētājiem saskaņā ar citām piemērojāmām direktīvām.
- (47) Izvēloties veidu, kādā maksājumu pakalpojumu sniedzējam būtu jāsniedz pieprasītā informācija maksājumu pakalpojumu lietotājam, būtu jāņem vērā lietotāja vajadzības, kā arī praktiski apsvērumi no tehnisko aspektu un izmaksu efektivitātes viedokļa atkarībā no konkrētās situācijas un vienošanās attiecīgajā maksājumu pakalpojumu līgumā. Tādējādi šajā direktīvā būtu jāizšķir divi veidi, kādos maksājumu pakalpojumu sniedzējam būtu jāsniedz informācija: vai nu informācija jāsniedz, t. i., maksājumu pakalpojumu sniedzējam pēc savas ierosmes attiecīgā laikā jāpaziņo informācija, kā noteikts šajā direktīvā, negaidot, kamēr maksājumu pakalpojumu lietotājs to lūgs, vai arī informācija jādara pieejama maksājumu pakalpojumu lietotājam, ja viņš prasa papildu informāciju. Pēdējā gadījumā maksājumu pakalpojumu lietotājam būtu jāizrāda zināma aktīva ieinteresētība saņemt informāciju, piemēram, tā skaidri jāprasa maksājumu pakalpojumu sniedzējam, jāiereģistrējas bankas konta pastkastē vai jāieliek bankas karte kontu pārskatu printerī. Šim nolūkam maksājumu pakalpojumu sniedzējam būtu jānodrošina, ka pieeja informācijai ir iespējama un ka informācija maksājumu pakalpojumu lietotājam ir pieejama.
- (48) Galvenā informācija par veiktajiem maksājumu darījumiem patērētājam būtu jāsaņem bez papildu maksas. Veicot vienreizēju maksājuma darījumu, maksājumu pakalpojumu sniedzējam nevajadzētu pieprasīt atsevišķu maksu par šo informāciju. Tāpat arī turpmāka ikmēneša informācija par maksājumu darījumiem saskaņā ar pamatlīgumu reizi mēnesī būtu jāsniedz bez maksas. Tomēr, ņemot vērā pārredzamības nozīmi cenu noteikšanā un atšķirīgās patērētāju vajadzības, pusēm būtu jānodrošina iespēja vienoties attiecībā uz maksu par biežāku informāciju vai papildinformāciju. Lai ņemtu vērā atšķirīgu praksi valstīs, dalībvalstīm būtu jāļauj savos noteikumos pieprasīt, ka maksājumu konta ikmēneša izraksta izdruka vienmēr jāsniedz bez maksas.
- (49) Lai atvieglotu patērētāju mobilitāti, patērētājiem vajadzētu būt iespējai bez maksas izbeigt pamatlīgumu pēc viena gada. Attiecībā uz patērētājiem iepriekšējās paziņošanas termiņam, par kuru vienojas, nebūtu jābūt garākam par vienu mēnesi, bet attiecībā uz maksājumu pakalpojumu sniedzējiem – ne īsākam par diviem mēnešiem. Šai direktīvai nebūtu jāskar maksājumu pakalpojumu sniedzēja pienākums ārkārtas apstākļos izbeigt maksājumu pakalpojumu līgumu saskaņā ar citiem attiecīgiem Savienības vai valsts tiesību aktiem, piemēram, tiesību aktiem par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un terorisma finansēšanu, saskaņā ar jebkādam darbībām, kas vērstas uz līdzekļu iesaldēšanu, vai jebkādiem īpašiem pasākumiem, kas saistīti ar noziegumu novēršanu un izmeklēšanu.
- (50) Nelielas vērtības maksājumu instrumentiem būtu jābūt lētai un viegli lietojamai alternatīvai lētu preču un pakalpojumu gadījumā, un tie nebūtu jāpārslogo ar pārmērīgām prasībām. Tādēļ attiecīgas informēšanas prasības un noteikumi par to izpildi būtu jāattiecina tikai uz būtisku informāciju, ņemot vērā arī tehniskās iespējas, ko var pamatot sagaidīt no instrumentiem, kuri attiecas tikai uz nelieliem maksājumiem. Neraugoties uz atvieglināto režīmu, maksājumu pakalpojumu lietotājus būtu pienācīgi jāaizsargā, ņemot vērā šo

maksājumu instrumentu radīto ierobežoto risku, īpaši attiecībā uz iepriekš apmaksātiem maksājumu instrumentiem.

- (51) Jāizstrādā kritēriji, saskaņā ar kuriem TPPS tiek ļauts piekļūt informācijai par līdzekļu pieejamību maksājumu pakalpojuma lietotāja kontā, kuru tur cits maksājumu pakalpojumu sniedzējs, un šo informāciju izmantot. Jo īpaši gan TPPS, gan maksājumu pakalpojumu sniedzējam, kas apkalpo maksājumu pakalpojumu lietotāja kontu, būtu jāizpilda nepieciešamās datu aizsardzības un drošības prasības, kuras noteiktas vai minētas šajā direktīvā vai iekļautas EBI pamatnostādņēs, maksātājiem būtu jādod nepārprotama piekrišana tam, ka TPPS piekļūst to maksājumu kontam, un jābūt pienācīgi informētiem par šīs piekļuves apjomu. Lai varētu attīstīties citi maksājumu pakalpojumu sniedzēji, kuri nevar pieņemt noguldījumus, kredītiestādēm tiem jāsniedz informācija par līdzekļu pieejamību, ja maksātājs ir devis piekrišanu šīs informācijas paziņošanai maksājumu pakalpojumu sniedzējam – maksājumu instrumenta izdevējam.
- (52) Maksājumu pakalpojumu lietotāju un maksājumu pakalpojumu sniedzēju tiesības un pienākumi būtu pienācīgi jākorrigē, ņemot vērā TPPS iesaisti darījumā, kad tiek izmantots maksājuma iniciēšanas pakalpojums. Konkrētāk, līdzsvarotam atbildības sadalījumam starp maksājumu pakalpojuma sniedzēju, kas apkalpo kontu, un darījumā iesaistīto TPPS būtu jāliek tiem uzņemt atbildību katram par savu attiecīgo darījuma daļu, kuru tie kontrolē, un incidenta gadījumā skaidri jānorāda, kurš ir atbildīgs. Krāpšanas vai strīda gadījumā TPPS būtu jābūt konkrētam pienākumam sniegt maksātājam un kontu apkalpojošajam maksājumu pakalpojuma sniedzējam datus par darījumiem un informāciju par autorizāciju saistībā ar konkrēto darījumu.
- (53) Lai samazinātu risku un sekas, ko rada neautorizēti vai nepareizi veikti maksājumu darījumi, maksājumu pakalpojumu lietotājam pēc iespējas ātrāk būtu jāinformē maksājumu pakalpojumu sniedzējs par jebkādu apstrīdējumu attiecībā uz iespējami neautorizētiem vai nepareizi veiktiem maksājumu darījumiem, ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir izpildījis šajā direktīvā noteiktās informēšanas prasības. Ja maksājumu pakalpojumu lietotājs ievēro šo paziņošanas termiņu, viņam būtu jābūt iespējai uzturēt savas prasības saskaņā ar valsts tiesību aktiem noteiktajos noilguma periodos. Šai direktīvai nevajadzētu skart citas savstarpējas prasības starp maksājumu pakalpojumu lietotājiem un maksājumu pakalpojumu sniedzējiem.
- (54) Neatļautu maksājumu darījumu gadījumā maksātājam būtu nekavējoties jāsaņem atpakaļ attiecīgā darījuma summa. Lai maksātājs nenonāktu nelabvēlīgā stāvoklī, atmaksājuma kreditēšanas valutēšanas dienai nevajadzētu būt pēc tās dienas, kad attiecīgā summa tikusi debitēta. Lai mudinātu maksājumu pakalpojumu lietotāju bez liekas kavēšanās ziņot pakalpojumu sniedzējam par maksājumu instrumenta zādzību vai nozaudēšanu un tādējādi samazināt neautorizētu darījumu risku, lietotāja atbildībai būtu jābūt ļoti ierobežotas summas apjomā, ja vien maksājumu pakalpojumu lietotājs nav rīkojies krāpnieciski vai pielāvis rupju neuzmanību. Tādējādi EUR 50 šķiet piemērota summa, lai nodrošinātu lietotājiem saskaņotu augsta līmeņa aizsardzību Savienībā. Turklāt, tiklīdz lietotāji ir informējuši maksājumu pakalpojumu sniedzēju, ka viņu maksājumu instrumenta drošība, iespējams, ir apdraudēta, no lietotājiem nevajadzētu prasīt segt jebkādus turpmākus zaudējumus, kas izriet no minētā instrumenta neautorizētas lietošanas. Šai direktīvai nebūtu jāskar maksājumu pakalpojumu sniedzēju atbildība par savu produktu tehnisko drošību.
- (55) Lai izvērtētu maksājumu pakalpojumu lietotāja pieļauto neuzmanību, būtu jāņem vērā visi apstākļi. Pierādījumi par iespējamu rupju neuzmanību un tās apjomu parasti būtu jāvērtē saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Tādi līguma noteikumi un nosacījumi attiecībā uz maksājumu instrumenta nodrošināšanu un izmantošanu, kuru mērķis būtu palielināt patērētāja pierādīšanas pienākumu vai samazināt izdevēja pierādīšanas pienākumu, būtu jāuzskata par spēkā neesošiem. Turklāt konkrētās situācijās un, jo īpaši, ja maksājumu instruments pārdošanas vietā nav klāt, piemēram tiešsaistes maksājumos internetā, ir

lietderīgi pieprasīt maksājumu pakalpojumu sniedzējam sniegt pierādījumus par iespējamu neuzmanību, jo maksātāja iespējas to izdarīt šādos gadījumos ir ļoti ierobežotas.

- (56) Būtu jāparedz noteikumi, kas reglamentē zaudējumu sadalījumu, ja notikuši neautorizēti maksājumu darījumi. Ja notiek neautorizēts darījums no patērētāja konta, tam nekādā gadījumā nedrīkst būt pienākums maksāt vairāk nekā EUR 50, izņemot krāpšanas un rupjas neuzmanības gadījumus. Maksājumu pakalpojumu lietotājiem, kas nav patērētāji, var piemērot citus noteikumus, jo šādi lietotāji parasti var labāk izvērtēt krāpšanas risku un veikt pretpasākumus.
- (57) Šajā direktīvā būtu jānosaka noteikumi par atmaksājumu, kas aizsargā patērētāju, ja veiktā maksājumu darījuma summa pārsniedz paredzamo summu. Lai novērstu to, ka maksātājs nonāk finansiāli neizdevīgā stāvoklī, ir jānodrošina, ka atmaksājuma kredītesšanas valūtesšanas diena nav pēc tās dienas, kad attiecīgā summa tikusi debitēta. Tiešā debeta maksājumu gadījumos maksājumu pakalpojumu sniedzējiem būtu jāspēj nodrošināt saviem klientiem pat labvēlīgāki nosacījumi, un klientiem būtu jābūt beznosacījumu tiesībām uz jebkura apstrīdēta maksājumu darījuma atmaksājumu. Tomēr šīs beznosacījumu tiesības uz atmaksājumu, kas nodrošina patērētāju visaugstākā līmeņa aizsardzību, nav pamatotas tajos gadījumos, kad tirgotājs jau ir izpildījis līgumsaistības un attiecīgā prece vai pakalpojums jau ir patērēts. Ja lietotājs pieprasa kāda maksājumu darījuma atmaksājumu, tiesības uz atmaksājumu nedrīkstētu skart ne maksātāja atbildību iepretim maksājuma saņēmējam atbilstīgi konkrētajām attiecībām, piemēram, par precēm vai pakalpojumiem, kas pasūtīti, izlietoti vai par ko likumīgi iekasēta maksa, ne arī lietotāja tiesības attiecībā uz maksājuma uzdevuma atsaukšanu.
- (58) Lai laikus varētu veikt finanšu plānošanu un maksājumu saistību izpildi, patērētājiem un uzņēmumiem ir jābūt skaidrībai par laikposmu, kas maksājuma uzdevuma izpildei vajadzīgs. Tādēļ šajā direktīvā būtu jānosaka termiņš, kad tiesības un pienākumi stājas spēkā, proti, kad maksājumu pakalpojumu sniedzējs saņem maksājuma uzdevumu, ieskaitot arī brīdi, kad viņam ir bijusi iespēja to saņemt ar maksājumu pakalpojumu līgumā noteiktā saziņas līdzekļa palīdzību, neraugoties uz jebkādu agrāku iesaisti procesā līdz maksājuma uzdevuma izveidei un nosūtīšanai, piemēram, drošības un līdzekļu pieejamības pārbaudēs, informācijā par personīgā identitātes numura lietošanu vai maksājuma vekseļa izdošanā. Turklāt maksājuma uzdevums būtu jāsaņem, kad maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir saņēmis maksājuma uzdevumu, ar ko konkrētā summa jādebitē no maksātāja norēķinu konta. Šajā sakarā nevajadzētu būt svarīgi, kurā dienā vai brīdī maksājuma saņēmējs dod pakalpojumu sniedzējam uzdevumu, piemēram, kartes maksājuma vai tiešā debeta maksājuma iekasēšanai, vai kad maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina maksājuma saņēmējam attiecīgo summu priekšfinansējumu (kā iespējamu kredītmaksājumu tā kontā). Lietotājiem būtu jāvar paļauties uz pilnīgi sagatavota un derīga maksājuma uzdevuma pienācīgu izpildi, ja maksājumu pakalpojumu sniedzējam līgumā vai noteikumos nav paredzēts iemesls izpildes atteikumam. Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs atsaka izpildīt maksājuma uzdevumu, atteikums un tā iemesls maksājumu pakalpojuma lietotājam būtu jādara zināms, tiklīdz tas iespējams, ievērojot Savienības un valsts tiesību aktu prasības.
- (59) Ņemot vērā to, cik ātri modernās pilnībā automatizētās maksājumu sistēmas apstrādā maksājumu darījumus, kas nozīmē to, ka pēc noteikta brīža maksājuma uzdevumus vairs nevar atsaukt bez lielām izmaksām par manuālu darbību, ir skaidri jānosaka termiņš, līdz kuram iespējams atsaukt maksājumu. Tomēr atkarībā no maksājumu pakalpojuma veida un maksājuma uzdevuma puses var vienoties par dažādiem termiņiem. Šajā saistībā atsaukumam vajadzētu būt piemērojamam vienīgi maksājumu pakalpojumu lietotāja un maksājumu pakalpojumu sniedzēja starpā, tādējādi neskarot maksājumu darījumu neatsaucamību un galīgumu maksājumu sistēmās.

- (60) Šādai neatsaucamībai nebūtu jāietekmē maksājumu pakalpojumu sniedzēja tiesības vai pienākums atbilstīgi dažu dalībvalstu tiesību aktiem, pamatojoties uz maksātāja pamatlīgumu vai attiecīgās valsts tiesību aktiem, normatīvajiem vai administratīvajiem aktiem vai pamatnostādnēm, atmaksāt maksātājam veiktā maksājumu darījuma summu, ja maksātājam ir strīds ar maksājuma saņēmēju. Šāds atmaksājums būtu jāuzskata par jaunu maksājuma uzdevumu. Izņemot šos gadījumus, juridiski strīdi, kas rodas attiecībās, kuras ir maksājuma uzdevuma pamatā, būtu jārisina tikai starp maksātāju un maksājuma saņēmēju.
- (61) Attiecībā uz pilnībā integrētu tūlītēju maksājumu apstrādi un juridisko noteiktību par jebkādu pakārtotu saistību izpildi maksājumu pakalpojumu lietotāju starpā ir būtiski, lai visa summa, ko pārskaita maksātājs, tiktu kreditēta maksājuma saņēmēja kontā. Attiecīgi nevienam no starpniekiem, kas iesaistīti maksājumu darījumu veikšanā, nedrīkstētu būt iespējams veikt atskaitījumus no pārskatītās summas. Tomēr būtu jāparedz iespēja maksājuma saņēmējiem un viņu maksājumu pakalpojumu sniedzējiem līgumiski vienoties par to, ka pakalpojumu sniedzējs var atskaitīt sevis noteiktās maksas. Tomēr, lai maksājuma saņēmējs varētu pārliecināties, ka atbilstīgā summa ir pareizi samaksāta, pēc tam sniegtajā informācijā par maksājumu darījumu būtu jāiekļauj ne tikai pārskaitīto līdzekļu pilna summa, bet arī jebkādu maksu apjoms.
- (62) Attiecībā uz pakalpojumu maksu pieredze liecina, ka maksas dalīšana starp maksātāju un maksājuma saņēmēju ir visefektīvākā sistēma, jo tā atvieglo maksājumu tūlītēju apstrādi. Tādēļ būtu jāparedz noteikums, lai attiecīgie maksājumu pakalpojumu sniedzēji parastos apstākļos pakalpojumu maksu no maksātāja un maksājuma saņēmēja iekasētu tiešā veidā. Tomēr tas būtu jāpiemēro vienīgi tad, ja maksājuma darījumā nav jāveic valūtas maiņa. Uzliktās maksas summa var arī būt nulles vērtībā, jo šīs direktīvas noteikumiem nevajadzētu ietekmēt tādu praksi, saskaņā ar kuru maksājumu pakalpojumu sniedzējs neiekasē maksu no patērētājiem par naudas ieskaitīšanu viņu kontos. Līdzīgā veidā atkarībā no līguma noteikumiem maksājumu pakalpojumu sniedzējs par maksājuma pakalpojuma lietošanu var iekasēt maksu tikai no maksājuma saņēmēja (tirgotāja), tādējādi neuzliekot samaksu maksātājam. Maksas uzlikšana maksājumu sistēmās var būt abonēšanas maksas veidā. Noteikumiem par pārskaitīto summu vai iekasēto maksu nav tiešas ietekmes, nosakot cenas starp maksājumu pakalpojumu sniedzējiem vai starpniekiem.
- (63) Dažādas valstu prakses saistībā ar maksas noteikšanu par konkrēta maksājumu instrumenta izmantošanu (papildmaksas) ir radījušas ārkārtīgu neviendabīgumu Savienības maksājumu tirgū un neskaidrību patērētājiem, sevišķi e-komercijas un pārrobežu kontekstā. Tirgotāji tajās dalībvalstīs, kur papildmaksas ir atļautas, piedāvā produktus un pakalpojumus dalībvalstīs, kur tā ir aizliegta, un šādos gadījumos tomēr pieprasa no patērētāja papildmaksu. Tomēr pārliecināts pamatojums papildmaksas noteikšanas prakses pārskatīšanai ir tāds, ka ar Regulu (ES) Nr. xxx/yyyy tiek izstrādāti noteikumi daudzpusējām starpbanku komisijas maksām, ko piemēro kartei piesaistītiem maksājumu darījumiem. Tā kā starpbanku komisijas maksas ir galvenais elements, kas padara lielāko daļu karšu maksājumu dārgus, un papildmaksu faktiski nosaka tikai kartei piesaistītiem maksājumiem, kopā ar noteikumiem par starpbanku komisijas maksām būtu jāveic arī papildmaksu noteikumu pārskatīšana. Lai sekmētu izmaksu pārredzamību un visefektīvāko maksājumu instrumentu izmantošanu, dalībvalstīm un maksājumu pakalpojumu sniedzējiem vajadzētu ļaut maksājuma saņēmējam pieprasīt maksu no maksātāja par konkrētā maksājumu instrumenta izmantošanu, pienācīgi ievērojot Direktīvas 2011/83/ES noteikumus. Tomēr maksājuma saņēmēja tiesībām pieprasīt papildmaksu būtu jāattiecas tikai uz tiem maksājumu instrumentiem, saistībā ar kuriem starpbanku komisijas maksas nav reglamentētas. Tam būtu jānodrošina novirzīšana uz vislētākajiem maksājumu veidiem.
- (64) Lai uzlabotu maksājumu efektivitāti visā Savienībā, būtu jāparedz maksimālais izpildes laiks – viena diena visiem maksātāja iniciētiem maksājumiem euro vai tādas dalībvalsts valūtā, kura nav euro zonā, tostarp kredīta pārvedumiem un naudas pārvedumiem. Visiem pārējiem

maksājumiem, piemēram, maksājumiem, ko iniciē maksājuma saņēmējs vai ar tā starpniecību, tostarp tiešam debitam un karšu maksājumiem, ja nav skaidras vienošanās starp maksājumu pakalpojumu sniedzēju un maksātāju par ilgāku izpildes laiku, būtu jāpiemēro tas pats vienas dienas izpildes laiks. Jābūt iespējamam minētos laikposmus pagarināt par vienu darba dienu, ja maksājuma uzdevums ir iesniegts papīra formā. Tas joprojām ļautu saņemt maksājumu pakalpojumus tādiem patērētājiem, kuri ir pieraduši lietot dokumentus vienīgi papīra formā. Ja tiek izmantota tiešā debeta sistēma, maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējam būtu jāiesniedz iekasēšanas rīkojums termiņā, par kuru ir vienojušies maksājuma saņēmējs un viņa maksājumu pakalpojumu sniedzējs, tādējādi ļaujot nokārtot maksājumu dienā, par ko panākta vienošanās. Tā kā maksājumu infrastruktūras bieži ir ļoti efektīvas un lai novērstu esošās pakalpojumu kvalitātes pazemināšanos, dalībvalstīm būtu jāļauj saglabāt vai izstrādāt noteikumus, attiecīgā gadījumā nosakot izpildes laiku, kas ir īsāks par vienu darba dienu.

- (65) Noteikumus par izpildi pilnā apmērā un par izpildes laiku vajadzētu uzlūkot kā labu praksi, ja viens no pakalpojumu sniedzējiem atrodas ārpus Savienības.
- (66) Maksājumu pakalpojumu lietotājiem ir svarīgi zināt maksājumu pakalpojumu faktiskās izmaksas un piemērojamās maksas, lai varētu izdarīt savu izvēli. Tādējādi būtu jāaizliedz izmantot nepārredzamas cenu noteikšanas metodes, jo pastāv vispārējs uzskats, ka šo metožu rezultātā lietotājiem ir ārkārtīgi sarežģīti noteikt maksājumu pakalpojuma faktisko cenu. Jo īpaši nedrīkstētu atļaut izmantot lietotājam neizdevīgu valutēšanas dienu.
- (67) Lai nodrošinātu maksājumu sistēmas netraucētu un efektīvu darbību, lietotājam jāspēj paļauties uz to, ka maksājumu pakalpojumu sniedzējs veiks maksājumu darījumu pareizi un noteiktajā laikā. Parasti pakalpojumu sniedzējs spēj izvērtēt riskus, kas saistīti ar maksājumu darījumu. Tieši pakalpojumu sniedzējs nodrošina maksājumu sistēmu, veic pasākumus, lai atsauktu nepareizi vai kļūdaini piešķirtus līdzekļus, un vairumā gadījumu lemj par maksājuma darījuma izpildē iesaistītajiem starpniekiem. Ņemot vērā visus šos apsvērumus, ir pilnīgi piemēroti noteikt pakalpojumu sniedzēja atbildību, izņemot ārkārtas un neparedzamus apstākļos, par tāda maksājumu darījuma izpildi, kam piekritis lietotājs, izņemot maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēja, par kura izvēli atbild vienīgi maksājuma saņēmējs, darbības un bezdarbības gadījumus. Tomēr, lai maksātājs nepaliktu neaizsargāts mazticamas apstākļu sagādīšanās gadījumā, kad var palikt neskaidrs (*non liquet*), vai maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir pienācīgi saņēmis maksājuma summu, attiecīgais pierādīšanas pienākums būtu jāuzņemas maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam. Parasti var sagaidīt, ka starpniekiestāde, parasti "neitrāla" iestāde, piemēram, centrālā banka vai mijieskaita iestāde, nosūtot maksājuma summu no maksājumu pakalpojuma sniedzēja, kas atbild par nosūtīšanu, tam, kurš atbild par maksājuma saņemšanu, saglabā konta datus un attiecīgā gadījumā tos var darīt zināmus. Ja maksājuma summa ir kreditēta saņemošā maksājumu pakalpojumu sniedzēja kontā, maksājuma saņēmējam nekavējoties būtu jāiesniedz prasība savam maksājumu pakalpojumu sniedzējam par summas ieskaitīšanu viņa kontā.
- (68) Maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam būtu jāuzņemas atbildība par maksājuma pareizu izpildi, tostarp jo īpaši par maksājumu darījuma pilnu summu un izpildes laiku, kā arī pilna atbildība par jebkādam kļūmēm, ko izraisījušas citas personas maksājumu sistēmas ķēdē līdz pat maksājuma saņēmēja kontam. No šīs atbildības izriet, ka maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam vajadzētu labot maksājuma darījuma izpildi vai nekavējoties atmaksāt attiecīgā darījuma summu maksātājam, ja maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējam nav kreditēta vai tikai ar kavēšanos ir kreditēta pilna summa, neskarot citus iespējamus prasījumus, kas iespējami saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Tā kā atbildību uzņemas maksājumu pakalpojumu sniedzējs, maksātājam un maksājuma saņēmējam nebūtu jāuzņemas nekādas izmaksas saistībā ar nepareizo maksājumu. Ja maksājumu darījumi netiek veikti, tiek veikti kļūdaini vai ar kavēšanos, dalībvalstīm būtu

jānodrošina, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēju veikto laboto maksājumu valutēšanas datums vienmēr atbilst pareizas izpildes valutēšanas datumam.

- (69) Šai direktīvai būtu jāattiecas tikai uz maksājumu pakalpojumu lietotāja un maksājumu pakalpojumu sniedzēja savstarpējām līgumsaistībām un pienākumiem. Tomēr, lai kredītu pārvedumi un citi maksājumu pakalpojumi darbotos pareizi, ir vajadzīgs, lai maksājumu pakalpojumu sniedzējiem un viņu starpniekiem, piemēram, apstrādātājiem, būtu līgumi, kuros noteiktas viņu savstarpējās tiesības un pienākumi. Šo vienveidīgo līgumu būtiska daļa ir jautājumi par saistībām. Lai nodrošinātu maksājumu pakalpojumu sniedzēju un starpnieku, kuri piedalās maksājuma darījumā, uzticamību, ir jābūt juridiskai noteiktībai, ka maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas nav atbildīgs, saņem kompensāciju par tam radītajiem zaudējumiem vai samaksātajām summām saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem par atbildību. Turpmākas tiesības un sīkāku informāciju par regresa prasījumu saturu, kā arī to, kā apstrādāt prasības pret maksājumu pakalpojumu sniedzēju vai starpnieku saistībā ar kļūdaini veiktu maksājuma darījumu, būtu jāļauj noteikt līgumā.
- (70) Maksājumu pakalpojumu sniedzējam būtu jāspēj nepārprotami norādīt vajadzīgo informāciju, lai pareizi izpildītu maksājuma uzdevumu. Tomēr, no otras puses, lai izvairītos no sadrumstalotības un neapdraudētu integrētas maksājumu sistēmas veidošanu Savienībā, dalībvalstīm nedrīkstētu ļaut noteikt prasību attiecībā uz maksājumu darījumiem lietot konkrētu identifikatoru. Tomēr tam nevajadzētu kavēt dalībvalstis prasīt maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam pienācīgu rūpību un to, ka tas pārbauda, ja vien tas ir tehniski iespējams un ja nav vajadzīga manuāla iejaukšanās, unikālā identifikatora atbilstību un, ja konstatē, ka unikālais identifikators nesaskan, atteikt maksājuma uzdevumu un par to informēt maksātāju. Maksājumu pakalpojumu sniedzēja atbildībai būtu jābūt vienīgi par to, ka tas pareizi veic maksājuma darījumu saskaņā ar maksājumu pakalpojumu lietotāja doto maksājuma uzdevumu.
- (71) Lai veicinātu efektīvu krāpšanas novēršanu un cīnītos pret krāpšanu maksājumos visā Savienībā, būtu jāizstrādā noteikums par efektīvu datu apmaiņu starp maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kuriem būtu jāatļauj apkopot un apstrādāt personas datus par krāpnieciskos maksājumu darījumos iesaistītām personām, kā arī apmainīties ar minētajiem datiem. Personas datu apstrādei šīs direktīvas nolūkos piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK³⁷, valstu noteikumus, ar kuriem transponē Direktīvu 95/46/EK, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 45/2001³⁸.
- (72) Šajā direktīvā tiek ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, tostarp tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību, tiesības uz personas datu aizsardzību, darījumdarbības brīvību, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un tiesības netikt divreiz tiesātam vai sodītam krimināllietā par to pašu noziedzīgo nodarījumu. Šī direktīva jāīsteno saskaņā ar šīm tiesībām un principiem.
- (73) Ir jānodrošina valstu tiesību aktu noteikumu, kas pieņemti atbilstīgi šai direktīvai, efektīva piemērošana. Tādēļ būtu jāizstrādā attiecīgas procedūras, ar kuru palīdzību būs iespējams virzīt sūdzības pret maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kas nepilda šos noteikumus, un attiecīgā gadījumā nodrošināt, ka viņiem tiek noteiktas efektīvas, samērīgas un preventīvas sankcijas. Lai nodrošinātu atbilstību šai direktīvai, dalībvalstīm būtu jānosaka kompetentās

³⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīva 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

³⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

iestādes, kas atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1093/2010³⁹ izstrādātajiem nosacījumiem un darbojas neatkarīgi no maksājumu pakalpojumu sniedzējiem. Pārredzamības nolūkos dalībvalstīm būtu jāpaziņo Komisijai šīs iestādes un jāsniedz to pienākumu apraksts saskaņā ar šo direktīvu.

- (74) Neskarot klientu tiesības vērsties tiesā, dalībvalstīm būtu jānodrošina viegli pieejama un izmaksu ziņā atbilstīga maksājumu pakalpojumu sniedzēju un patērētāju konflikta, kas izriet no šajā direktīvā paredzētajām tiesībām un pienākumiem, ārpustiesas atrisināšana. Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 593/2008⁴⁰ ir noteikts, ka patērētāja aizsardzība, kas noteikta saistošos tās valsts tiesību aktos, kurā patērētājs parasti uzturas, nevar tikt mazināta ar līguma noteikumiem par piemērojamajiem tiesību aktiem. Lai izveidotu efektīvu strīdu risināšanas procedūru, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēji ievieš efektīvu patērētāju sūdzību apstrādes procedūru, kuru to klienti var izmantot, pirms strīds tiek nodots risināšanai ārpustiesas procedūrā vai tiesā. Strīdu risināšanas procedūrā būtu jābūt īsiem un skaidri definētiem termiņiem, kuros maksājumu pakalpojumu sniedzējam uz sūdzību jāatbild.
- (75) Dalībvalstīm būtu jāreglamentē, vai tās kompetentās iestādes, kas ir noteiktas, lai maksājumu iestādēm izsniegtu atļauju, varētu arī būt kompetentās iestādes attiecībā uz ārpustiesas sūdzībām un pārsūdzības procedūrām.
- (76) Šai direktīvai nevajadzētu skart valstu tiesību aktu noteikumus par sekām attiecībā uz atbildību par neprecizitātēm izraksta formulējumā vai nosūtīšanā.
- (77) Šai direktīvai nevajadzētu skart noteikumus attiecībā uz maksājumu pakalpojumiem piemērojamo PVN režīmu atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2006/112/EK⁴¹.
- (78) Juridiskās noteiktības labad ir lietderīgi izstrādāt pārejas noteikumus, kas ļautu personām, kuras atbilstīgi valsts tiesību aktiem, ar ko transponēta Direktīva 2007/64/EK, pirms šīs direktīvas spēkā stāšanās ir sākušas darbību kā maksājumu iestādes, attiecīgajā dalībvalstī noteiktu laiku turpināt šo darbību.
- (79) Pilnvaras pieņemt tiesību aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai saistībā ar atsaucis uz Ieteikumu 2003/361/EK koriģēšanu, kur šis ieteikums tiek grozīts, un saistībā ar maksājumu pakalpojumu sniedzēja veikta maksājumu darījumu vidējā apjoma, ko izmanto par atsaucis vērtību dalībvalstīm, kuras izmanto iespēju nepiemērot licencēšanas prasības (vai kādu to daļu) mazām maksājumu iestādēm, atjaunināšanu inflācijas vai nozīmīgu tirgus notikumu gadījumā. Ir īpaši svarīgi, lai sagatavošanas darba gaitā Komisija pienācīgi apspriestos, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (80) Lai nodrošinātu šīs direktīvas saskaņotu piemērošanu, Komisijai būtu jāspēj paļauties uz speciālajām zināšanām un atbalstu no EBI, kurai būtu jāizstrādā pamatnostādnes un regulējoši tehniskie standarti par maksājumu pakalpojumu drošības aspektiem, kā arī uz dalībvalstu sadarbību saistībā ar atļautu maksājumu iestāžu pakalpojumu sniegšanu un uzņēmējdarbības veikšanu citās dalībvalstīs. Komisijai būtu jābūt pilnvarotai pieņemt šos

³⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Regula (ES) Nr. 1093/2010, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).

⁴⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Regula (EK) Nr. 593/2008 par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I) (OV L 177, 4.7.2008., 6. lpp.).

⁴¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.).

regulējošos tehniskos standartus. Šie īpašie uzdevumi ir pilnīgā saskaņā ar EBI lomu un pienākumiem, kas definēti Regulā (ES) Nr. 1093/2010, saskaņā ar kuru EBI ir izveidota.

- (81) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi – proti, vienota maksājumu pakalpojumu tirgus turpmāku integrāciju – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķas dalībvalstis, jo ir jāsaskaņo liels daudzums atšķirīgu noteikumu, kas šobrīd pastāv dažādo dalībvalstu tiesību sistēmās, un to, ka šos mērķus tādēļ var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā ir paredzēti vienīgi tie pasākumi, kas vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.
- (82) Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem⁴² dalībvalstis ir apņēmušās pamatotos gadījumos ziņojumam par saviem transponēšanas pasākumiem pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros ir paskaidrota saikne starp direktīvas sadaļām un attiecīgajām daļām valsts transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (83) Ņemot vērā Direktīvā 2007/64/EK veicamo izmaiņu daudzumu, ir lietderīgi to atcelt un aizstāt,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

⁴² Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgā politiskā deklarācija par skaidrojošiem dokumentiem (OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.).

I SADAĻA

PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets

1. Ar šo direktīvu paredz noteikumus, saskaņā ar kuriem dalībvalstis izšķir šādas sešas maksājumu pakalpojumu sniedzēju kategorijas:
 - (a) kredītiestādes Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013⁴³ 4. panta 1. punkta 1. apakšpunkta nozīmē, tostarp Savienībā izvietotās filiāles minētās regulas 4. panta 1. punkta 17. daļas nozīmē, kuru galvenā mītne atrodas Savienībā vai, ievērojot Direktīvas 2013/36/ES 47. pantu, ārpus tās;
 - (b) elektroniskās naudas iestādes Direktīvas 2009/110/EK 2. panta 1. punkta nozīmē;
 - (c) pasta žiro norēķinu iestādes, kurām atbilstīgi valsts tiesību aktiem ir tiesības sniegt maksājumu pakalpojumus;
 - (d) maksājumu iestādes šīs direktīvas 4. panta 4. punkta nozīmē;
 - (e) Eiropas Centrālā banka un valstu centrālās bankas, kad tās nerīkojas kā monetāras vai citas valsts iestādes;
 - (f) dalībvalstis vai to reģionālās vai vietējās varas iestādes, kad tās nerīkojas kā valsts iestādes.
2. Šajā direktīvā arī paredzēti noteikumi par nosacījumu pārredzamību un informēšanas prasībām attiecībā uz maksājumu pakalpojumiem, kā arī attiecīgām maksājumu pakalpojumu lietotāju un maksājumu pakalpojumu sniedzēju tiesībām un pienākumiem saistībā ar maksājumu pakalpojumu sniegšanu profesionālās darbības vai uzņēmējdarbības veidā.

2. pants

Darbības joma

1. Šo direktīvu piemēro maksājumu pakalpojumiem Savienībā, ja gan maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, gan maksājumu saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs atrodas Savienībā, un gadījumos, kad maksājumu darījumā ir iesaistīts tikai viens maksājumu pakalpojumu sniedzējs — tas atrodas Savienībā. 78. pantu un III sadaļu piemēro arī maksājumu darījumiem, ja tikai viens no maksājumu pakalpojumu sniedzējiem atrodas Savienībā, attiecībā uz tām maksājumu darījuma daļām, kas veiktas Savienībā.
2. III sadaļu piemēro maksājumu pakalpojumiem visās valūtās. IV sadaļu piemēro maksājumu pakalpojumiem, ko veic euro vai jebkādā citā tādas dalībvalsts oficiālā valūtā, kura nav eurozonā.
3. Dalībvalstis var pilnībā vai daļēji atkāpties no šīs direktīvas noteikumu piemērošanas Direktīvas 2013/36/ES 2. panta 5. punkta 2.–23. apakšpunktā minētajām iestādēm, izņemot iestādes, kas noteiktas minētā panta 5. punkta 2. un 3. apakšpunktā.

⁴³ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regula (ES) Nr. 575/2013 par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

3. pants
Darbības jomas nepiemērošana

Šī direktīva neattiecas uz:

- (a) maksājumu darījumiem, ko izdara tikai skaidrā naudā tieši no maksātāja maksājumu saņēmējam bez jebkādiem starpniekiem;
- (b) maksājumu darījumiem starp maksātāju un maksājumu saņēmēju, ko izdara ar tirdzniecības pārstāvja starpniecību, kurš maksātāja vai maksājumu saņēmēja vārdā ir pilnvarots risināt sarunas vai veikt preču vai pakalpojumu pārdošanu vai pirkšanu;
- (c) profesionālām darbībām banknošu un monētu fiziskai transportēšanai, tostarp to iekasēšanai, apstrādei un piegādei;
- (d) bezpeļņas darbības vai labdarības nolūkos veiktiem maksājumu darījumiem, kas ietver skaidras naudas iekasēšanu un piegādi un ko neveic kā profesionālu darbību;
- (e) pakalpojumiem, kuros maksājumu saņēmējs skaidru naudu kā daļu no maksājumu darījuma nodod maksātājam pēc tam, kad maksājumu pakalpojumu lietotājs tieši pirms maksājumu darījuma izpildes to tiešā veidā ir pieprasījis kā samaksu par preču vai pakalpojumu iegādi;
- (f) darbībām ar skaidru naudu, ja līdzekļi nav noguldīti maksājumu kontā;
- (g) maksājumu darījumiem, kas pamatojas uz kādu no turpmāk minētajiem dokumentiem, kuri izrakstīti maksājumu pakalpojumu sniedzējam, lai nodotu līdzekļus maksājumu saņēmēja rīcībā:
 - i. čeki (papīra formā), ko reglamentē saskaņā ar 1931. gada 19. marta Ženēvas Konvenciju par vienotiem tiesību aktiem attiecībā uz čekiem;
 - ii. čeki (papīra formā), kas līdzīgi i) daļā minētajiem čekiem un ko reglamentē to dalībvalstu tiesību akti, kuras nav dalībnieces 1931. gada 19. marta Ženēvas Konvencijā par vienotiem tiesību aktiem attiecībā uz čekiem;
 - iii. maksājumu čeki (papīra formā) saskaņā ar 1930. gada 7. jūnija Ženēvas Konvenciju, kur attiecībā uz vekseliem un parādzīmēm paredzēts vienots regulējums;
 - iv. parādzīmes (papīra formā), kas ir līdzīgas iii) punktā minētajiem čekiem un ko reglamentē to dalībvalstu tiesību akti, kuras nav dalībnieces 1930. gada 7. jūnija Ženēvas Konvencijā, kur attiecībā uz vekseliem un parādzīmēm paredzēts vienots regulējums;
 - v. kuponi (papīra formā);
 - vi. ceļojumu čeki (papīra formā);
 - vii. Pasaules Pasta savienības noteiktie pasta pārvedumi (papīra formā);
- (h) maksājumu darījumiem, ko veic maksājumu vai vērtspapīru norēķinu sistēmā starp norēķinu iestādēm, galvenajiem darījumu partneriem, tīrvērtes iestādēm un/vai centrālajām bankām un citiem sistēmas dalībniekiem, un maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, neskarot 29. pantu;
- (i) maksājumu darījumiem saistībā ar vērtspapīru aktīvu apkalpošanu, ietverot dividendes, ieņēmumus vai citu sadali, vai izpiršanu vai pārdošanu, ko veic h) apakšpunktā minētās personas vai ieguldījumu sabiedrības, kredītiestādes, kolektīvu ieguldījumu uzņēmumi vai aktīvu pārvaldīšanas uzņēmumi, kas sniedz ieguldījumu pakalpojumus, vai citas struktūrvienības, kurām atļauts turēt finanšu instrumentus;

- (j) tehnisko pakalpojumu sniedzēju sniegtajiem pakalpojumiem, kas atbalsta maksājumu pakalpojumu sniegšanu, ja to īpašumā nevienu brīdi nenonāk pārskaitāmie līdzekļi, tostarp datu apstrādei un uzglabāšanai, trasta un privātuma aizsardzības pakalpojumiem, datu un vienību autentiskuma noteikšanai, informācijas tehnoloģiju (IT) un komunikāciju tīklu nodrošināšanai, terminālu un maksājumu pakalpojumiem izmantojamo ierīču nodrošināšanai un uzturēšanai, izņemot maksājumu iniciēšanas pakalpojumus un konta informācijas pakalpojumus;
- (k) pakalpojumiem, kas balstīti uz konkrētiem instrumentiem, kas izstrādāti konkrētām vajadzībām un ko var izmantot tikai ierobežoti, gan tādēļ, ka tie ļauj konkrētā instrumenta turētājam iegādāties preces vai pakalpojumus vienīgi emitenta telpās vai ierobežotā pakalpojuma sniedzēju tīklā saskaņā ar tiešu komercvienošanos ar profesionālu emitentu, gan arī tādēļ, ka to var izmantot vienīgi ierobežota preču un pakalpojumu klāsta iegādei;
- (l) maksājumu darījumiem, ko veic elektronisko komunikāciju tīklu vai pakalpojumu sniedzējs, ja darījums kā palīgpakalpojums elektronisko komunikāciju pakalpojumiem nodrošināts tīkla vai pakalpojuma abonementam digitālā satura iegādei neatkarīgi no ierīces, kas izmantota satura iegādei vai patēriņam ar nosacījumu, ka viena maksājumu darījuma vērtība nepārsniedz EUR 50 un maksājumu darījumu kopējā vērtība kādā norēķinu mēnesī nepārsniedz EUR 200;
- (m) maksājumu darījumiem, ko veic starp maksājumu pakalpojumu sniedzējiem pašu vajadzībām, kā arī starp pārstāvjiem vai filiālēm pašu vajadzībām;
- (n) maksājumu darījumiem, ko veic starp mātesuzņēmumu un tā meitasuzņēmumu vai starp viena un tā paša mātesuzņēmuma meitasuzņēmumiem, neiesaistot tāds maksājumu pakalpojumu sniedzēju starpniekus, kuri nepieder pie tās pašas uzņēmumu grupas.

4. pants **Definīcijas**

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

1. "izcelsmes dalībvalsts" ir:
 - i. dalībvalsts, kurā atrodas maksājumu pakalpojumu sniedzēja reģistrētā mītne; vai,
 - ii. ja maksājumu pakalpojumu sniedzējam saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem nav reģistrētas mītnes — dalībvalsts, kurā atrodas tā galvenā mītne;
2. "uzņēmēja dalībvalsts" ir dalībvalsts, kura nav izcelsmes dalībvalsts un kurā maksājumu pakalpojumu sniedzējam ir pārstāvis vai filiāle, vai kurā tas sniedz pakalpojumus;
3. "maksājumu pakalpojums" ir viens no I pielikumā izklāstītajiem uzņēmējdarbības veidiem;
4. "maksājumu iestāde" ir juridiska persona, kurai saskaņā ar 10. pantu piešķirta atļauja sniegt un izpildīt maksājumu pakalpojumus visā Savienībā;
5. "maksājuma darījums" ir maksātāja vai maksātāja vārdā iniciēta vai maksājumu saņēmēja iniciēta līdzekļu nodošanas, pārskaitīšanas vai izņemšanas darbība neatkarīgi no maksātāja vai maksājumu saņēmēja attiecību pamatā esošajiem pienākumiem;
6. "maksājumu sistēma" ir līdzekļu pārskaitīšanas sistēma, kurā ir oficiālas un standartizētas procedūras un kopīgi noteikumi attiecībā uz maksājumu darījumu apstrādi, tīrvērti un/vai norēķināšanos;

7. “maksātājs” ir tāda fiziska vai juridiska persona, kura ir maksājumu konta turētāja un kura atļauj veikt maksājuma uzdevumu no šā maksājumu konta, vai gadījumā, ja nav maksājumu konta, tad fiziska vai juridiska persona, kas dod maksājuma uzdevumu;
8. “maksājuma saņēmējs” ir fiziska vai juridiska persona, kas ir maksājuma darījuma līdzekļu iecerētais saņēmējs;
9. “maksājumu pakalpojumu sniedzējs” ir 1. panta 1. punktā minētās iestādes, kā arī juridiskas un fiziskas personas, uz kurām attiecas 27. pantā noteiktais atbrīvojums;
10. “kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs” ir maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas nodrošina un uztur maksātāja maksājumu kontus;
11. “trešā persona — maksājumu pakalpojumu sniedzējs” ir maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas ir iesaistīts kādā no I pielikuma 7. punktā minētajiem uzņēmējdarbības veidiem;
12. “maksājumu pakalpojumu lietotājs” ir fiziska vai juridiska persona, kas izmanto maksājumu pakalpojumu kā maksātājs vai maksājumu saņēmējs, vai gan kā maksātājs, gan kā maksājumu saņēmējs;
13. “patērētājs” ir fiziska persona, kas maksājumu pakalpojumu līgumos, uz kuriem attiecas šī direktīva, darbojas nolūkos, kas nav saistīti ar minētās personas amatu, uzņēmējdarbību vai profesiju;
14. “pamatlīgums” ir maksājumu pakalpojumu līgums, ar kuru reglamentē atsevišķu un secīgu maksājumu darījumu izpildi nākotnē un kurā var būt iekļautas saistības un nosacījumi maksājumu konta atvēršanai;
15. “naudas pārvedums” ir tāds maksājumu pakalpojums, ar kuru līdzekļus saņem no maksātāja, neizveidojot maksājumu kontu maksātāja vai maksājumu saņēmēja vārdā, un tā vienīgais mērķis ir pārskaitīt atbilstīgu līdzekļu summu maksājumu saņēmējam vai citam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, kas rīkojas maksājumu saņēmēja vārdā, un/vai šādus līdzekļus saņem maksājumu saņēmēja vārdā un dara pieejamus maksājumu saņēmējam;
16. “maksājumu konts” ir tāds konts uz viena vai vairāku maksājumu pakalpojumu lietotāju vārda, ko izmanto maksājumu darījumu izpildei;
17. “līdzekļi” ir banknotes un monētas, virtuāla nauda un elektroniskā nauda, kā noteikts Direktīvas 2009/110/EK 2. panta 2. punktā;
18. “maksājuma uzdevums” ir maksātāja vai maksājumu saņēmēja rīkojums savam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, ar kuru pieprasa izpildīt maksājuma darījumu;
19. “valūtēšanas diena” ir atskaites brīdis, ko maksājumu pakalpojumu sniedzējs lieto, lai aprēķinātu procentus par līdzekļiem, kas debitēti no maksājumu konta vai kreditēti tajā;
20. “atsauces valūtas maiņas kurss” ir valūtas maiņas kurss, ko izmanto par pamatu, lai aprēķinātu jebkādu valūtas maiņu, un ko dara pieejamu maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai ko iegūst no publiski pieejama avota;
21. “autentificēšana” ir procedūra, kas dod iespēju maksājumu pakalpojumu sniedzējam pārbaudīt konkrēta maksājumu instrumenta lietotāja identitāti, tostarp tā individuālo drošības elementu pielietojumu vai personas identitātes dokumentu pārbaudi;
22. “droša lietotāju autentificēšana” ir procedūra fiziskas vai juridiskas personas identificēšanas validēšanai, izmantojot divus vai vairākus elementus, ko klasificē kā zināšanas, valdījumu un neatņemamas īpašības un kas ir savstarpēji neatkarīgi, proti, neatbilstība vienam kritērijam neapdraud pārējo elementu uzticamību, un kas ir izstrādāti tā, lai nodrošinātu autentificēšanas datu konfidencialitātes aizsardzību;

23. “standarta procentu likme” ir procentu likme, ko izmanto par pamatu, lai aprēķinātu jebkādos piemērojamus procentus, un ko iegūst no publiski pieejama avota, kuru abas maksājumu pakalpojumu līguma puses var pārbaudīt;
24. “unikāls identifikators” ir burtu, ciparu vai simbolu kombinācija, ko maksājumu pakalpojumu sniedzējs noteicis maksājumu pakalpojumu lietotājam un kas maksājumu pakalpojumu lietotājam jānorāda, lai nepārprotami identificētu otru maksājumu darījumā iesaistīto maksājumu pakalpojumu lietotāju un/vai šā otra maksājumu pakalpojuma lietotāja maksājumu kontu;
25. “pārstāvis” ir fiziska vai juridiska persona, kas maksājumu pakalpojumu veikšanā rīkojas maksājumu iestādes vārdā;
26. “maksājumu instruments” ir jebkāda(-as) individuāla(-as) ierīce(-es) un/vai procedūru kopums, par ko maksājumu pakalpojumu lietotājs un maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir vienojušies un ko izmanto, lai iniciētu maksājuma uzdevumu;
27. “distances saziņas līdzekļi” ir jebkādi līdzekļi, ko bez maksājumu pakalpojumu sniedzēja un maksājumu pakalpojumu lietotāja vienlaicīgas fiziskās klātbūtnes var izmantot maksājumu pakalpojuma līguma slēgšanai;
28. “pastāvīgs informācijas nesējs” ir jebkāds instruments, kurš dod iespēju maksājumu pakalpojumu lietotājam uzglabāt informāciju, kas adresēta šim maksājumu pakalpojumu lietotājam, tā, lai tā būtu pieejama turpmākai atsaucēi par informēšanas nolūkam atbilstīgu laikposmu un ļautu neizmainītā veidā atveidot uzglabāto informāciju;
29. “mikrouzņēmums” ir uzņēmums, kas brīdī, kad noslēdz maksājumu pakalpojumu līgumu, ir uzņēmums, kā definēts Ieteikuma 2003/361/EK (2003. gada 6. maija redakcijā) pielikuma 1. pantā un 2. panta 1. un 3. punktā;
30. “darba diena” ir diena, kurā maksātāja attiecīgais maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai maksājumu saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas iesaistīts maksājumu darījuma izpildē, veic saimniecisko darbību, kas nepieciešama maksājumu darījuma izpildei;
31. “tiešā debeta maksājums” ir maksājumu pakalpojums maksātāja maksājumu konta debetēšanai, ja maksājumu darījumu iniciē maksājumu saņēmējs, pamatojoties uz maksātāja piekrišanu maksājumu saņēmējam, maksājumu saņēmēja pakalpojumu sniedzējam vai maksātāja paša maksājumu pakalpojumu sniedzējam;
32. “maksājuma iniciēšanas pakalpojums” ir maksājumu pakalpojums, kas dod iespēju piekļūt maksājumu kontam, ko nodrošina trešā persona — maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kur maksātājs var būt aktīvi iesaistīts maksājuma iniciēšanā vai trešās personas — maksājumu pakalpojuma sniedzēja programmatūrā, vai kur maksātājs vai maksājumu saņēmējs var izmantot maksājumu instrumentus, lai nosūtītu maksātāja akreditācijas datus kontu apkalpojošajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam;
33. “konta informācijas pakalpojums” ir maksājumu pakalpojums, ar ko maksājumu pakalpojuma lietotājam nodrošina konsolidētu un lietotājdraudzīgu informāciju par vienu vai vairākiem maksājumu kontiem, ko maksājumu pakalpojuma lietotājs nodevis turējumā vienam vai vairākiem kontu apkalpojošajiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem;
34. “filiāle” ir tāda uzņēmējdarbības vieta, kura nav maksājumu iestādes galvenā mītne un kura nav juridiska persona, un kura tieši veic visus darījumus vai daļu no tiem, kas ir raksturīgi maksājumu iestāžu uzņēmējdarbībai; visas darījumu vietas, ko vienā dalībvalstī izveidojusi maksājumu iestāde, kuras galvenā mītne ir citā dalībvalstī, uzskata par vienu filiāli;

35. “grupa” ir tādu uzņēmumu grupa, kas sastāv no mātesuzņēmuma, tā meitasuzņēmumiem un struktūrvienībām, kurās mātesuzņēmumam vai tā meitasuzņēmumiem ir līdzdalība, kā arī uzņēmumi, kas savā starpā ir saistīti Direktīvas 83/349/EEK 12. panta 1. punkta nozīmē;
36. “elektronisko komunikāciju tīkls” ir tīkls, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/21/EK⁴⁴ 2. panta a) apakšpunktā;
37. “elektronisko komunikāciju pakalpojums” ir pakalpojums, kā noteikts Direktīvas 2002/21/EK 2. panta c) apakšpunktā;
38. “digitālais saturs” ir preces vai pakalpojumi, kā noteikts Direktīvas 2011/83/EK 2. panta 11. daļā.

⁴⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva Nr. 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) (OV L 108, 24.4.2002., 33. lpp.).

II SADAĻA

MAKSĀJUMU PAKALPOJUMU SNIEDZĒJI

1. NODAĻA

Maksājumu iestādes

1. IEDAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

5. pants

Pieteikums atļaujas saņemšanai

Lai varētu saņemt atļauju, maksājumu iestāde iesniedz izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm pieteikumu, tam pievienojot:

- (a) darbības programmu, kurā jo īpaši norāda paredzēto maksājumu pakalpojumu veidu;
- (b) uzņēmējdarbības plānu, ietverot provizorisku budžeta aprēķinu pirmajiem trim finanšu gadiem, kas liecina par to, ka pieteikuma iesniedzējs spēj lietot piemērotas un samērīgas sistēmas, resursus un procedūras, lai veiktu stabilu darbību;
- (c) pierādījumus tam, ka maksājumu iestādei ir 6. pantā minētais sākumkapitāls;
- (d) attiecībā uz maksājumu iestādēm, kas minētas 9. panta 1. punktā, — to pasākumu aprakstu, kas veikti, lai aizsargātu maksājumu pakalpojumu lietotāju līdzekļus atbilstīgi 9. pantam;
- (e) aprakstu par pieteikuma iesniedzēja pārvaldības pasākumiem un iekšējās kontroles mehānismiem, tostarp administratīvām, riska pārvaldības un grāmatvedības procedūrām, kas liecina par to, ka šie pārvaldības pasākumi, kontroles mehānismi un procedūras ir samērīgas, piemērotas, pareizas un saprātīgas;
- (f) aprakstu par izstrādātajām procedūrām, lai uzraudzītu, pārvaldītu un turpmāk pārraudzītu drošības incidentu un klientu sūdzības, kas saistītas ar drošību, ieskaitot ziņošanas mehānismu par incidentiem, kurā ņemti vērā 86. pantā paredzētie maksājumu iestāžu ziņošanas pienākumi;
- (g) aprakstu par izstrādātajiem procesiem, lai uzraudzītu, izsekotu un ierobežotu piekļuvi sensitīviem maksājumu datiem, un intelektuālajiem un materiālajiem pamatresursiem;
- (h) aprakstu par uzņēmējdarbības nepārtrauktības kārtību, ieskaitot skaidri noteiktas pamatdarbības, efektīvus ārkārtas situāciju plānus un procedūru šādu plānu regulārai atbilstības un efektivitātes pārskatīšanai;
- (i) aprakstu par principiem un definīcijām, kuras piemēro statistikas datu vākšanai attiecībā uz darbības rezultātiem, darījumiem un krāpšanu;
- (j) drošības politikas dokumentu — detalizētu riska novērtējumu attiecībā uz maksājumu pakalpojumiem un aprakstu par drošības kontroli un riska mazināšanas pasākumiem, kas veikti, lai maksājumu pakalpojumus atbilstoši aizsargātu pret apzinātajiem riskiem, ieskaitot krāpšanu un sensitīvu personas datu nelikumīgu izmantošanu;
- (k) to iekšējās kontroles mehānismu aprakstu, ko pieteikuma iesniedzējs ir ieviesis, lai ievērotu noteikumus par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma

finansēšanas novēršanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK⁴⁵ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1781/2006⁴⁶;

- (l) aprakstu par pieteikuma iesniedzēja organizatorisko struktūru, attiecīgā gadījumā iekļaujot aprakstu par to, kā paredzēts izmantot pārstāvjus un filiāles, un par ārpakalpojumu mehānismiem, kā arī par tā dalību valsts vai starptautiskā maksājumu sistēmā;
- (m) to personu identitāti, kurām Direktīvas 2013/36/ES 3. panta 1. punkta 33. daļas nozīmē ir tieši vai netieši iegūta būtiska līdzdalība pieteikuma iesniedzējā, kā arī to faktiskās līdzdalības apjomu un pierādījumus par to atbilstību, ņemot vērā vajadzību nodrošināt maksājumu iestādes pārdomātu un piesardzīgu vadību;
- (n) direktoru un par maksājumu iestādes pārvaldību atbildīgo personu identitāti un attiecīgā gadījumā to personu identitāti, kas atbildīgas par maksājumu iestādes maksājumu pakalpojumu darbību pārvaldību, kā arī pierādījumus, ka šīm personām ir laba reputācija un ka tām piemīt atbilstīgas zināšanas un pieredze, lai sniegtu maksājumu pakalpojumus, kā noteikts maksājumu iestādes izcelsmes dalībvalstī;
- (o) attiecīgā gadījumā apstiprināto revidentu un revīzijas uzņēmumu identitāti, kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/43/EK⁴⁷;
- (p) datus par pieteikuma iesniedzēja juridisko statusu un statūtus;
- (q) pieteikuma iesniedzēja galvenās mītnes adresi.

Lai piemērotu 1. punkta d), e), f) un l) apakšpunktu, pieteikuma iesniedzējs iesniedz aprakstu par viņa ieviestajiem revīzijas pasākumiem un organizatoriskajiem pasākumiem, lai veiktu visus vajadzīgos pasākumus lietotāju interešu aizsardzībai un lai nodrošinātu nepārtrauktību un uzticamību maksājumu pakalpojumu izpildē.

Drošības kontroles un riska mazināšanas pasākumos, kas minēti j) punktā, norāda, kā tie nodrošina augstu tehniskās drošības līmeni, tostarp attiecībā uz programmatūru un IT sistēmām, ko izmanto pieteikuma iesniedzējs vai apakšuzņēmumi, ko tas nolīdzis visām darbībām vai to daļai. Minētajos pasākumos ietver arī 86. panta 1. paredzētos drošības pasākumus. Minētajos pasākumos ņem vērā arī 86. panta 2. punktā minētās Eiropas Banku iestādes (EBI) pamatnostādnes par drošības pasākumiem (kad tās tiks pieņemtas).

6. pants **Sākumkapitāls**

Dalībvalstis izvirza prasību maksājumu iestādēm, lai atļaujas piešķiršanas laikā tām būtu šāds sākumkapitāls, kas ietvertu Direktīvas 2013/36/ES 12. panta elementus:

- (a) ja maksājumu iestāde sniedz tikai maksājumu pakalpojumu, kas minēts I pielikuma 6. punktā, tās kapitāls nekad nav mazāks par EUR 20 000;
- (b) ja maksājumu iestāde sniedz maksājumu pakalpojumu, kas minēts I pielikuma 7. punktā, tās kapitāls nekad nav mazāks par EUR 50 000;
- (c) ja maksājumu iestāde sniedz jebkādu no maksājumu pakalpojumiem, kas minēti I pielikuma 1.–5. punktā, tās kapitāls nekad nav mazāks par EUR 125 000.

⁴⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobra Direktīva 2005/60/EK par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai (OV L 309, 25.11.2005., 15. lpp.).

⁴⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. novembra Regula (EK) Nr. 1781/2006 attiecībā uz naudas līdzekļu pārskaitījumiem pievienoto informāciju par maksātāju (OV L 345, 8.12.2006., 1. lpp.).

⁴⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 17. maija Direktīva 2006/43/EK, ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas, groza Padomes Direktīvu 78/660/EEK un Padomes Direktīvu 83/349/EEK un atceļ Padomes Direktīvu 84/253/EEK (OV L 157, 9.6.2006., 87. lpp.).

7. pants
Pašu kapitāls

1. Maksājumu iestādes pašu kapitāls nedrīkst būt mazāks par attiecīgi lielāko no summām, kas paredzētas šīs direktīvas 6. vai 8. pantā.
2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai izvairītos no situācijas, kad vairākkārt izmanto elementus, kurus var iekļaut pašu kapitālu aprēķinā, ja maksājumu iestāde pieder tai pašai grupai kā cita maksājumu iestāde, kredītiestāde, ieguldījumu sabiedrība, aktīvu pārvaldīšanas uzņēmums vai apdrošināšanas uzņēmums. Šo punktu piemēro arī gadījumos, ja maksājumu iestādei ir hibrīda raksturs un tā veic darbības, kas nav maksājumu pakalpojumu sniegšana.
3. Ja ir ievēroti Regulas 575/2013 7. panta noteikumi, dalībvalstīm vai to kompetentajām iestādēm ir izvēles iespējas attiecībā uz šīs direktīvas 8. panta piemērošanu maksājumu iestādēm, kuras ir ietvertas mātesuzņēmuma, kas ir kredītiestāde, konsolidētajā uzraudzībā saskaņā ar Direktīvu 2013/36/EK.

8. pants

Pašu kapitāla aprēķins

1. Neraugoties uz 6. pantā izklāstītajām sākumkapitāla prasībām, dalībvalstis maksājumu iestādēm izvirza prasību nepārtraukti uzturēt pašu kapitālu, ko aprēķina saskaņā ar vienu no turpmāk norādītajām trim metodēm saskaņā ar kompetento iestāžu izvēli atbilstīgi valsts tiesību aktiem.

A metode

Maksājumu iestāžu pašu kapitāls ir vismaz 10 % no to fiksēto pieskaitāmo izdevumu kopsummas iepriekšējā gadā. Kompetentās iestādes var pielāgot šo prasību, ja kopš iepriekšējā gada maksājumu iestādes uzņēmējdarbībā ir notikušas būtiskas pārmaiņas. Ja attiecīgā maksājumu iestāde aprēķinu veikšanas dienā nav veikusi uzņēmējdarbību pilnu gadu, minētā prasība ir 10 % attiecībā uz tās uzņēmējdarbības plānā paredzēto fiksēto pieskaitāmo izdevumu kopsummu, ja vien kompetentās iestādes neprasa veikt izmaiņas minētajā plānā.

B metode

Maksājumu iestādes pašu kapitāls ir summa, kas nav mazāka kā kopsumma, ko veido turpmāk norādītie elementi, sareizināti ar mēroga koeficientu k , kā noteikts 2. punktā turpmāk, kur maksājumu summa (PV) ir viena divpadsmitā daļa no maksājumu darījumu kopsummas, ko maksājumu iestāde izpildījusi iepriekšējā gadā:

- (a) 4,0 % no šīs PV daļas līdz EUR 5 miljoniem,
plus
- (b) 2,5 % no šīs PV daļas virs EUR 5 miljoniem līdz EUR 10 miljoniem,
plus
- (c) 1 % no šīs PV daļas virs EUR 10 miljoniem līdz EUR 100 miljoniem,
plus
- (d) 0,5 % no šīs PV daļas virs EUR 100 miljoniem līdz EUR 250 miljoniem,
plus
- (e) 0,25 % no šīs PV daļas virs EUR 250 miljoniem.

C metode

Maksājumu iestādes pašu kapitāls ir summa, kas nav mazāka kā atbilstīgais rādītājs, kā noteikts a) apakšpunktā, sareizinot gan ar reizinājuma koeficientu, kas noteikts b) apakšpunktā, gan ar mēroga koeficientu k, kas noteikts 2. punktā:

- (a) atbilstīgais rādītājs ir turpmāk norādīto lielumu kopsumma
- procentu ienākumi,
 - procentu izdevumi,
 - saņemtās komisijas maksas un nodevas un
 - pārējie saimnieciskās darbības ieņēmumi.

Katru elementu iekļauj kopsummā kā pozitīvu vai negatīvu. Ienākumus no ārkārtas posteņiem vai nestandarta posteņiem nevar izmantot atbilstīgā rādītāja aprēķinā. Trešo pušu sniegto ārpakalpojumu izdevumi var samazināt atbilstīgo rādītāju, ja izdevumus radījis uzņēmums, kas ir pakļauts uzraudzībai saskaņā ar šo direktīvu. Atbilstīgo rādītāju aprēķina iepriekšējā finanšu gada beigās, pamatojoties uz divpadsmit mēnešu novērojumiem. Atbilstīgo rādītāju aprēķina par iepriekšējo finanšu gadu. Tomēr pašu kapitāls, kas aprēķināts atbilstīgi C metodei, nav mazāks par 80 % no atbilstīgā rādītāja vidējā lieluma iepriekšējos trijos finanšu gados. Ja nav pieejami revidentu pārbaudīti rādītāji, drīkst izmantot darījumu aplēses.

(b) Reizināšanas koeficientu iegūst šādi:

- i. 10 % no šīs atbilstīgā rādītāja daļas līdz EUR 2,5 miljoniem;
- ii. 8 % no šīs atbilstīgā rādītāja daļas no EUR 2,5 miljoniem līdz EUR 5 miljoniem;
- iii. 6 % no šīs atbilstīgā rādītāja daļas no EUR 5 miljoniem līdz EUR 25 miljoniem;
- iv. 3 % no šīs atbilstīgā rādītāja daļas no EUR 25 miljoniem līdz EUR 50 miljoniem;
- v. 1,5 % virs EUR 50 miljoniem.

2. Mēroga koeficientu k, kuru paredzēts izmantot 1. punktā minētajā B un C metodē, iegūst šādi:

- (a) 0,5, ja maksājumu iestāde sniedz tikai maksājumu pakalpojumu, kas minēts I pielikuma 6. punktā;
- (b) 1, ja maksājumu iestāde sniedz jebkādu no maksājumu pakalpojumiem, kas minēti I pielikuma 1. līdz 5. punktā vai 7. punktā.

3. Kompetentās iestādes, pamatojoties uz maksājumu iestādes riska pārvaldības procesu, riska zaudējumu datu bāzes un iekšējās kontroles mehānismu izvērtējumu, var izvirzīt prasību, ka maksājumu iestādei jātur pašu kapitāls, kas ir līdz 20 % lielāks par summu, kādu iegūst, piemērojot metodi, kas izvēlēta saskaņā ar 1. punktu, kā arī drīkst atļaut maksājumu iestādei turēt pašu kapitālu, kas ir par 20 % mazāks par summu, kādu iegūst, piemērojot metodi, kas izvēlēta saskaņā ar 1. punktu.

9. pants

Nodrošinājuma prasības

1. Dalībvalstis vai kompetentās iestādes izvirza prasību, ka maksājumu iestādei, kas sniedz jebkādu maksājumu pakalpojumu un tajā pašā laikā veic cita veida uzņēmējdarbību, kas minēta 17. panta 1. punkta c) apakšpunktā, jāaizsargā visi līdzekļi, kas saņemti no

maksājumu pakalpojumu lietotājiem vai saņemtī no cita maksājumu pakalpojumu sniedzēja, lai izpildītu maksājumu darījumus, kādā no turpmāk minētajiem veidiem:

- (a) līdzekļus nevienu brīdi nesajauc kopā ar citu fizisku vai juridisku personu līdzekļiem, kas nav maksājumu pakalpojumu lietotāji, kā vārdā līdzekļi tiek glabāti, un, ja nākamās darba dienas beigās, kura seko dienai, kad līdzekļi saņemti, tos joprojām glabā maksājumu iestāde, kas tos vēl nav nogādājusi maksājumu saņēmējiem, nedz nosūtījusi citam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, tos novieto atsevišķā kontā kredītiestādē vai iegulda drošos, likvīdos, zema riska aktīvos, kā tos definējušas izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes; un tos novieto atsevišķi atbilstīgi valsts tiesību aktiem maksājumu pakalpojumu lietotāju interesēs, aizsargājot pret citu maksājumu iestādes kreditoru prasījumiem, jo īpaši maksātnespējas gadījumā;
- (b) līdzekļus nodrošina ar apdrošināšanas polisi vai kādu citu salīdzināmu garantiju, ko izsniedzis tāds apdrošināšanas uzņēmums vai kredītiestāde, kas nepieder tai pašai grupai, kam pieder pati maksājumu iestāde, par tādu pašu summu, kādu nošķirtu apdrošināšanas polises vai citas salīdzināmas garantijas neesamības gadījumā; attiecīgā summa izmaksājama gadījumā, ja maksājumu iestāde nespēj pildīt savas finanšu saistības.

2. Ja maksājumu iestādei izvirza prasību nodrošināt līdzekļus saskaņā ar 1. punktu, un daļu no šajā punktā minētajiem līdzekļiem izmanto turpmākiem maksājumu darījumiem un atlikumu izmanto pakalpojumiem, kas nav maksājumu pakalpojumi, uz šo saņemto līdzekļu daļu, kas saņemta maksājumu darījumu veikšanai nākotnē, arī attiecas saistības saskaņā ar 1. punktu. Ja šī daļa svārstās vai nav iepriekš zināma, dalībvalstis atļauj maksājumu iestādēm piemērot šo punktu reprezentatīvai daļai, ko uzskata par tādu, ko izmanto maksājumu pakalpojumiem, ja kompetentās iestādes uzskata, ka šādu reprezentatīvu daļu var ticami aplēst, pamatojoties uz darījumu vēsturiskiem datiem.

10. pants

Atļauju piešķiršana

1. Dalībvalstis prasa, lai tie uzņēmumi, kuri nav 1. panta 1. punkta a), b), c), e) un f) apakšpunktā minētie — un kas nav fiziskas un juridiskas personas, kuras gūst labumu no atkāpes 27. pantā —, kuri plāno sniegt maksājumu pakalpojumus, pirms maksājumu pakalpojumu sniegšanas sākuma iegūst atļauju būt par maksājumu iestādēm. Atļauju piešķir tikai dalībvalstī reģistrētām juridiskām personām.
2. Atļauju piešķir, ja pieteikumam pievienotā informācija un pierādījumi atbilst visām 5. pantā izklāstītajām prasībām un ja kompetentās iestādes vispārējais novērtējums pēc pieteikuma izskatīšanas ir labvēlīgs. Pirms atļaujas piešķiršanas kompetentās iestādes attiecīgā gadījumā var, ja nepieciešams, konsultēties ar valsts centrālo banku vai citām attiecīgām valsts iestādēm.
3. Katrai maksājumu iestādei, kurai saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem ir jābūt reģistrētai mītnei, galvenā mītne ir tajā pašā dalībvalstī, kur tai ir reģistrēta mītne.
4. Kompetentās iestādes piešķir atļauju tikai tad, ja, ņemot vērā vajadzību nodrošināt maksājumu iestādes pārdomātu un piesardzīgu vadību, maksājumu iestādei ir stingri pārvaldības pasākumi attiecībā uz tās maksājumu pakalpojumu uzņēmējdarbību, kas ietver skaidru organizatorisko struktūru ar labi noteiktām, pārredzamām un konsekventām atbildības pamatnostādņēm, efektīvām procedūrām, kā noteikt, pārvaldīt un uzraudzīt riskus, kam tās ir vai varētu būt pakļautas, un ziņot par tiem, kā arī atbilstīgus iekšējās kontroles mehānismus, tostarp pareizas administratīvās un grāmatvedības procedūras; šie pasākumi, procedūras un mehānismi ir vispārēji un proporcionāli attiecībā uz maksājumu iestādes nodrošināto maksājumu pakalpojumu veidu, apjomu un sarežģītību.

5. Ja maksājumu iestāde veic jebkādu no I pielikumā norādītajiem maksājumu pakalpojumiem un vienlaicīgi iesaistās cita veida uzņēmējdarbībā, kompetentās iestādes var pieprasīt, lai tiktu izveidota atsevišķa maksājumu pakalpojumu uzņēmējdarbības struktūrvienība, ja maksājumu iestādes ar maksājumiem nesaistītās darbības vājina vai var vājināt vai nu maksājumu iestādes finansiālo stabilitāti, vai arī kompetento iestāžu spēju uzraudzīt maksājumu iestādes atbilstību visām šīs direktīvas prasībām.
6. Kompetentās iestādes atļauju atsaka, ja, ņemot vērā vajadzību nodrošināt pārdomātu un piesardzīgu maksājumu iestādes vadību, tās nav pārliecinātas par to akcionāru vai dalībnieku piemērotību, kuriem ir būtiska līdzdalība.
7. Ja starp maksājumu iestādi un citām fiziskām vai juridiskām personām pastāv ciešas attiecības, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 38. daļā, kompetentās iestādes atļauju piešķir tikai tad, ja šīs attiecības netraucē kompetentajām iestādēm efektīvi veikt uzraudzības funkcijas.
8. Kompetentās iestādes piešķir atļauju tikai tad, ja trešās valsts normatīvie un administratīvie akti, kas reglamentē vienu vai vairākas fiziskas vai juridiskas personas, ar kurām maksājumu iestādei ir ciešas attiecības, vai šo normatīvo un administratīvo aktu piemērošanas grūtības tām netraucē nevainojami veikt uzraudzības funkcijas.
9. Atļauja ir derīga visās dalībvalstīs un tā ļauj attiecīgajai maksājumu iestādei sniegt maksājumu pakalpojumus visā Savienībā vai nu atbilstoši pakalpojumu sniegšanas brīvībai, vai arī atbilstoši brīvībai veikt uzņēmējdarbību, ja vien šādi pakalpojumi ir paredzēti atļaujā.

11. pants

Lēmuma paziņošana

Trīs mēnešu laikā pēc pieteikuma saņemšanas vai, ja pieteikums ir nepilnīgs, pēc visas informācijas saņemšanas, kas vajadzīga lēmuma pieņemšanai, kompetentās iestādes informē pieteikuma iesniedzēju par to, vai atļauju piešķir vai atsaka. Ja atļauju atsaka, norāda atteikuma iemeslus.

12. pants

Atļaujas atsaukšana

1. Kompetentās iestādes var atsaukt maksājumu iestādēm piešķirtu atļauju vienīgi tad, ja šāda iestāde atbilst šādiem gadījumiem:
 - (a) nav izmantojusi atļauju 12 mēnešu laikā, nepārprotami atsakās no tās vai ilgāk par sešiem mēnešiem nav veikusi darījumus, ja vien attiecīgā dalībvalsts nav noteikusi, ka šādos gadījumos atļauja zaudē spēku;
 - (b) ir saņēmusi atļauju, iesniedzot nepatiesas ziņas, vai ar citiem nelikumīgiem līdzekļiem;
 - (c) vairs neatbilst nosacījumiem par atļaujas piešķiršanu vai neinformē kompetento iestādi par būtiskiem notikumiem šajā sakarībā;
 - (d) turpinot tās maksājumu pakalpojumu uzņēmējdarbību, apdraudētu maksājumu sistēmas stabilitāti vai uzticēšanos tai;
 - (e) atbilst kādam no citiem gadījumiem, kuros attiecīgās valsts tiesību akti paredz atļaujas atsaukšanu.
2. Jebkuru atļaujas atsaukšanu pamato, un par to informē attiecīgās personas.
3. Atļaujas atsaukšanu publisko, ieskaitot 13. un 14. pantā minētajos reģistros.

13. pants

Reģistrācija izcelsmes dalībvalstī

Dalībvalstis izveido publiski pieejamu reģistru, kurā iekļauj visas atļauju saņēmēju maksājumu iestādes, to pārstāvjus un filiāles, kā arī visas fiziskās un juridiskās personas, to pārstāvjus un filiāles, uz kurām attiecas 27. pantā noteiktais atbrīvojums, un iestādes, kas minētas 2. panta 3. punktā, ciktāl tām saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir tiesības sniegt maksājumu pakalpojumus. Tās iekļauj izcelsmes dalībvalsts reģistrā.

Minētajā reģistrā norāda maksājumu pakalpojumus, kurus maksājumu iestāde ir tiesīga veikt vai kuru veikšanai fiziska vai juridiska persona ir reģistrējusies. Atļauju saņēmēju maksājumu iestādes reģistrā ieraksta atsevišķi no fiziskām un juridiskām personām, kas reģistrētas saskaņā ar 27. pantu. Reģistrs ir publiski pieejams uzziņām, tam var piekļūt tiešsaistē, un to regulāri atjaunina.

14. pants

EBI tīmekļa portāls

1. EBI izveido portālu, kas darbojas kā Eiropas elektroniskās piekļuves punkts, savstarpēji savienojot 13. pantā minētos publiskos reģistrus. EBI izstrādā un uztur piekļuves punktu.
2. Reģistru savstarpējās savienojamības sistēmu veido:
 - (a) dalībvalstu centrālie reģistri;
 - (b) portāls, kas darbojas kā Eiropas elektroniskās piekļuves punkts.
3. Dalībvalstis nodrošina piekļuvi to publiskajiem reģistriem, izmantojot piekļuves punktu.
4. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, izvirzot tehniskās prasības attiecībā uz piekļuvi tādai informācijai Eiropas līmenī, kas ietverta 13. pantā minētajos publiskajos reģistros. EBI iesniedz šo regulatīvu tehnisko standartu projektus Komisijai ne vēlāk kā [divos gados pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā].

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvus tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantā.

15. pants

Atļaujas uzturēšana spēkā

Tiklīdz 5. pantā noteiktās informācijas un pierādījumu precizitāti ietekmē jebkādas izmaiņas, maksājumu iestāde attiecīgi bez liekas kavēšanās informē par to izcelsmes dalībvalsts kompetento iestādi.

16. pants

Grāmatvedība un obligātā revīzija

1. Direktīvu 78/660/EEK un attiecīgos gadījumos Direktīvu 83/349/EEK un Direktīvu 86/635/EEK un Regulu (EK) Nr. 1606/2002⁴⁸ piemēro maksājumu iestādēm *mutatis mutandis*.
2. Ja vien nav noteikts atbrīvojums Direktīvā 78/660/EEK un attiecīgos gadījumos Direktīvā 83/349/EEK un Direktīvā 86/635/EEK, maksājumu iestāžu gada pārskatu un konsolidēto pārskatu revīziju veic apstiprinātie revidenti vai revīzijas uzņēmumi Direktīvas 2006/43/EK nozīmē.

⁴⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 19. jūlija Regula (EK) Nr. 1606/2002 par starptautisko grāmatvedības standartu piemērošanu (OV L 243, 11.9.2002., 1. lpp.).

3. Uzraudzības nolūkā dalībvalstis pieprasa, lai maksājumu iestādes sniegtu atsevišķu grāmatvedības informāciju par maksājumu pakalpojumiem un par 17. panta 1. punktā norādītajām darbībām, par kurām sniedz revīzijas ziņojumu. Šo ziņojumu attiecīgā gadījumā sagatavo apstiprinātie revidenti vai revīzijas uzņēmums.
4. Direktīvas 2013/36/ES 63. pantā paredzētās saistības *mutatis mutandis* attiecas uz maksājumu iestāžu apstiprinātajiem revidentiem vai revīzijas uzņēmumiem attiecībā uz maksājumu pakalpojumu darbībām.

17. pants
Darbības

1. Papildus maksājumu pakalpojumu sniegšanai maksājumu iestādes ir tiesīgas veikt šādas darbības:
 - (a) darbības pakalpojumu un ar tiem cieši saistītu palīgpakalpojumu sniegšana, piemēram, maksājumu darījumu izpildes nodrošināšana, ārvalstu valūtas maiņas pakalpojumi, glabāšana, kā arī datu uzglabāšana un apstrāde;
 - (b) maksājumu sistēmu darbība, neskarot 29. pantu;
 - (c) uzņēmējdarbība, kas nav maksājumu pakalpojumu sniegšana, ņemot vērā spēkā esošos Savienības un valsts tiesību aktus.
2. Ja maksājumu iestādes sniedz vienu vai vairākus maksājumu pakalpojumus, tās var turēt tikai maksājumu kontus, ko izmanto vienīgi maksājumu darījumiem. Dalībvalstis nodrošina, ka piekļuve minētajiem maksājumu kontiem ir samērīga.
3. Jebkādi līdzekļi, ko maksājumu iestādes saņem no maksājumu pakalpojumu lietotājiem nolūkā sniegt maksājumu pakalpojumus, nav noguldījumi vai citi atmaksājami līdzekļi Direktīvas 2013/36/ES 9. panta nozīmē vai elektroniskā nauda Direktīvas 2009/110/EK 2. panta 2. punkta nozīmē.
4. Maksājumu iestādes var piešķirt ar maksājumu pakalpojumiem saistītus kredītus, kā norādīts I pielikuma 4. vai 5. punktā, tikai tad, ja ir ievērotas šādas prasības:
 - (a) kredīts ir palīgdarbība, un to piešķir vienīgi saistībā ar maksājumu darījuma izpildi;
 - (b) neatkarīgi no valsts noteikumiem par kredītu sniegšanu, izmantojot kredītkartes, saistībā ar maksājumu piešķirtais un saskaņā ar 10. panta 9. punktu un 26. pantu izsniegtais kredīts ir atmaksājams īsā laikā, kas visos gadījumos nav ilgāks par 12 mēnešiem;
 - (c) šādu kredītu nepiešķir no finanšu līdzekļiem, kas saņemti vai tiek turēti maksājumu darījumu izpildes nolūkā;
 - (d) lai atbilstu uzraudzības iestāžu prasībām, maksājumu iestādes pašu kapitāls jebkurā laikā ir atbilstīgs piešķirtā kredīta kopējai summai.
5. Maksājumu iestādes nevar pieņemt noguldījumus vai citus atmaksājamus līdzekļus Direktīvas 2013/36/ES 9. panta nozīmē.
6. Šī direktīva neskar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/48/EK⁴⁹ vai citus attiecīgus Savienības tiesību aktus vai valsts pasākumus attiecībā uz aspektiem, kas ar šo direktīvu nav saskaņoti attiecībā uz patēriņa kredītu piešķiršanas nosacījumiem.

⁴⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 23. aprīļa Direktīva 2008/48/EK par patēriņa kredītlīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK (OV L 133, 22.5.2008., 66. lpp.).

2. IEDAĻA CITAS PRASĪBAS

18. pants

Pārstāvju, filiāļu vai ārpakalpojumu struktūrvienību izmantošana

1. Ja maksājumu iestāde vēlas sniegt maksājumu pakalpojumus ar pārstāvja starpniecību, tā izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm paziņo šādu informāciju:
 - (a) pārstāvja vārdu un uzvārdu/nosaukumu un adresi;
 - (b) aprakstu par iekšējās kontroles mehānismu, ko pārstāvji izmantos, lai ievērotu noteikumus par to, lai nepieļautu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanu saskaņā ar Direktīvu 2005/60/EK;
 - (c) datus par direktoriem un personām, kas atbild par tās pārstāvja vadību, kuru izmantos maksājumu pakalpojumu sniegšanai, kā arī pierādījumus tam, ka šīs personas ir atbilstīgas un piemērotas.
2. Ja kompetentās iestādes saņem informāciju saskaņā ar 1. punktu, tās pārstāvi iekļauj reģistrā, kas izveidots saskaņā 13. pantu.
3. Pirms pārstāvja iekļaušanas reģistrā kompetentās iestādes, ja tās uzskata, ka tām sniegtā informācija ir nepareiza, veic papildu darbību, lai pārbaudītu attiecīgo informāciju.
4. Ja pēc darbības veikšanas, lai attiecīgo informāciju pārbaudītu, kompetentās iestādes nav pārliecinātas par to, ka informācija, kura tām sniegta atbilstīgi 1. punktam, ir pareiza, tās attiecīgo pārstāvi neiekļauj reģistrā, kas izveidots saskaņā ar 13. pantu.
5. Ja maksājumu iestāde vēlas veikt darbības citā dalībvalstī, iesaistot pārstāvi, tā ievēro 26. pantā izklāstītās procedūras. Tādā gadījumā pirms pārstāvja reģistrēšanas saskaņā ar šo pantu izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes informē uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes par savu nodomu reģistrēt pārstāvi un ņem vērā to atzinumu.
6. Ja minētās uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm ir pamatots iemesls aizdomām, ka saistībā ar paredzēto pārstāvja iesaistīšanu vai filiāles izveidošanu notiek vai ir notikusi, vai ir mēģināta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana vai terorisma finansēšana Direktīvas 2005/60/EK nozīmē, kā arī aizdomām, ka šāda pārstāvja iesaistīšana vai šādas filiāles izveidošana varētu palielināt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai terorisma finansēšanas risku, tās attiecīgi informē uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes, kas var atteikties reģistrēt attiecīgo pārstāvi vai filiāli vai arī atsaukt pārstāvja vai filiāles reģistrāciju, ja tāda jau veikta.
7. Ja maksājumu iestāde vēlas uzticēt maksājumu pakalpojumu darbības funkcijas ārpakalpojumu sniedzējiem, tā attiecīgi informē par to savas izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes.

Svarīgu darbības funkciju uzticēšanu ārpakalpojumu sniedzējiem nedrīkst darīt veidā, kas var būtiski pasliktināt maksājumu iestādes iekšējās kontroles kvalitāti un kompetento iestāžu spējas uzraudzīt maksājumu iestādes atbilstību šīs direktīvas prasībām.

Otrās daļas nozīmē darbības funkciju uzskata par svarīgu, ja tās nepilnīga izpilde vai izpildes trūkums būtiski vājinātu maksājumu iestādes nepārtrauktu atbilstību šajā sadaļā paredzētajā darbības atļaujā noteiktajām prasībām vai citiem tās pienākumiem saskaņā ar šo direktīvu vai tās finansiālo darbību, vai tās maksājumu pakalpojumu stabilitāti un nepārtrauktību. Dalībvalstis nodrošina, lai, uzticot svarīgas darbības funkcijas ārpakalpojumu sniedzējiem, maksājumu iestādes izpildītu šādus nosacījumus:

 - (a) ārpakalpojumi nedrīkst paredzēt augstākās vadības atbildības deleģēšanu;

- (b) šajā direktīvā noteiktās maksājumu iestādes saistības un pienākumi attiecībā uz tās maksājumu pakalpojumu lietotājiem paliek nemainīgas;
 - (c) nedrīkst vājināt nosacījumus, kuriem maksājumu iestādei jāatbilst, lai tā varētu saņemt atļauju atbilstīgi šai sadaļai un lai šī atļauja paliktu spēkā;
 - (d) nav pieļaujams atcelt vai grozīt jebkādos citus nosacījumus, ar kādiem maksājumu iestādei piešķirta atļauja.
8. Maksājumu iestādes nodrošina, lai pārstāvji vai filiāles, kas rīkojas to vārdā, attiecīgi par to informētu maksājumu pakalpojumu lietotājus.
9. Maksājumu iestādes bez liekas kavēšanās informē izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes par izmaiņām attiecībā uz pārstāvju izmantošanu, ieskaitot papildu pārstāvjus, filiāles un struktūrvienības, ar kurām noslēgti ārvalstu pakalpojumu līgumi, un attiecīgi atjaunina 1. punktā minēto informāciju.

19. pants

Atbildība

1. Dalībvalstis nodrošina, lai tad, ja maksājumu iestādes darbības funkciju izpildi uztic trešām personām, attiecīgās maksājumu iestādes veiktu piemērotus pasākumus, kas nodrošina šīs direktīvas prasību ievērošanu.
2. Dalībvalstis pieprasa, lai maksājumu iestādes saglabātu pilnu atbildību par visām darbinieku vai pārstāvju, filiāļu vai ārvalstu pakalpojumu struktūrvienību darbībām.

20. pants

Uzskaites dokumentācija

Neskarot Direktīvu 2005/60/EK vai citus attiecīgos Savienības vai valsts tiesību aktus, Dalībvalstis pieprasa maksājumu iestādēm vismaz piecus gadus glabāt visu šai sadaļai atbilstīgo dokumentāciju.

3. IEDAĻA

KOMPETENTĀS IESTĀDES UN UZRAUDZĪBA

21. pants

Kompetento iestāžu norīkošana

1. Dalībvalstis par atļauju izsniegšanu maksājumu iestādēm un minēto maksājumu iestāžu, kas pilda šajā sadaļā paredzētos pienākumus, prudenciālo uzraudzību atbildīgajām kompetentajām iestādēm norīko vai nu valsts iestādes, vai struktūras, kuras atzītas saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai kuras atzinušas valsts iestādes, tostarp valstu centrālās bankas, kam šajā nolūkā saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir piešķirtas skaidras pilnvaras.

Kompetentās iestādes garantē neatkarību no tirgus dalībniekiem un izvairās no interešu konfliktiem. Neskarot pirmo daļu, maksājumu iestādes, kredītiestādes, elektroniskās naudas iestādes vai pasta žiro norēķinu iestādes nedrīkst tikt norīkotas par kompetentajām iestādēm.

Dalībvalstis attiecīgi informē Komisiju.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai saskaņā ar 1. punktu norīkotajām kompetentajām iestādēm būtu visas pienākumu veikšanai vajadzīgās pilnvaras.
3. Ja dalībvalstī ir vairāk nekā viena šajā sadaļā aptvertajos jautājumos kompetentā iestāde, dalībvalsts nodrošina šo iestāžu ciešu sadarbību tā, lai tās varētu efektīvi pildīt savus attiecīgos pienākumus. Tas pats attiecas uz gadījumiem, kad šajā sadaļā aptvertajos

jautājumos kompetentās iestādes nav kompetentās iestādes, kuras ir atbildīgas par kredītiestāžu uzraudzību.

4. Saskaņā ar 1. punktu norīkoto kompetento iestāžu uzdevumus pilda izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes.
5. Šā panta 1. punktā nav noteikts, ka kompetentajām iestādēm liek uzraudzīt maksājumu iestāžu uzņēmējdarbību, izņemot maksājumu pakalpojumu sniegšanu un 17. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto darbību veikšanu.

22. pants **Uzraudzība**

1. Dalībvalstis nodrošina, lai pārbaudes, ko kompetentās iestādes veic nolūkā pārbaudīt pastāvīgu atbilstību šīs sadaļas noteikumiem, būtu samērīgas, piemērotas un atbilstīgas riskam, kādam maksājumu iestādes ir pakļautas.

Lai pārbaudītu atbilstību šīs sadaļas noteikumiem, kompetentās iestādes ir tiesīgas veikt šādus konkrētus pasākumus:

- (a) izvirzīt maksājumu iestādei prasību sniegt visu vajadzīgo informāciju, lai uzraudzītu atbilstību;
 - (b) veikt pārbaudes uz vietas maksājumu iestādē, jebkurā struktūrvienībā, kas sniedz maksājumu darījumu ārpakalpojumus, pie jebkura pārstāvja un jebkurā filiālē, kura sniedz maksājumu pakalpojumus, par ko atbild maksājumu iestāde;
 - (c) izdot ieteikumus, pamatnostādnes un attiecīgā gadījumā saistošus administratīvos noteikumus;
 - (d) apturēt vai atsaukt atļauju 12. pantā minētajos gadījumos.
2. Ciktāl tas nav pretrunā darbības atļaujas atsaukšanas kārtībai un krimināltiesību normām, dalībvalstis nodrošina, ka to attiecīgās kompetentās iestādes attiecībā uz maksājumu iestādēm vai to faktiskajiem vadītājiem par normatīvo vai administratīvo aktu pārkāpšanu saistībā ar to maksājumu pakalpojumu darbību vai darbības uzraudzību var pieņemt vai noteikt sankcijas vai pasākumus, kas īpaši paredzēti, lai izskaustu konstatētos pārkāpumus vai šādu pārkāpumu cēloņus.
 3. Neskarot 6. panta, 7. panta 1. un 2. punkta un 8. panta prasības, dalībvalstis nodrošina to, ka kompetentās iestādes ir tiesīgas veikt 1. punktā izklāstītos pasākumus, lai nodrošinātu pietiekošu kapitālu maksājumu pakalpojumu sniegšanai, jo īpaši gadījumos, kad maksājumu iestāžu ar maksājumiem nesaistītā darbība vājina vai var vājināt maksājumu iestādes finansiālo stabilitāti.

23. pants **Dienesta slepenība**

1. Dalībvalstis nodrošina, lai visas personas, kas strādā vai ir strādājušas kompetentajās iestādēs, kā arī eksperti, kas rīkojas kompetento iestāžu vārdā, būtu pakļauti pienākumam glabāt dienesta slepenību, neskarot gadījumus, uz kuriem attiecas krimināltiesības.
2. Veicot informācijas apmaiņu saskaņā ar 25. pantu, ievēro stingras dienesta slepenības prasības, lai nodrošinātu personas un uzņēmuma tiesību aizsardzību.
3. Dalībvalstis var piemērot šo pantu, ņemot vērā Direktīvas 2013/36/ES 53. līdz 61. panta noteikumus *mutatis mutandis*.

24. pants

Tiesības vērsties tiesā

1. Dalībvalstis nodrošina, lai lēmumus, ko kompetentās iestādes pieņēmušas attiecībā uz maksājumu iestādēm atbilstoši tiem normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, varētu apstrīdēt tiesās.
2. Šā panta 1. daļa attiecas arī uz atturēšanos no rīcības.

25. pants

Informācijas apmaiņa

1. Dažādu dalībvalstu kompetentās iestādes sadarbojas savā starpā un attiecīgā gadījumā ar Eiropas Centrālo banku un dalībvalstu centrālajām bankām, EBI un citām attiecīgām kompetentām iestādēm, kas ir norīkotas saskaņā ar Savienības vai valsts tiesību aktiem, kurus piemēro maksājumu pakalpojumu sniedzējiem.
2. Turklāt dalībvalstis pieļauj informācijas apmaiņu starp savām kompetentajām iestādēm un šādām organizācijām:
 - (a) citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kas ir atbildīgas par atļaujas piešķiršanu maksājumu iestādēm un to uzraudzību;
 - (b) Eiropas Centrālo banku un dalībvalstu centrālajām bankām, kas rīkojas kā monetārās un pārraudzības iestādes, un attiecīgā gadījumā citām valsts iestādēm, kuras ir atbildīgas par maksājumu un norēķinu sistēmu pārraudzību;
 - (c) citas atbilstīgas iestādes, kas norīkotas saskaņā ar šo direktīvu, Direktīvu 2005/60/EK un citiem Savienības tiesību aktiem, kurus piemēro maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, piemēram, tiesību aktiem, kas piemērojami nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanas jomā;
 - (d) EBI, kuras uzdevums palīdzēt nodrošināt uzraudzības mehānismu konsekventu un saskaņotu darbību, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1093/2010 1. panta 5. punkta a) apakšpunktā.

26. pants

Tiesības veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvība

1. Jebkura atļauju saņēmusi maksājumu iestāde, kas vēlas pirmoreiz sniegt maksājumu pakalpojumus citā dalībvalstī, kas nav izcelsmes dalībvalsts, saskaņā ar tiesībām veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību, par to informē kompetentās iestādes savā izcelsmes dalībvalstī.

Izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes viena mēneša laikā pēc tādas informācijas saņemšanas paziņo uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm maksājumu iestādes nosaukumu un adresi, par filiāles vadību atbildīgo personu vārdus, filiāles organizatorisko struktūru un maksājumu pakalpojumu veidu, ko tā gatavojas sniegt uzņēmējas dalībvalsts teritorijā.

Lai varētu veikt pārbaudes un vajadzīgos pasākumus, kas paredzēti 22. pantā attiecībā uz maksājumu iestādes pārstāvi, filiāli vai ārpakalpojumu struktūrvienību, kura atrodas citas dalībvalsts teritorijā, izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes sadarbojas ar uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

2. Sadarbojoties saskaņā ar 1. un 2. punktu, izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes informē uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes katru reizi, kad tās gatavojas veikt pārbaudi uz vietas uzņēmējas dalībvalsts teritorijā.

Tomēr izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes var deleģēt uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm uzdevumu veikt pārbaudes uz vietas minētajā iestādē.

3. Kompetentās iestādes savstarpēji sniedz visu būtisko un/vai atbilstīgo informāciju, jo īpaši gadījumos, kad pārstāvis, filiāle vai ārpakalpojumu struktūrvienība ir izdarījusi pārkāpumu vai ir aizdomas, ka tā izdarījusi pārkāpumu. Šajā ziņā kompetentās iestādes pēc pieprasījuma paziņo jebkādu atbilstīgu informāciju un pēc savas iniciatīvas visu būtisko informāciju.
4. Panta 1. līdz 4. punkts neskar Direktīvā 2005/60/EK un Regulā (EK) Nr. 1781/2006, jo īpaši Direktīvas 2005/60/EK 37. panta 1. punktā un Regulas (EK) Nr. 1781/2006 15. panta 3. punktā paredzēto kompetento iestāžu pienākumu uzraudzīt vai pārbaudīt atbilstību šajos tiesību aktos noteiktajām prasībām.
5. EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu izdod kompetentajām iestādēm paredzētas pamatnostādnes par elementiem, kas ņemami vērā, lemjot, vai darbība, ko paziņojusi maksājumu iestāde un ko tā paredz veikt citā dalībvalstī saskaņā ar šā panta 1. punktu, būtu pakalpojumu sniegšanas brīvības vai uzņēmējdarbības veikšanas brīvības īstenošana. Šīs pamatnostādnes izdod ne vēlāk kā [divos gados pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā].
6. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu sadarbības un informācijas apmaiņas režīmu starp izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kas minētas šā panta 1. punktā, un uzņēmējas valsts kompetentajām iestādēm saskaņā ar šo pantu un 18. pantu. Regulatīvu tehnisko standartu projektos precizē sadarbības metodi, līdzekļus un sīkāku informāciju par tādu maksājumu iestāžu paziņojumiem, kas veic pārrobežu darbības, it sevišķi par sniedzamās informācijas jomu un apstrādi, ieskaitot kopīgu terminoloģiju un standartizētas paziņošanas veidlapas, lai nodrošinātu konsekventu un efektīvu paziņošanas procesu.

EBI iesniedz šo regulatīvu tehnisko standartu projektus Komisijai ne vēlāk kā (*ierakstiet datumu*) [divos gados pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā].

7. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu sadarbības un informācijas apmaiņas režīmu starp izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm un uzņēmējas valsts kompetentajām iestādēm saskaņā ar šā panta 2., 3. un 4. punktu un 22. pantu. Regulatīvu tehnisko standartu projektos precizē sadarbības metodi, līdzekļus un sīkāku informāciju par tādu maksājumu iestāžu uzraudzību, kas veic pārrobežu darbības, it sevišķi par tādas informācijas jomu un apstrādi, ar ko apmainīsies, lai nodrošinātu tādu maksājumu iestāžu konsekventu un efektīvu uzraudzību, kas veic maksājumu pakalpojumu pārrobežu sniegšanu.

EBI iesniedz šo regulatīvu tehnisko standartu projektus Komisijai ne vēlāk kā (*ierakstiet datumu*) [divos gados pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā].

8. Komisija ir pilnvarota pieņemt 6. un 7. daļā minētos regulatīvus tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas paredzēta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantā.

4. IEDAĻA **ATBRĪVOJUMS**

27. pants **Nosacījumi**

1. Neskarot 13. pantu, dalībvalstis var atkāpties vai dot iespēju atļaut savām kompetentajām iestādēm atkāpties no visas vai daļas no 1. līdz 3. iedaļā izklāstītās procedūras un nosacījumu piemērošanas, izņemot 21., 23., 24. un 25. pantu, un var atļaut iekļaut fiziskas un juridiskas personas 13. pantā paredzētajā reģistrā, ja:

- (a) attiecīgās personas, tostarp jebkura pārstāvja, par ko tā uzņemas pilnu atbildību, iepriekšējos 12 mēnešos izpildīto maksājumu darījumu vidējā kopsumma nepārsniedz EUR 1 miljonu mēnesī. Minēto prasību novērtē attiecībā uz tās komercdarbības plānā paredzēto maksājumu darījumu kopējo summu, ja vien kompetentā iestāde neprasa minēto plānu koriģēt;
 - (b) neviena fiziskā persona, kas ir atbildīga par uzņēmējdarbības pārvaldību vai vadīšanu, nav tiesāta par noziegumiem, kas ir saistīti ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu, vai citiem finanšu noziegumiem.
2. Jebkurai fiziskai vai juridiskai personai, kas reģistrēta saskaņā ar 1. punktu, galvenajai mītnei vai dzīvesvietai jābūt tajā dalībvalstī, kur tā faktiski veic uzņēmējdarbību.
 3. Šā panta 1. punktā minētās personas uzskata par maksājumu iestādēm, ievērojot, ka 10. panta 9. punkts un 26. pants uz tām neattiecas.
 4. Dalībvalstis var arī noteikt, ka jebkura fiziska vai juridiska persona, kas reģistrēta saskaņā ar 1. punktu, var veikt tikai dažas no 17. pantā norādītajām darbībām.
 5. Šā panta 1. punktā minētās personas ziņo kompetentajām iestādēm par visām savas situācijas pārmaiņām, kas attiecas uz minētajā punktā norādīto nosacījumu. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tad, ja šā panta 1., 2. un 4. punktā izklāstītie nosacījumi vairs netiek izpildīti, attiecīgās personas saskaņā ar 10. pantā noteikto kārtību pieprasa atļauju 30 kalendāro dienu laikā.
 6. Šā panta 1.–5. punktu nepiemēro attiecībā uz Direktīvas 2005/60/EK noteikumiem vai valstu noteikumiem par vēršanos pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu.

28. pants

Paziņošana un informēšana

Ja dalībvalsts izmanto 27. pantā paredzēto atbrīvojumu, tā attiecīgi paziņo Komisijai par savu lēmumu vēlākais līdz [ierakstiet datumu (direktīvas transponēšanas dienu)] un nekavējoties paziņo Komisijai par visām turpmākajām izmaiņām. Turklāt dalībvalsts paziņo Komisijai attiecīgo fizisko un juridisko personu skaitu un informē Komisiju par izpildīto ikgadējo maksājumu darījumu kopējo summu katra kalendārā gada 31. decembrī, kā paredzēts 27. panta 1. punkta a) apakšpunktā.

2. NODAĻA

Kopēji noteikumi

29. pants

Piekļuve maksājumu sistēmām

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noteikumi par atļauju saņēmušu vai reģistrētu maksājumu pakalpojumu sniedzēju, kas ir juridiskas personas, piekļuvi maksājumu sistēmām ir objektīvi, nediskriminējoši un samērīgi un ka minētie noteikumi netraucē piekļuvi vairāk, nekā tas vajadzīgs gan aizsardzībai pret īpašiem riska veidiem, piemēram, pret norēķinu risku, darbības risku, uzņēmējdarbības risku, gan maksājumu sistēmas finansiālās un darbības stabilitātes aizsardzībai.

Maksājumu sistēmas nenosaka maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, maksājumu pakalpojumu lietotājiem vai citām maksājumu sistēmām nevienu no šādām prasībām:

- (a) jebkādu ierobežojošus noteikumus attiecībā uz faktisku līdzdalību citās maksājumu sistēmās;

- (b) jebkādas noteikums, kas savstarpēji diskriminē atļauju saņēmušus pakalpojumu sniedzējus vai reģistrētus maksājumu pakalpojumu sniedzējus attiecībā uz to tiesībām, pienākumiem un pilnvarām;
- (c) jebkādas ierobežojumus, kuru pamatā ir iestādes statuss.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro:

- (a) Direktīvā 98/26/EK noteiktajām maksājumu sistēmām;
- (b) maksājumu sistēmām, kas aptver tikai un vienīgi maksājumu pakalpojumu sniedzējus, kuri pieder vienai grupai, kas sastāv no struktūrvienībām, kurām ir kapitāla saistības, kas piešķir vienai no saistītajām struktūrvienībām faktisku kontroli pār pārējām.

Šā punkta pirmās daļas a) apakšpunkta nolūkos dalībvalstis nodrošina, ka gadījumā, ja noteikta maksājumu sistēma ļauj maksājumu pakalpojumu sniedzējam veikt pārskaitījuma uzdevumus caur sistēmu, izmantojot tiešu dalībnieku, šādu netiešu piekļuvi sistēmas pakalpojumiem pēc pieprasījuma var sniegt arī citiem atļauju saņēmušiem vai reģistrētiem pakalpojumu sniedzējiem saskaņā ar 1. punktu.

30. pants

Aizliegums personām, kas nav maksājumu pakalpojumu sniedzēji, sniegt maksājumu pakalpojumus, un paziņošanas pienākums

1. Dalībvalstis aizliedz fiziskām vai juridiskām personām, kas nav maksājumu pakalpojumu sniedzēji un ir skaidri izslēgtas no šīs direktīvas darbības jomas, sniegt maksājumu pakalpojumus.
2. Dalībvalstis izvirza prasību, ka pakalpojumu sniedzēji, pirms sākt darbību, kas minēta 3. panta k) apakšpunktā un kuras maksājumu darījumu summa, kas aprēķināta saskaņā ar 27. panta 1. punkta a) apakšpunktu, pārsniedz tajā minēto robežvērtību, paziņo par savu nodomu kompetentajām iestādēm un iesniedz pieprasījumu atzīšanai par ierobežotu tīklu.

Viena mēneša laikā pēc dienas, kad saņemts atzīšanas pieprasījums, kompetentā iestāde pieņem pamatotu lēmumu, balstoties uz kritērijiem, kas minēti 3. panta k) apakšpunktā, lai atzītu vai neatzītu darbību par ierobežotu tīklu, un attiecīgi informē pakalpojumu sniedzēju. Lēmuma kopsavilkumu dara pieejamu 13. pantā paredzētajā publiskajā reģistrā.

Kompetentās iestādes informē Komisiju par visiem lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar otro daļu.

III SADAĻA

MAKSĀJUMU PAKALPOJUMU NOSACĪJUMU PĀRREDZAMĪBA UN INFORMĒŠANAS PRASĪBAS

1. NODAĻA

Vispārīgi noteikumi

31. pants

Darbības joma

1. Šo sadaļu piemēro vienreizējiem maksājumu darījumiem, pamatlīgumiem un maksājumu darījumiem, uz ko tie attiecas. Iesaistītās puses var vienoties, ka to nepiemēro pilnībā vai piemēro daļēji, ja maksājumu pakalpojumu lietotājs nav patērētājs.
2. Dalībvalstis var paredzēt, ka šīs sadaļas noteikumus mikrouzņēmumiem piemēro tādā pašā veidā kā patērētājiem.
3. Šī direktīva neskar Direktīvu 2008/48/EK vai citus attiecīgus Savienības tiesību aktus vai valsts pasākumus attiecībā uz aspektiem, kas ar šo direktīvu nav saskaņoti attiecībā uz patēriņa kredītu piešķiršanas nosacījumiem.

32. pants

Citi noteikumi Savienības tiesību aktos

Šīs sadaļas noteikumi neskar jebkādus Savienības tiesību aktus, kuros ir iekļautas papildu prasības par iepriekšēju informēšanu.

Tomēr tad, ja ir piemērojama arī Direktīva 2002/65/EK, šīs direktīvas 3. panta 1. punkta informēšanas prasības, izņemot šā punkta 2) daļas c) līdz g) punktu, 3) daļas a), d) un e) punktu un 4. daļas b) punktu, aizstāj ar šīs direktīvas 37., 38., 44. un 45. pantu.

33. pants

Maksa par informāciju

1. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs neprasa no maksājumu pakalpojuma lietotāja maksu par informācijas sniegšanu saskaņā ar šo sadaļu.
2. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs un maksājumu pakalpojumu lietotājs var vienoties par maksu par tādu papildu vai biežāk sniegtu informāciju, kuru sniedz pēc pakalpojumu lietotāja pieprasījuma, vai par tās sniegšanu ar pamatlīgumā neparedzētiem saziņas līdzekļiem.
3. Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs var uzlikt maksu par informāciju saskaņā ar 2. punktu, maksai ir jābūt piemērotai un atbilstīgai maksājumu pakalpojumu sniedzēja faktiskajām izmaksām.

34. pants

Pierādīšanas pienākums attiecībā uz informēšanas prasībām

Dalībvalstis var paredzēt, ka pierādīšanas pienākums ir maksājumu pakalpojuma sniedzēja atbildība — pakalpojumu sniedzējs pierāda, ka ir ievērojis šajā sadaļā noteiktās informēšanas prasības.

35. pants

Atkāpe no informēšanas prasībām attiecībā uz mikromaksājumu instrumentiem un elektronisko naudu

1. Tādu maksājumu instrumentu gadījumā, kas saskaņā ar pamatlīgumu attiecas tikai uz atsevišķiem maksājumu darījumiem, kuri nepārsniedz EUR 30 vai kuriem vai nu ir EUR 150 tērēšanas limits, vai arī uzkrāti līdzekļi, kas nekad nepārsniedz EUR 150:
 - (a) atkāpjoties no 44., 45. un 49. panta, maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina maksātājam tikai informāciju par maksājumu pakalpojumu galvenajām iezīmēm, tostarp maksājumu instrumentu izmantošanas veidu, atbildību, uzlikto maksu un citu būtisku informāciju, kas vajadzīga, lai varētu pieņemt pamatotu lēmumu, kā arī norāda, kur viegli pieejama cita informācija un nosacījumi, kas minēti 45. pantā;
 - (b) var vienoties par to, ka, atkāpjoties no 47. panta, maksājumu pakalpojumu sniedzējam nevar uzlikt pienākumu ierosināt izmaiņas pamatlīguma nosacījumos tādā pašā veidā, kā noteikts 44. panta 1. punktā;
 - (c) var panākt vienošanos, ka, atkāpjoties no 50. un 51. panta, pēc maksājumu darījuma izpildes:
 - (i) maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina vai dara pieejamu tikai atsauci, kas ļauj maksājumu pakalpojumu lietotājam noteikt maksājumu darījumu, maksājumu darījuma summu, jebkādu maksu un/vai, ja veikti vairāki tāda paša veida maksājumu darījumi tam pašam maksājumu saņēmējam, tikai informāciju par šo maksājumu darījumu kopējo summu un maksu;
 - (ii) maksājumu pakalpojumu sniedzējam nav pienākuma nodrošināt vai darīt pieejamu i) daļā minēto informāciju, ja maksājumu instruments ir lietots anonīmi vai ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs citādi nav tehniski spējīgs to nodrošināt. Tomēr maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina maksātājam iespēju pārbaudīt uzkrāto līdzekļu summu.
2. Maksājumu darījumiem valsts robežās dalībvalstis vai to kompetentās iestādes var samazināt vai divkāršot 1. punktā norādītās summas. Dalībvalstis var palielināt minētās summas līdz EUR 500 priekšapmaksas maksājumu instrumentiem.

2. NODAĻA

Vienreizēja maksājumu darījumi

36. pants

Darbības joma

1. Šo nodaļu piemēro vienreizējiem maksājumu darījumiem, uz kuriem neattiecas pamatlīgums.
2. Ja maksājuma uzdevumu vienreizējam maksājumu darījumam iesniedz ar maksājumu instrumentu, uz ko attiecas pamatlīgums, maksājumu pakalpojumu sniedzējam nav pienākuma sniegt vai darīt pieejamu informāciju, kura maksājumu pakalpojuma lietotājam jau ir sniegta, pamatojoties uz pamatlīgumu ar citu maksājumu pakalpojumu sniedzēju, vai kuru viņam sniegs saskaņā ar šo pamatlīgumu.

37. pants

Iepriekšēja vispārējā informācija

1. Dalībvalstis pieprasa, lai maksājumu pakalpojumu sniedzējs maksājumu pakalpojuma lietotājam tam viegli pieejamā formā nodotu informāciju un nosacījumus, kas minēti 38. pantā, pirms maksājumu pakalpojumu lietotājam kļūst saistošs jebkāds vienreizēja

maksājumu pakalpojuma līgums vai piedāvājums. Pēc maksājumu pakalpojumu lietotāja pieprasījuma maksājumu pakalpojumu sniedzējs informāciju un nosacījumus sniedz uz papīra vai citā pastāvīgā informācijas nesējā. Informāciju un nosacījumus izklāsta viegli saprotamā formulējumā un skaidri saprotamā veidā tās dalībvalsts oficiālajā valodā, kurā piedāvā maksājumu pakalpojumu, vai kādā citā valodā, par kuru puses vienojušās.

2. Ja pēc maksājumu pakalpojumu lietotāja pieprasījuma ir noslēgts vienreizēja maksājumu pakalpojuma līgums, izmantojot distances saziņas līdzekļus, kas maksājumu pakalpojumu sniedzējam neļauj izpildīt 1. punkta nosacījumus, maksājumu pakalpojumu sniedzējs izpilda savas saistības saskaņā ar minēto punktu uzreiz pēc maksājumu darījuma izpildes.
3. Šā panta 1. punktā minētās saistības arī var izpildīt, iesniedzot vienreizēja maksājumu pakalpojuma līguma projektu vai maksājuma uzdevuma projektu, kas ietver informāciju un nosacījumus, kas minēti 38. pantā.

38. pants

Informācija un nosacījumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu pakalpojumu lietotājam sniedz vai dara pieejamu šādu informāciju un nosacījumus:
 - (a) norādi uz informāciju vai pakalpojuma lietotāja unikālu identifikatoru, kas jāsniedz maksājumu pakalpojumu lietotājam, lai varētu pienācīgi iniciēt vai izpildīt maksājuma uzdevumu;
 - (b) maksājumu pakalpojuma izpildes maksimālo laiku;
 - (c) visas maksas, kas maksājumu pakalpojumu lietotājam jāmaksā tā maksājumu pakalpojumu sniedzējam, un attiecīgā gadījumā maksu sadalījums;
 - (d) attiecīgā gadījumā faktisko vai atsaucēs valūtas maiņas kursu, ko piemēro maksājumu darījumam;
2. Dalībvalstis nodrošina, ka saistībā ar maksājumu iniciēšanas pakalpojumiem trešā persona — maksājumu pakalpojumu sniedzējs sniedz maksātājam informāciju par piedāvāto pakalpojumu un kontaktinformāciju trešai personai — maksājumu pakalpojumu sniedzējam.
3. Attiecīgā gadījumā jebkādu 42. pantā norādīto informāciju un nosacījumus maksājumu pakalpojumu lietotājam nodod viegli pieejamā veidā.

39. pants

Informācija maksātājam un maksājumu saņēmējam maksājuma iniciēšanas pakalpojuma gadījumā

Ja trešā persona — maksājumu pakalpojumu sniedzējs pēc maksātāja pieprasījuma iniciē maksājuma uzdevumu tas nekavējoties pēc iniciēšanas sniedz vai dara pieejamus maksātājam un attiecīgā gadījumā maksājumu saņēmējam šādus datus:

- (a) apstiprinājumu par maksājuma uzdevuma veiksmīgu iniciēšanu, ko izsniedz maksātāja kontu apkalpojošajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam;
- (b) atsauci, kas ļauj maksātājam un maksājumu saņēmējam identificēt maksājumu darījumu un attiecīgā gadījumā maksātāju, kā arī jebkādu informāciju, kas pārsūtīta līdz ar maksājumu darījumu;
- (c) maksājumu darījuma summu;
- (d) attiecīgā gadījumā jebkādas maksājumu darījuma maksas apmēru un attiecīgā gadījumā tās sadalījumu;

40. pants

Informācija maksātāja kontu apkalpojošajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam maksājuma iniciēšanas pakalpojuma gadījumā

Ja maksājuma uzdevumu iniciē trešās personas — maksājumu pakalpojumu sniedzēja sistēma, krāpšanas vai strīda gadījumā tas dara pieejamas darījumu atsauces un autorizācijas informāciju maksātājam un kontu apkalpojošajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam.

41. pants

Informācija maksātājam pēc maksājuma uzdevuma saņemšanas

Uzreiz pēc maksājuma uzdevuma saņemšanas maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs tādā pašā veidā, kā noteikts 37. panta 1. punktā, sniedz vai dara pieejamus maksājumu saņēmējam šādus datus:

- (a) atsauci, kas ļauj maksātājam identificēt maksājumu darījumu, un attiecīgā gadījumā informāciju par maksājumu saņēmēju;
- (b) maksājumu darījuma summu valūtā, kāda izmantota maksājuma uzdevumā;
- (c) jebkādas maksājumu darījuma maksas apmēru, kas maksātājam jāmaksā, un attiecīgā gadījumā šādu maksu sadalījumu;
- (d) attiecīgā gadījumā valūtas maiņas kursu, ko maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs izmantojis maksājumu darījumā, vai atsauci uz to, ja tas atšķiras no kursa, kas noteikts saskaņā ar 38. panta 1. punkta d) apakšpunktu, un maksājumu darījuma summu pēc valūtas konvertēšanas;
- (e) maksājuma uzdevuma saņemšanas dienu.

42. pants

Informācija maksājumu saņēmējam pēc darījuma izpildes

Uzreiz pēc maksājumu darījuma izpildes maksājumu saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs tādā pašā veidā, kā noteikts 37. panta 1. punktā, sniedz vai dara pieejamu maksājumu saņēmējam visus šādus datus:

- (a) atsauci, kas ļauj maksājumu saņēmējam identificēt maksājumu darījumu un attiecīgā gadījumā maksātāju, kā arī jebkādu informāciju, kas pārsūtīta līdz ar maksājumu darījumu;
- (b) maksājumu darījuma summu valūtā, kādā līdzekļi ir maksājumu saņēmēja rīcībā;
- (c) jebkādas maksājumu darījuma maksas apmēru, kas maksājumu saņēmējam jāmaksā, un attiecīgā gadījumā šādu maksu sadalījumu;
- (d) attiecīgā gadījumā valūtas maiņas kursu, ko maksājumu saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs izmantojis maksājumu darījumā, un maksājumu darījuma summu pirms valūtas konvertēšanas;
- (e) kreditēšanas valūtēšanas dienu.

3. NODAĻA

Pamatlīgumi

43. pants

Darbības joma

Šo nodaļu piemēro maksājumu darījumiem, uz kuriem attiecas pamatlīgums.

44. pants

Iepriekšēja vispārējā informācija

1. Dalībvalstis pieprasa, lai savlaicīgi pirms tam, kad maksājumu pakalpojumu lietotājam kļūst saistošs jebkāds pamatlīgums vai piedāvājums, maksājumu pakalpojumu sniedzējs, izmantojot papīru vai jebkādu citu pastāvīgu informācijas nesēju, sniedz maksājumu pakalpojumu lietotājam informāciju un dara zināmus nosacījumus, kas paredzēti 45. pantā. Informāciju un nosacījumus izklāsta viegli saprotamā formulējumā un skaidri saprotamā veidā tās dalībvalsts oficiālajā valodā, kurā piedāvā maksājumu pakalpojumu, vai kādā citā valodā, par kuru puses vienojušās.
2. Ja pēc maksājumu pakalpojumu lietotāja pieprasījuma ir noslēgts pamatlīgums, izmantojot distances saziņas līdzekļus, kas maksājumu pakalpojumu sniedzējam neļauj izpildīt 1. punkta nosacījumus, maksājumu pakalpojumu sniedzējs izpilda savas saistības saskaņā ar 1. punktu uzreiz pēc pamatlīguma noslēgšanas.
3. Šā panta 1. punktā minētās saistības arī var izpildīt, iesniedzot pamatlīguma projekta kopiju, kas ietver informāciju un nosacījumus, kas paredzēti 45. pantā.

45. pants

Informācija un nosacījumi

Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu pakalpojumu lietotājam sniedz šādu informāciju un nosacījumus:

1. par maksājumu pakalpojumu sniedzēju:
 - (a) maksājumu pakalpojumu sniedzēja nosaukums, tā galvenās mītnes ģeogrāfiskā adrese un attiecīgā gadījumā tā pārstāvja vai filiāles ģeogrāfiskā adrese, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kurā piedāvā maksājumu pakalpojumu, un jebkādas citas adreses, tostarp elektroniskā pasta adresi, kas ir atbilstīga saziņai ar maksājumu pakalpojumu sniedzēju;
 - (b) dati par attiecīgajām uzraudzības iestādēm un par 13. pantā paredzēto reģistru vai jebkādu citu atbilstīgu publisku reģistru, kas sniedz pakalpojumu sniedzējam atļaujas un reģistrācijas numuru vai līdzvērtīgus identificēšanas līdzekļus, kuri noteikti attiecīgajā reģistrā;
2. par maksājumu pakalpojumu izmantošanu:
 - (a) sniedzamā pakalpojuma galveno īpašību apraksts;
 - (b) norāde uz informāciju vai pakalpojuma lietotāja unikālu identifikatoru, kas jāsniedz maksājumu pakalpojumu lietotājam, lai varētu pienācīgi iniciēt vai izpildīt maksājuma uzdevumu;
 - (c) veids un procedūra, kā sniedz piekrišanu maksājumu darījuma iniciēšanai vai izpildei un šādas piekrišanas atsaukumam atbilstīgi 57. un 71. pantam;
 - (d) norāde par laiku, kādā saņemts maksājuma uzdevums, kā noteikts 69. panta 1. punktā, un maksājumu pakalpojumu sniedzēja noslēgšanas laiku (*cut-off time*);
 - (e) maksājumu pakalpojumu izpildes maksimālais laiks;
 - (f) vai pastāv iespēja vienoties par tērēšanas limitu, ko paredz maksājumu instrumentiem saskaņā ar 60. panta 1. punktu;
3. par maksām, procentu maksām un valūtas maiņas kursiem:
 - (a) visas maksas, kas maksājumu pakalpojumu lietotājam jāmaksā tā maksājumu pakalpojumu sniedzējam, un attiecīgā gadījumā maksu sadalījums;

- (b) attiecīgā gadījumā piemērojamās procentu likmes un valūtas maiņas kursi vai, ja jāizmanto standarta procentu likmi un atsauces valūtas maiņas kursu, faktiskās procentu likmes aprēķina metode un attiecīgais šādas standarta procentu likmes vai atsauces valūtas maiņas kursa noteikšanas datums un indekss vai bāze;
 - (c) ja ir vienošanās — standarta procentu likmes vai atsauces valūtas maiņas kursa izmaiņu tūlītēja piemērošana un informēšanas prasības saistībā ar izmaiņām atbilstīgi 47. panta 2. punktam;
4. par saziņu:
- (a) attiecīgā gadījumā saziņas līdzekļi, tostarp tehniskās prasības attiecībā uz maksājumu pakalpojumu lietotāja aparāturu un programmatūru, par ko puses vienojušās, lai pārsūtītu informāciju vai paziņojumus saskaņā ar šo direktīvu;
 - (b) tas, kādā veidā un cik bieži ir jāsniedz vai jādara pieejama šajā direktīvā noteiktā informācija;
 - (c) valoda vai valodas, kādās noslēgs pamatlīgumu un kurās veiks saziņu šo līgumattiecību laikā;
 - (d) maksājumu pakalpojumu lietotāja tiesības saņemt pamatlīguma nosacījumus, kā arī informāciju un nosacījumus saskaņā ar 46. pantu;
5. par drošības un korektīviem pasākumiem:
- (a) attiecīgā gadījumā pasākumu apraksts, kas jāveic maksājumu pakalpojumu lietotājam maksājumu instrumenta drošai uzglabāšanai, un informācija par to, kā informēt maksājumu pakalpojumu sniedzēju saistībā ar 61. panta 1. punkta b) apakšpunktu; drošas procedūras apraksts, ar kuru maksājumu pakalpojumu sniedzējs informē patērētāju par krāpšanu vai drošības draudiem, vai to iespēju;
 - (b) ja ir vienošanās — apstākļi, kuros maksājumu pakalpojumu sniedzējs patur tiesības bloķēt maksājumu instrumentu saskaņā ar 60. pantu;
 - (c) atsauce uz maksātāja atbildību saskaņā ar 66. pantu, tostarp informācija par attiecīgo summu;
 - (d) informācija par to, kā un kādā laikposmā maksājumu pakalpojumu lietotājam ir jāinformē maksājumu pakalpojumu sniedzējs par jebkādiem neautorizētiem vai nepareizi iniciētiem vai izpildītiem darījumiem atbilstīgi 63. pantam, kā arī par maksājumu pakalpojumu sniedzēja atbildību par neautorizētiem maksājumu darījumiem saskaņā ar 65. pantu;
 - (e) norāde uz maksājumu pakalpojumu sniedzēja atbildību par maksājumu darījumu iniciēšanu un izpildi saskaņā ar 80. pantu;
 - (f) kompensēšanas nosacījumi saskaņā ar 67. un 68. pantu;
6. par izmaiņām pamatlīgumā un pamatlīguma laušanu:
- (a) ja ir vienošanās — informācija par to, ka tiks uzskatīts, ka maksājumu pakalpojumu lietotājs ir pieņēmis nosacījumu izmaiņas, kā noteikts 47. pantā, ja viņš līdz ierosinātajai izmaiņu spēkā stāšanās dienai nav paziņojis maksājumu pakalpojumu sniedzējam par to, ka viņš tām nepiekrīt;
 - (b) līguma termiņš;
 - (c) maksājumu pakalpojumu lietotāja tiesības lauzt pamatlīgumu un jebkādas vienošanās saistībā ar tā laušanu atbilstīgi 47. panta 1. punktam un 48. pantam;
7. par pārsūdzību:

- (a) jebkāds līguma noteikums par tiesībām, ko piemēro pamatlīgumam, un/vai kompetento tiesu;
- (b) norāde par ārpustiesas sūdzību un pārsūdzību procedūrām, kas maksājumu pakalpojumu lietotājam ir pieejamas saskaņā ar 88. līdz 91. pantu.

46. pants

Informācijas un pamatlīguma nosacījumu pieejamība

Jebkurā līgumattiecību laika posmā maksājumu pakalpojumu lietotājam ir tiesības pēc pieprasījuma saņemt pamatlīguma nosacījumus, kā arī 45. pantā norādīto informāciju un noteikumus papīra formā vai uz cita pastāvīga informācijas nesēja.

47. pants

Izmaiņas pamatlīguma nosacījumos

1. Jebkādas izmaiņas pamatlīgumā, kā arī 45. pantā noteiktajā informācijā un noteikumos, maksājumu pakalpojumu sniedzējs ierosina tādā pašā veidā, kā noteikts 44. panta 1. punktā, un ne vēlāk kā divus mēnešus pirms to ierosinātās piemērošanas dienas.
Attiecīgā gadījumā saskaņā ar 45. panta 6. punkta a) apakšpunktu maksājumu pakalpojumu sniedzējs informē maksājumu pakalpojumu lietotāju par to, ka tiks uzskatīts, ka maksājumu pakalpojumu lietotājs ir pieņēmis šīs izmaiņas, ja viņš līdz to pilnīgas spēkā stāšanās dienai nav paziņojis maksājumu pakalpojumu sniedzējam par to, ka viņš tām nepiekrīt. Šādā gadījumā maksājumu pakalpojumu sniedzējs arī norāda, ka maksājumu pakalpojuma lietotājam ir tiesības nekavējoties un bez soda maksājuma lauzt pamatlīgumu līdz izmaiņu piemērošanas dienai.
2. Procentu likmes vai valūtas maiņas kursa izmaiņas var piemērot uzreiz un bez iepriekšējas paziņošanas, ja par šādām tiesībām ir panākta vienošanās pamatlīgumā un ja šo izmaiņu pamatā ir standarta procentu likmes vai atsauces valūtas maiņas kurss, par ko ir panākta vienošanās atbilstīgi 45. panta 3) punkta b) un c) apakšpunktam. Maksājumu pakalpojumu lietotāju pēc iespējas ātrāk informē par izmaiņām procentu likmē tādā pašā veidā, kā noteikts 44. panta 1. punktā, izņemot, ja puses ir vienojušās par konkrētu periodiskumu vai veidu, kādā ir jāsniedz vai jādara pieejama informācija. Tomēr procentu likmes vai valūtas maiņas kursa izmaiņas, kas ir labvēlīgākas maksājumu pakalpojumu lietotājam, var piemērot bez iepriekšējas paziņošanas.
3. Izmaiņas procentu likmē vai valūtas maiņas kursā, ko izmanto maksājumu darījumos, īsteno un aprēķina neitrāli, lai nediskriminētu maksājumu pakalpojumu lietotājus.

48. pants

Līguma laušana

1. Maksājumu pakalpojumu lietotājs var lauzt pamatlīgumu jebkurā laikā, izņemot, ja puses ir vienojušās par iepriekšējas paziņošanas termiņu. Šāds termiņš nedrīkst pārsniegt vienu mēnesi.
2. Par tāda pamatlīguma laušanu, kurš noslēgts uz noteiktu laiku, kas pārsniedz 12 mēnešus, vai arī uz nenoteiktu laiku, maksājumu pakalpojumu lietotājam maksu nenosaka, ja pagājuši 12 mēneši. Visos pārējos gadījumos līguma laušanas maksa ir atbilstīga un samērīga ar izmaksām.
3. Ja panākta vienošanās pamatlīgumā, maksājumu pakalpojumu lietotājs var lauzt pamatlīgumu, kas noslēgts uz nenoteiktu laiku, paziņojot par to vismaz divus mēnešus iepriekš tādā pašā veidā, kā noteikts 44. panta 1. punktā.

4. Maksas, ko regulāri iekasē par maksājumu pakalpojumiem, maksājumu pakalpojumu lietotājs maksā vienīgi proporcionāli līdz līguma beigām. Ja šādu maksu veic avansā, to proporcionāli atmaksā.
5. Šā panta nosacījumi neskar dalībvalstu tiesību aktus un noteikumus, ar ko nosaka puses tiesības paziņot, ka līgums nav īstenojams vai ir spēkā neesošs.
6. Dalībvalstis var paredzēt maksājumu pakalpojumu lietotājiem izdevīgākus noteikumus.

49. pants

Informācija pirms atsevišķu maksājumu darījumu izpildes

Gadījumā, ja atsevišķu maksājumu darījumu saskaņā ar pamatlīgumu iniciējis maksātājs, maksājumu pakalpojumu sniedzējs pēc maksātāja pieprasījuma attiecībā uz šo konkrēto maksājumu darījumu sniedz precīzu informāciju par maksimālo izpildes laiku un maksu, kas jāsedz maksātājam un attiecīgā gadījumā maksu sadalījumu.

50. pants

Informācija maksātājam par atsevišķiem maksājumu darījumiem

1. Pēc tam, kad atsevišķa maksājumu darījuma summa ir debitēta no maksātāja konta, vai ja maksātājs pēc maksājuma uzdevuma saņemšanas neizmanto maksāšanas kontu, maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs bez liekas kavēšanās sniedz maksātājam šādu informāciju tādā pašā veidā, kā noteikts 44. panta 1. punktā:
 - (a) atsauci, kas ļauj maksātājam identificēt katru maksājumu darījumu, un attiecīgā gadījumā informāciju par maksājumu saņēmēju;
 - (b) maksājumu darījuma summu valūtā, kādā tā debitēta no maksātāja konta, vai valūtā, kādā izmantota maksājuma uzdevumā;
 - (c) attiecīgā gadījumā jebkuras maksājumu darījuma maksas apmēru un tās sadalījumu, vai procentus, kas jāmaksā maksātājam;
 - (d) attiecīgā gadījumā valūta maiņas kursu, ko maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs izmantojis maksājumu darījumā, un maksājumu darījuma summu pēc valūtas konvertēšanas;
 - (e) debitēšanas valūtēšanas dienu vai maksājuma uzdevuma saņemšanas dienu.
2. Pamatlīgumā var būt iekļauts nosacījums, ka 1. punktā minētā informācija ir jāsniedz vai jādara pieejama periodiski vismaz reizi mēnesī un veidā, par kādu panākta vienošanās, kas ļauj maksātājam informāciju saglabāt un pavairot nemainītu.
3. Tomēr dalībvalstis var maksājumu pakalpojumu sniedzējam uzlikt par pienākumu informāciju sniegt papīra formātā reizi mēnesī par brīvu.

51. pants

Informācija maksājumu saņēmējam par atsevišķiem maksājumu darījumiem

1. Pēc atsevišķa maksājumu darījuma izpildes maksājumu saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs tādā pašā veidā, kā noteikts 44. panta 1. punktā, bez liekas kavēšanās sniedz maksājumu saņēmējam šādu informāciju:
 - (a) atsauci, kas ļauj maksājumu saņēmējam identificēt maksājumu darījumu un attiecīgā gadījumā maksātāju, kā arī jebkādu informāciju, kas pārsūtīta līdz ar maksājumu darījumu;
 - (b) maksājumu darījuma summu valūtā, kādā ir kreditēts maksājumu saņēmēja maksājumu konts;

- (c) jebkuras maksājumu darījuma maksas apmēru un attiecīgā gadījumā tās sadalījumu vai procentus, kas jāmaksā maksājumu saņēmējam;
 - (d) attiecīgā gadījumā valūtas maiņas kursu, ko maksājumu saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs izmantojis maksājumu darījumā, un maksājumu darījuma summu pirms valūtas konvertēšanas;
 - (e) kreditēšanas valūtēšanas dienu.
2. Pamatlīgumā var būt iekļauts nosacījums, ka 1. punktā minētā informācija ir jāsniedz vai jādara pieejama periodiski vismaz reizi mēnesī un veidā, par kādu panākta vienošanās, kas ļauj maksājumu saņēmējam informāciju saglabāt un pavairot nemainītu.
 3. Tomēr dalībvalstis var maksājumu pakalpojumu sniedzējam uzlikt par pienākumu informāciju sniegt papīra formātā reizi mēnesī par brīvu.

4. NODAĻA

Kopēji noteikumi

52. pants

Valūta un valūtas konvertēšana

1. Maksājumus veic tādā valūtā, par kādu puses vienojušās.
2. Ja pirms maksājumu darījuma uzsākšanas piedāvā veikt valūtas konvertēšanu un ja valūtas konvertēšanas pakalpojumu piedāvā tirdzniecības vietā vai to piedāvā maksājumu saņēmējs, tad tās puses pienākums, kas piedāvā maksātājam valūtas konvertēšanas pakalpojumu, ir atklāt maksātājam visas maksas, kā arī to valūtas kursu, ko lieto, lai veiktu maksājumu darījuma konvertēšanu.

Maksātājs piekrīt uz šāda pamata veiktam valūtas konvertēšanas pakalpojumam.

53. pants

Informācija par papildu maksu vai atlaidēm

1. Ja maksājumu saņēmējs pieprasa maksu vai piedāvā atlaidi par noteikta maksājumu instrumenta izmantošanu, maksājumu saņēmējs par to informē maksātāju pirms maksājumu darījuma iniciēšanas.
2. Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai trešā persona pieprasa maksu par noteikta maksājumu instrumenta izmantošanu, pirms maksājumu darījuma iniciēšanas par to informē maksājumu pakalpojumu lietotāju.

IV SADAĻA

TIESĪBAS UN PIENĀKUMI SAISTĪBĀ AR MAKSĀJUMU PAKALPOJUMU SNIEGŠANU UN IZMANTOŠANU

1. NODAĻA

KOPĒJI NOTEIKUMI

54. pants

Darbības joma

1. Ja maksājumu pakalpojumu lietotājs nav patērētājs, maksājumu pakalpojumu lietotājs un maksājumu pakalpojumu sniedzējs var vienoties, ka pilnībā vai daļēji nepiemēro 55. panta 1. punktu, 57. panta 3. punktu, 64., 66., 67., 68., 71. un 80. pantu. Maksājumu pakalpojumu lietotājs un maksājumu pakalpojumu sniedzējs var vienoties arī par citu laikposmu nekā to, kas paredzēts 63. pantā.
2. Dalībvalstis var noteikt, ka 91. pantu nepiemēro, ja maksājumu pakalpojumu lietotājs nav patērētājs.
3. Dalībvalsts var paredzēt, ka šīs sadaļas noteikumus piemēro mikrouzņēmumiem tādā pašā veidā kā patērētājiem.
4. Šī direktīva neskar Direktīvu 2008/48/EK vai citus attiecīgus Savienības tiesību aktus vai valsts pasākumus attiecībā uz aspektiem, kas ar šo direktīvu nav saskaņoti attiecībā uz patēriņa kredītu piešķiršanas nosacījumiem.

55. pants

Piemērojamās maksas

1. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs nevar pieprasīt maksu no maksājumu pakalpojumu lietotāja par savu informēšanas pienākumu pildīšanu vai par korekcijas un novēršanas pasākumu veikšanu atbilstīgi šai sadaļai, ja vien 70. panta 1. punktā, 71. panta 5. punktā un 79. panta 2. punktā nav noteikts citādi. Par šo maksu vienojas maksājumu pakalpojumu lietotājs un maksājumu pakalpojumu sniedzējs, un šī maksa ir piemērota un samērīga ar maksājumu pakalpojumu sniedzēja faktiskajām izmaksām.
2. Ja maksājumu darījums nav saistīts ar valūtas konvertēšanu, dalībvalstis pieprasa, lai maksājumu saņēmējs maksātu sava maksājumu pakalpojumu sniedzēja uzlikto maksu, savukārt maksātājs maksātu sava maksājumu pakalpojumu sniedzēja uzlikto maksu.
3. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs neliedz maksājumu saņēmējam pieprasīt no maksātāja maksu, piedāvājot tam atlaidi vai citādi novirzot to uz konkrētu maksājumu instrumentu. Tomēr jebkādas piemērotās maksās nedrīkst pārsniegt izmaksas, kas radušās maksājumu saņēmējam par konkrēta maksājumu instrumenta izmantošanu.
4. Tomēr dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu saņēmējs nepieprasa maksu par tādu maksājumu instrumentu izmantošanu, kuriem starpbanku komisijas maksas ir reglamentētas saskaņā ar Regulu (ES) Nr. [XX/XX/XX/] [OP, ievietot regulas numuru pēc pieņemšanas].

56. pants

Atkāpe attiecībā uz maza apjoma maksājumu instrumentiem un elektronisko naudu

1. Tādu maksājumu instrumentu gadījumā, kuri saskaņā ar pamatlīgumu attiecas vienīgi uz atsevišķiem maksājumu darījumiem un kuri nepārsniedz EUR 30 vai kuriem ir vai nu

EUR 150 tērēšanas limits, vai kuros uzglabā līdzekļus, kas nepārsniedz EUR 150, maksājumu pakalpojumu sniedzēji jebkurā brīdī var vienoties ar saviem maksājumu pakalpojumu lietotājiem par to, ka:

- (a) nepiemēro 61. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 62. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktu, kā arī 66. panta 2. punktu, ja maksājumu instrumentā nav atļauta tā bloķēšana vai tā turpmākas lietošanas novēršana;
 - (b) nepiemēro 64. un 65. pantu un 66. panta 1. un 2. punktu, ja maksājumu instrumentu izmanto anonīmi vai ja maksājumu pakalpojuma sniedzējs cita, maksājumu instrumentam raksturīga, iemesla dēļ nevar pierādīt, ka maksājumu darījums ticis autorizēts;
 - (c) atkāpjoties no 70. panta 1. punkta, maksājumu pakalpojumu sniedzējam nav jāziņo maksājumu pakalpojumu lietotājam par maksājuma uzdevuma izpildes atteikumu, ja neizpilde ir skaidra no konteksta;
 - (d) atkāpjoties no 71. panta, maksātājs nevar atsaukt maksājuma uzdevumu pēc tam, kad ir nodots maksājuma uzdevums vai piekrišana izpildīt maksājumu darījumu maksājumu saņēmējam;
 - (e) atkāpjoties no 74. un 75. panta, piemēro citus izpildes laikposmus.
2. Maksājumu darījumiem valsts robežās dalībvalstis vai to kompetentās iestādes var samazināt vai divkāršot 1. punktā norādītās summas. Tās var palielināt šīs summas līdz EUR 500 priekšapmaksas maksājumu instrumentiem.
 3. Šīs direktīvas 65. un 66. pantu piemēro arī attiecībā uz elektronisko naudu Direktīvas 2009/110/EK 2. panta 2. punkta nozīmē, ja vien maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nevar iesaldēt maksājumu kontu vai bloķēt maksājumu instrumentu. Dalībvalstis šo atrunu var ierobežot un attiecināt tikai uz konkrēta lieluma kontiem vai maksājumu instrumentiem.

2. NODAĻA

Maksājumu darījumu autorizācija

57. pants

Piekrišana un piekrišanas atsaukšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu darījums uzskatāms par autorizētu tikai tad, ja maksātājs ir devis piekrišanu izpildīt maksājumu darījumu. Maksātājs var autorizēt maksājumu darījumu pirms maksājumu darījuma izpildes vai — ja par to ir vienojušies maksātājs un viņa maksājumu pakalpojumu sniedzējs — pēc izpildes.
2. Piekrišanu izpildīt maksājumu darījumu vai vairākus maksājumu darījumus dod tādā kārtībā, par ko ir panākta vienošanās starp maksātāju un maksājumu pakalpojumu sniedzēju. Piekrišanu var dot tieši vai netieši — ar maksājumu saņēmēja starpniecību. Uzskata, ka piekrišana izpildīt maksājumu darījumu dota, ja maksātājs pilnvaro trešo personu — maksājumu pakalpojumu sniedzēju iniciēt maksājumu darījumu, izmantojot kontu apkalpojoša maksājumu pakalpojumu sniedzēja pakalpojumus.
Ja piekrišana nav dota, maksājumu darījumu uzskata par neautorizētu.
3. Maksātājs jebkurā laikā var atsaukt savu piekrišanu, bet ne vēlāk par 71. pantā minēto neatsaucamības laiku. Arī vairāku maksājumu darījumu izpildei dotu piekrišanu var atsaukt, kā rezultātā jebkādi maksājumu darījumi nākotnē jāuzskata par neautorizētiem.
4. Par piekrišanas došanas kārtību vienojas maksātājs un attiecīgais(-ie) maksājumu pakalpojumu sniedzējs(-i).

58. pants

Trešās personas — maksājumu pakalpojumu sniedzēja piekļuve konta informācijai un tās izmantošana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka maksātājam ir tiesības izmantot trešo personu — maksājumu pakalpojumu sniedzēju, lai saņemtu maksājumu pakalpojumus, kas ļauj piekļūt maksājumu kontiem, kā minēts I pielikuma 7. punktā.
2. Ja maksātājs ir pilnvarojis trešo personu — maksājumu pakalpojumu sniedzēju sniegt maksājumu pakalpojumus saskaņā ar 1. punktu, tam ir šādi pienākumi:
 - (a) nodrošināt, ka maksājumu pakalpojuma lietotāja individuālie drošības elementi nav pieejami citām personām;
 - (b) nepārprotami autentificēties konta īpašnieka kontu apkalpojošajam(-iem) maksājumu pakalpojumu sniedzējam(-iem);
 - (c) neglabāt maksājumu pakalpojuma lietotāja sensitīvus maksājumu datus vai individuālas drošības akreditācijas datus.
3. Ja maksājuma iniciēšanas pakalpojuma nolūkā kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir saņēmis maksātāja maksājuma uzdevumu, izmantojot trešās personas — maksājumu pakalpojumu sniedzēja pakalpojumus, tas nekavējoties paziņo attiecīgajai trešai personai — maksājumu pakalpojumu sniedzējam par maksājuma uzdevuma saņemšanu un sniedz informāciju par pietiekamu līdzekļu pieejamību konkrētajam maksājumu darījumam.
4. Kontu apkalpojošie maksājumu pakalpojumu sniedzēji apstrādā maksājuma uzdevumus, kas pārsūtīti, izmantojot trešās personas — maksājumu pakalpojumu sniedzēja pakalpojumus, tieši tādā pašā veidā attiecībā uz termiņiem un prioritāti, kā maksājuma uzdevumus, ko maksātājs pārsūtījis tieši, ja vien atšķirīgai apstrādei nav objektīvu iemeslu.

59. pants

Trešo personu — maksājumu instrumentu emitentu piekļuve konta informācijai un tās izmantošana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka maksātājam ir tiesības izmantot trešo personu — maksājumu instrumenta emitentu, lai saņemtu maksājumu kartes pakalpojumus.
2. Ja maksātājs ir devis piekrišanu trešai personai — maksājumu instrumenta emitentam, kas ir nodrošinājis maksātājam maksājumu instrumentu, lai iegūtu informāciju par pietiekamu līdzekļu pieejamību konkrētajam maksājumu darījumam konkrētajā maksājumu kontā, kas ir maksātāja turējumā, konkrētā maksājumu konta kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs uzreiz pēc maksātāja maksājuma uzdevuma saņemšanas sniedz šādu informāciju trešai personai — maksājumu instrumenta emitentam.
3. Kontu apkalpojošie maksājumu pakalpojumu sniedzēji apstrādā maksājuma uzdevumus, kas pārsūtīti, izmantojot trešās personas — maksājumu instrumenta emitenta pakalpojumus, tieši tādā pašā veidā attiecībā uz termiņiem un prioritāti, kā maksājuma uzdevumus, ko maksātājs pārsūtījis personīgi, ja vien atšķirīgai apstrādei nav objektīvu iemeslu.

60. pants

Maksājumu instrumenta izmantošanas ierobežojumi

1. Ja piekrišanas došanai izmanto konkrētu maksājumu instrumentu, maksātājs un maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs var vienoties par tērēšanas limitu maksājumu darījumiem, kas izpildīti, izmantojot šo maksājumu instrumentu.

2. Ja par to ir panākta vienošanās pamatlīgumā, maksājumu pakalpojumu sniedzējs var paturēt tiesības bloķēt maksājumu instrumenta izmantošanu objektīvi pamatotu apsvērumu dēļ, kas saistīti ar maksājumu instrumenta drošību, ja ir aizdomas par maksājumu instrumenta neatļautu izmantošanu vai izmantošanu krāpšanās nolūkā, vai gadījumā, ja maksājumu instruments ir saistīts ar kredītlīniju, ir būtiski pieaudzis risks, ka maksātājs nav spējīgs izpildīt savas maksājumu saistības.
3. Šādos gadījumos maksājumu pakalpojumu sniedzējs informē maksātāju par maksājumu instrumenta bloķēšanu un par tās iemesliem, ja iespējams, pirms instrumenta bloķēšanas un, vēlākais, nekavējoties pēc bloķēšanas, izņemot gadījumus, kad šādas informācijas sniegšana apdraudētu objektīvi pamatotos drošības apsvērumus vai tas ir aizliegts ar citiem attiecīgiem Savienības vai valsts tiesību aktiem.
4. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs atbloķē maksājumu instrumentu vai aizstāj to ar jaunu maksājumu instrumentu, tiklīdz vairs nepastāv iemesli bloķēšanai.

61. pants

Maksājumu pakalpojumu lietotāja pienākumi saistībā ar maksājumu instrumentiem

1. Maksājumu pakalpojumu lietotājam, kurš ir tiesīgs izmantot maksājumu instrumentu, ir šādi pienākumi:
 - (a) lietot maksājumu instrumentu saskaņā ar objektīviem, nediskriminējošiem un samērīgiem noteikumiem, kas reglamentē maksājumu instrumenta izdošanu un lietošanu;
 - (b) bez liekas kavēšanās informēt maksājumu pakalpojumu sniedzēju vai tā norādīto struktūrvienību, tiklīdz kļuvis zināms, ka maksājumu instruments ir nozaudēts, nozagts vai nelikumīgi piesavināts vai notikusi tā neatļauta lietošana.
2. Panta 1. punkta a) apakšpunkta vajadzībām maksājumu pakalpojumu lietotājs jo īpaši tūlīt pēc maksājumu instrumenta saņemšanas veic visus vajadzīgos pasākumus, lai saglabātu tā individuālo drošības elementu drošību. Maksājumu pakalpojumu lietotāju piesardzības pienākumi nekavē jebkādu maksājumu instrumentu un pakalpojumu izmantošanu, kas ir atļauti ar šo direktīvu.

62. pants

Maksājumu pakalpojumu sniedzēja pienākumi saistībā ar maksājumu instrumentiem

1. Maksājumu pakalpojumu sniedzējam, kas emitējis maksājumu instrumentu, ir šādi pienākumi:
 - (a) nodrošināt, lai maksājumu instrumenta individuālie drošības elementi nebūtu pieejami citām personām, kuras nav tāds maksājumu pakalpojuma sniedzējs, kas pilnvarots izmantot maksājumu instrumentu, neskarot maksājumu pakalpojumu lietotāja pienākumus saskaņā ar 61. pantu;
 - (b) atturēties no nepieprasītu maksājumu instrumentu sūtīšanas, izņemot gadījumus, ja maksājumu instruments, kas jau atrodas maksājumu pakalpojumu lietotāja turējumā, ir jāaizstāj;
 - (c) nodrošināt, lai maksājumu pakalpojumu lietotājam pastāvīgi būtu pieejami vajadzīgie līdzekļi, kas tam ļauj veikt paziņošanu atbilstīgi 61. panta 1. punkta b) apakšpunktam vai prasīt atbloķēt instrumentu atbilstīgi 60. panta 4. punktam; pēc maksājumu pakalpojumu lietotāja pieprasījuma maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina maksājumu pakalpojumu lietotājam līdzekļus, ar kuriem 18 mēnešus pēc paziņošanas pierādīt, ka viņš ir veicis šādu paziņošanu;

- (d) sniegt maksātājam iespēju veikt paziņošanu saskaņā ar 61. panta 1. punkta b) apakšpunktu bez maksas un par maksu, ja tāda ir, iekļaujot tikai aizstāšanas izmaksas, kas tieši saistītas ar maksājumu instrumentu;
 - (e) novērst maksājumu instrumenta jebkāda veida lietošanu, kad ir veikta paziņošana saskaņā ar 61. panta 1. punkta b) apakšpunktu.
2. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs uzņemas risku par maksājumu instrumenta nosūtīšanu maksātājam vai par jebkādu tā individuālo drošības elementu nosūtīšanu.

63. pants

Paziņojums par neautorizētiem vai nepareizi izpildītiem maksājumu darījumiem

1. Maksājumu pakalpojumu lietotājs no kontu apkalpojošā maksājumu pakalpojumu sniedzēja var panākt kļūdas labojumu tikai tad, ja viņš ir informējis savu pakalpojumu sniedzēju bez liekas kavēšanās, tiklīdz viņš ir uzzinājis par jebkādu neautorizētu vai nepareizi izpildītu maksājumu darījumu, ieskaitot 80. pantā minēto, un ne vēlāk par 13 mēnešiem pēc debetēšanas dienas, izņemot gadījumus, ja attiecīgā gadījumā maksājumu pakalpojumu sniedzējs nav sniedzis vai darījis pieejamu informāciju par šo maksājumu darījumu atbilstīgi III sadaļai.
2. Ja ir iesaistīta trešā persona — maksājumu pakalpojumu sniedzējs, maksājumu pakalpojumu lietotājs, neskarot 65. panta 2. punktu un 80. panta 1. punktu, no kontu apkalpojošā maksājumu pakalpojumu sniedzēja panāk kļūdas labojumu saskaņā ar šā panta 1. punktu.

64. pants

Pierādījumi par maksājumu darījumu autentificēšanu un izpildi

1. Dalībvalstis nosaka, ka tad, ja maksājumu pakalpojumu lietotājs noliedz, ka viņš ir autorizējis izpildītu maksājumu darījumu, vai ja tas apgalvo, ka maksājumu darījums ir izpildīts kļūdaini, maksājumu pakalpojumu sniedzējam un, ja iesaistīts un atbilstīgā veidā, trešai personai — maksājumu pakalpojumu sniedzējam jāpierāda, ka maksājumu darījums tika autentificēts, precīzi reģistrēts un iegrāmatots un tajā nav notikušas tehniskas kļūmes vai citi trūkumi.

Ja maksājumu darījumu iniciējusi trešā persona — maksājumu pakalpojumu sniedzējs, tam jāpierāda, ka maksājumu darījumu nav ietekmējusi tehniska kļūda vai citi trūkumi, kas saistīti ar maksājumu pakalpojumu, par ko tas atbildīgs.

2. Ja maksājumu pakalpojumu lietotājs noliedz, ka viņš ir autorizējis kādu izpildītu maksājumu darījumu, pats par sevi nav pietiekams tikai ar to, ka maksājumu pakalpojumu sniedzējs, ieskaitot attiecīgā gadījumā trešo personu — maksājumu pakalpojumu sniedzēju, ir reģistrējis maksājumu instrumenta lietojumu, lai pierādītu, vai nu ka maksātājs bija autorizējis maksājumu darījumu, vai ka maksātājs ir rīkojies krāpnieciski, pieļāvis rupju neuzmanību vai tīši nav pildījis vienu vai vairākus savus 61. pantā paredzētos pienākumus.

65. pants

Maksājumu pakalpojumu sniedzēja atbildība par neatļautiem maksājumu darījumiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, neskarot 63. pantu, neautorizēta maksājumu darījuma gadījumā maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nekavējoties kompensē maksātājam neautorizētā maksājumu darījuma summu un attiecīgā gadījumā atjauno tā maksājumu konta stāvokli, no kura tika debetēta šī summa, līdz stāvoklim, kādā tas būtu bijis, ja nebūtu noticis neautorizētais maksājumu darījums. Tas arī nodrošinās to, ka kredīta

valutēšanas diena maksātāja maksājumu kontam nav vēlāka par dienu, kad summa debetēta.

2. Ja ir iesaistīta trešā persona — maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs kompensē neautorizētā maksājumu darījuma summu un attiecīgā gadījumā atjauno debetētā maksājumu konta stāvokli līdz stāvoklim, kādā tas būtu bijis, ja nebūtu noticis neautorizētais maksājumu darījums. Iespējams, ir piemērojama finansiālā kompensācija kontu apkalpojošajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, ko atlīdzina trešā persona — maksājumu pakalpojumu sniedzējs.
3. Attiecīgā gadījumā var noteikt papildu finansiālo kompensāciju saskaņā ar tiem tiesību aktiem, ko piemēro līgumam, kas noslēgts starp maksātāju un maksājumu pakalpojumu sniedzēju, vai līgumu, kas noslēgts starp maksātāju un trešo personu — maksājumu pakalpojumu sniedzēju.

66. pants

Maksātāja atbildība par neautorizētiem maksājumu darījumiem

1. Atkāpjoties no 65. panta, maksātājam var tikt noteikts pienākums segt līdz pat EUR 50 zaudējumus, kas saistīti ar jebkādiem neautorizētiem maksājumu darījumiem un kas izriet no pazaudēta vai nozagta maksājumu instrumenta izmantošanas vai no maksājumu instrumenta nelikumīgas piesavināšanās.

Maksātājs sedz visus zaudējumus saistībā ar jebkādiem neautorizētiem maksājumu darījumiem, ja tādi radušies, viņam rīkojoties krāpnieciski vai pieļaujot rupju neuzmanību, vai tīši nepildot vienu vai vairākus 61. pantā noteiktos pienākumus. Šādos gadījumos nav spēkā šā panta 1. punktā minētā maksimālā summa. Attiecībā uz maksājumiem, kas veikti distances saziņā, ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nepieprasa drošu lietotāja autentificēšanu, maksātājs sedz finansiālās sekas tikai tad, ja viņš rīkojies krāpnieciski. Ja maksājumu saņēmējs vai maksājumu saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nepieņem drošu lietotāja autentificēšanu, tie kompensē finansiālo kaitējumu, kas nodarīts maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam.

2. Maksātājs nesedz finansiālās sekas, kas rodas no tā, ka pazaudēts vai zagts, vai nelikumīgas piesavināšanās rezultātā iegūts maksājumu instruments tiek lietots pēc tam, kad ir izdarīts paziņojums saskaņā ar 61. panta 1. punkta b) apakšpunktu, izņemot gadījumus, ja viņš rīkojies krāpnieciski. Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nenodrošina piemērotus līdzekļus, lai jebkurā brīdī būtu iespējams paziņot par maksājumu instrumenta nozaudēšanu, zādžību vai nelikumīgu atsavināšanu, kā minēts 62. panta 1. punkta c) apakšpunktā, maksātājam nav saistošas finansiālās sekas, kas rodas no tā, ka tiek lietots minētais maksājumu instruments, izņemot gadījumus, ja maksātājs rīkojies krāpnieciski.

67. pants

Kompensācijas par maksājumu darījumiem, ko iniciējis maksājumu saņēmējs vai kas iniciēti ar maksājumu saņēmēja starpniecību

1. Dalībvalstis nodrošina, lai maksātājam būtu tiesības uz tāda autorizēta un jau izpildīta maksājumu darījuma kompensāciju no maksājumu pakalpojumu sniedzēja puses, ko iniciējis maksājumu saņēmējs vai kas iniciēti ar maksājumu saņēmēja starpniecību, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
 - (a) veicot maksājumu darījuma autorizāciju, nav norādīta precīza darījuma summa;
 - (b) maksājumu darījuma summa pārsniedz summu, ko maksātājs pamatoti būtu varējis paredzēt, ņemot vērā iepriekšējo maksājumu vēsturi, pamatlīguma noteikumus un lietas attiecīgos apstākļus.

Pēc maksājumu pakalpojumu sniedzēja pieprasījuma maksātājam jāpierāda, ka šādi nosacījumi ir ievēroti.

Kompensē visu izpildītā maksājumu darījuma summu. Tas ietver to, ka kredīta valutēšanas diena maksātāja maksājumu kontam nav vēlāka par dienu, kad summa debetēta.

Attiecībā uz tiešā debeta maksājumiem maksātājam ir tiesības uz beznosacījumu kompensāciju termiņos, kas paredzēti 68. pantā, izņemot gadījumus, ja maksājumu saņēmējs ir izpildījis līguma pienākumus un maksātājs jau ir saņēmis pakalpojumus vai patērējis preces. Pēc maksājumu pakalpojumu sniedzēja pieprasījuma maksājumu saņēmējam jāpierāda, ka trešajā daļā minētie nosacījumi ir ievēroti.

2. Tomēr saistībā ar 1. punkta pirmās daļas b) punktu maksātājs nevar izmantot apsvērumus saistībā ar valūtas maiņu, ja ir piemērots atsauces valūtas maiņas kurss, par ko bija panākta vienošanās ar viņa maksājumu pakalpojumu sniedzēju atbilstīgi 38. panta 1. punkta d) apakšpunktam un 45. panta 3) punkta b) apakšpunktam.
3. Maksātājs un maksājumu pakalpojumu sniedzējs pamatlīgumā var vienoties, ka maksātājam nav tiesību uz kompensāciju, ja maksātājs ir devis savu piekrišanu maksājuma uzdevuma izpildei tieši savam maksājumu pakalpojumu sniedzējam un — attiecīgā gadījumā — maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai maksājumu saņēmējs vismaz četras nedēļas pirms attiecīgās dienas maksātājam norunātā veidā ir sniedzis vai darījis pieejamu informāciju par maksājumu darījumu nākotnē.

68. pants

Kompensācijas pieprasījumi par maksājumu darījumiem, ko iniciējis maksājumu saņēmējs vai kas iniciēti ar maksājumu saņēmēja starpniecību

1. Dalībvalstis nodrošina, ka maksātājs var pieprasīt 67. pantā minēto kompensāciju par autorizētu maksājumu darījumu, ko iniciējis maksājumu saņēmējs, astoņu nedēļu laikā no dienas, kad līdzekļi ir debitēti.
2. 10 darba dienu laikā no brīža, kad saņemts kompensācijas pieprasījums, maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai nu kompensē visu maksājumu darījuma summu, vai arī sniedz kompensācijas atteikuma pamatojumu, norādot, kurās iestādēs saskaņā ar 88. līdz 91. pantu maksātājs var vērsties šajā lietā, ja viņš neatzīst sniegto pamatojumu.

Pirmajā daļā noteiktās maksājumu pakalpojumu sniedzēja tiesības atteikt kompensāciju neattiecas uz gadījumu, kas minēts 67. panta 1. punkta ceturtajā daļā.

3. NODAĻA

Maksājumu darījumu izpilde

1. IEDAĻA

MAKSĀJUMU UZDEVUMI UN PĀRSKAITĪTĀS SUMMAS

69. pants

Maksājumu uzdevumu saņemšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka saņemšanas laiks ir laiks, kad maksājuma uzdevumu, ko tieši iniciējis maksātājs vai ko tā vārdā iniciējusi trešā persona — maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai netieši maksājumu saņēmējs, vai ar maksājumu saņēmēja starpniecību, saņem maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs. Ja saņemšanas laiks neiekrīt maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzēja darba dienā, maksājuma uzdevumu uzskata par saņemtu nākamajā darba dienā. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs vēlāko saņemšanas

termiņu var noteikt darba dienas beigās, un visus pēc tam saņemtos dokumentus uzskata par saņemtiem nākamajā darba dienā.

2. Ja maksājumu pakalpojumu lietotājs, kas iniciē maksājuma uzdevumu, vienojas ar maksājumu pakalpojumu sniedzēju, ka maksājuma uzdevuma izpilde sākas konkrētajā dienā vai konkrēta termiņa beigās, vai dienā, kad maksātājs maksājumu pakalpojumu sniedzēja rīcībā ir nodevis līdzekļus, par maksājuma uzdevuma saņemšanas laiku 74. panta nozīmē uzskata dienu, par ko ir panākta vienošanās. Ja diena, par ko panākta vienošanās, nav maksājumu pakalpojumu sniedzēja darba diena, saņemto maksājuma uzdevumu uzskata par saņemtu nākamajā darba dienā.

70. pants

Maksājumu uzdevumu izpildes atteikumi

1. Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs atsakās izpildīt maksājuma uzdevumu, maksājumu pakalpojumu sniedzēju informē par atteikumu un, ja iespējams, par tā iemesliem un procedūru, kā labot faktu kļūdas, kas ir izraisījušas atteikumu, ja vien tas nav aizliegts ar citiem attiecīgajiem Savienības vai valsts tiesību aktiem.

Maksājumu pakalpojumu sniedzējs bez liekas kavēšanās un noteikti termiņā, kas paredzēts 74. pantā, sniedz informāciju vai dara to pieejamu tādā formā, par ko panākta vienošanās.

Pamatlīgumā var iekļaut noteikumu, ka maksājumu pakalpojumu sniedzējs var iekasēt maksu par informēšanu, ja atteikums ir objektīvi pamatots.

2. Ja ir ievēroti visi maksātāja pamatlīguma nosacījumi, maksātāja kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs neatsakās izpildīt autorizētu maksājuma uzdevumu neatkarīgi no tā, vai maksājuma uzdevumu ir iniciējis maksātājs vai ko tā vārdā iniciējusi trešā persona — maksājumu pakalpojumu sniedzējs, vai tas ir iniciēts ar maksājumu saņēmēja starpniecību, ja tas nav aizliegts ar citiem Savienības vai attiecīgajiem Savienības vai valsts tiesību aktiem.
3. Direktīvas 74. un 80. panta vajadzībām maksājuma uzdevumu neuzskata par saņemtu, ja maksājuma uzdevuma izpilde ir atteikta.

71. pants

Maksājuma uzdevuma neatsaucamība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu pakalpojumu lietotājs nevar atsaukt maksājuma uzdevumu pēc tam, kad to ir saņēmis maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, ja vien šajā pantā nav paredzēts citādi.
2. Ja maksājuma uzdevumu maksātāja vārdā ir iniciējusi trešā persona — maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai maksājumu saņēmējs vai ar maksājumu saņēmēja starpniecību, maksātājs nevar atsaukt maksājuma uzdevumu pēc tam, kad ir devis piekrišanu trešai personai — maksājumu pakalpojumu sniedzējam iniciēt maksājumu darījumu vai pārsūtījis maksājuma uzdevumu vai ir devis piekrišanu maksājuma uzdevuma izpildei.
3. Tomēr, tiešā debeta maksājuma gadījumā un neskarot tiesības saņemt kompensāciju, maksātājs var atsaukt maksājuma uzdevumu vēlākais līdz tās darba dienas beigām, kas ir pirms dienas, par kuru panākta vienošanās debetēt līdzekļus.
4. Šīs direktīvas 69. panta 2. punktā minētajā gadījumā maksājumu pakalpojumu lietotājs var atsaukt maksājuma uzdevumu vēlākais līdz tās darba dienas beigām, kas ir pirms dienas, par kuru panākta vienošanās.
5. Pēc 1. līdz 4. punktā paredzēto termiņu beigām maksājuma uzdevumu var atsaukt tikai tad, ja maksājumu pakalpojumu lietotājs par to vienojas ar maksājumu pakalpojumu

sniedzējiem. Šā panta 2. un 3. punktā minētos gadījumos ir vajadzīga arī maksājumu saņēmēja piekrišana. Attiecīgais maksājumu pakalpojumu sniedzējs var iekasēt maksu par atsaukšanu, ja pamatlīgumā tas ir paredzēts.

72. pants

Pārskaitītās summas un saņemtās summas

1. Dalībvalstis pieprasa, lai maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs(-i), maksājumu saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs(-i) un jebkādi maksājumu pakalpojumu sniedzēju starpnieki pārskaitītu visu maksājumu darījuma summu un atturētos no maksu atrēķināšanas no pārskaitītās summas.
2. Tomēr maksājumu saņēmējs un maksājumu pakalpojumu sniedzējs var vienoties, ka attiecīgais maksājumu pakalpojumu sniedzējs atrēķina maksas no pārskaitītās summas, pirms to kreditē maksājumu saņēmējam. Šādā gadījumā maksājumu saņēmējam sniegtā informācijā atsevišķi norāda maksājumu darījuma kopsummu un iekasētās maksas.
3. Ja no pārskaitītas summas atrēķina maksas, kas nav 2. punktā minētās maksas, maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina, ka maksājumu saņēmējs saņem visu maksātāja iniciētā maksājumu darījuma summu. Ja maksājumu saņēmējs iniciē maksājumu darījumu vai to iniciē ar tā starpniecību, maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina to, ka maksājumu saņēmējs saņem visu maksājumu darījuma summu.

2. IEDAĻA

MAKSĀJUMA VEIKŠANAS LAIKS UN VALUTĒŠANAS DIENA

73. pants

Darbības joma

1. Šī iedaļa attiecas uz:
 - (a) maksājumu darījumiem euro;
 - (b) maksājumu darījumiem valsts robežās dalībvalsts oficiālajā valūtā, kura nav eurozonā;
 - (c) maksājumu darījumiem, kuros notiek tikai viena konvertēšana no euro tādas dalībvalsts valūtā, kura nav eurozonā, ja vajadzīgā valūtas konvertēšana notiek tajā dalībvalstī, kas nav eurozonā, un — pārrobežu maksājumu darījumu gadījumā — pārrobežu pārskaitījums notiek euro.
2. Šī iedaļa attiecas uz citiem maksājumu darījumiem, ja maksājumu pakalpojumu lietotājs un maksājumu pakalpojumu sniedzējs nav vienojušies citādi, izņemot 78. pantu, kas nav pušu rīcībā. Tomēr, ja maksājumu pakalpojumu lietotājs un maksājumu pakalpojumu sniedzējs attiecībā uz maksājumu darījumiem Savienības teritorijā vienojas par garāku termiņu, nekā noteikts 74. pantā, šāds termiņš nedrīkst pārsniegt četras darba dienas pēc brīža, kad tas saņemts atbilstīgi 69. pantam.

74. pants

Maksājumu darījumi ar pārskaitījumu maksājumu kontā

1. Dalībvalstis pieprasa maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam nodrošināt, lai pēc tam, kad ir saņemts maksājuma uzdevums saskaņā ar 69. pantu, vēlākais līdz nākamās darba dienas beigām maksājumu saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēja kontā tiktu ieskaitīta maksājumu darījuma summa. Termiņu var pagarināt vēl par vienu darba dienu tādiem maksājumu darījumiem, kas iniciēti, izmantojot papīra dokumentus.

2. Dalībvalstis pieprasa, lai maksājumu saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs valutēšanu datētu un maksājumu darījuma summu darītu pieejamu maksājumu saņēmēja maksājumu kontā, kad maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir saņēmis līdzekļus saskaņā ar 78. pantu.
3. Dalībvalstis pieprasa maksājumu saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējam saistībā ar maksājumu saņēmēja vai ar maksājumu saņēmēja starpniecību iniciētu maksājuma uzdevumu pārsūtīt maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam termiņā, par ko vienojušies maksājumu saņēmējs un maksājumu pakalpojumu sniedzējs, ļaujot izdarīt norēķinu — ciktāl tas attiecas uz tiešā debeta maksājumu — datumā, par ko viņi ir vienojušies.

75. pants

Gadījumi, kad maksājumu saņēmējam nav maksājumu konta maksājumu pakalpojumu sniedzējā

Ja maksājumu saņēmējam nav maksājumu konta maksājumu pakalpojumu sniedzējā, maksājumu saņēmējam līdzekļus dara pieejamus tāds maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas maksātājam paredzētos līdzekļus saņem 74. pantā izvirzītajā termiņā.

76. pants

Maksājumu kontā noguldīta skaidra nauda

Ja patērētājs nogulda skaidru naudu kādā maksājumu pakalpojumu sniedzējā atvērtā maksājumu kontā, attiecīgā maksājumu konta valūtā, maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina, ka summa ir pieejama, un valutēšanu datē tūlīt pēc līdzekļu saņemšanas. Ja maksājumu pakalpojumu lietotājs nav patērētājs, nodrošina, ka summa ir pieejama, un valutēšanu datē vēlākais nākamajā darba dienā pēc tam, kad līdzekļi ir saņemti.

77. pants

Maksājumu darījumi valsts robežās

Maksājumu darījumiem valsts robežās dalībvalstis var paredzēt īsākus maksimāli pieļaujamus izpildes termiņus nekā šajā iedaļā paredzētie.

78. pants

Valutēšanas diena un līdzekļu pieejamība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu saņēmēja maksājumu konta kredīta valutēšanas diena nav vēlāka par to darba dienu, kad maksājumu darījuma summa ir kreditēta maksājumu saņēmēja norēķinu pakalpojumu sniedzēja kontā.
Maksājumu saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina, ka maksājumu darījuma summa ir maksājumu saņēmēja rīcībā tūlīt pēc tam, kad minētā summa ir kreditēta maksājumu saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēja kontā, arī saistībā ar maksājumiem, kas notiek viena maksājumu pakalpojumu sniedzēja ietvaros.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka maksātāja maksājumu konta debeta valutēšanas diena nav agrāka par to laiku, kad maksājumu darījuma summa ir debetēta no minētā maksājumu konta.

3. IEDAĻA **ATBILDĪBA**

79. pants

Nepareizi unikāli identifikatori

1. Ja kādu maksājuma uzdevumu izpilda saskaņā ar unikālu identifikatoru, maksājuma uzdevumu uzskata par pareizi izpildītu attiecībā uz unikālajā identifikatorā norādīto maksājumu saņēmēju.
2. Ja maksājumu pakalpojumu lietotāja uzrādītais unikālais identifikators ir nepareizs, maksājumu pakalpojumu sniedzējs saskaņā ar 80. pantu nav atbildīgs par maksājumu darījuma neizpildi vai nepareizu izpildi.
3. Tomēr maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs pieliek samērīgas pūles, lai atgūtu maksājumu darījumā iesaistītos līdzekļus.
4. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs var iekasēt no maksājumu pakalpojumu lietotāja maksu par līdzekļu atgūšanu, ja par to panākta vienošanās pamatlīgumā.
5. Ja maksājumu pakalpojumu lietotājs sniedz informāciju papildus tai, kas ir pieprasīta saskaņā ar 38. panta 1. punkta a) apakšpunktu vai 45. panta 2) punkta b) apakšpunktu, maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir atbildīgs tikai par maksājumu darījumu izpildi saskaņā ar maksājumu pakalpojumu lietotāja uzrādīto unikālo identifikatoru.

80. pants

Neizpildīts, nepareizi vai novēloti izpildīts darījums

1. Ja maksājuma uzdevumu ir tieši iniciējis maksātājs, maksājumu pakalpojumu sniedzējs, neskarot 63. pantu, 79. panta 2. un 3. punktu un 83. pantu, ir atbildīgs maksātājam par pareizu maksājumu darījuma izpildi, ja tas maksātājam un attiecīgā gadījumā maksājumu saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējam var pierādīt, ka maksājumu saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir saņēmis maksājumu darījuma summu saskaņā ar 74. panta 1. punktu. Šajā gadījumā maksājumu saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir atbildīgs maksājumu saņēmējam par pareizu maksājumu darījuma izpildi.

Ja maksājuma uzdevumu ir iniciējis maksātājs, izmantojot trešās personas — maksājumu pakalpojumu sniedzēja pakalpojumus, trešā persona — maksājumu pakalpojumu sniedzējs, neskarot 63. pantu, 79. panta 2. un 3. punktu un 83. pantu, ir atbildīgs maksātājam par pareizu maksājumu darījuma izpildi, ja vien tas nevar pierādīt maksātājam un attiecīgā gadījumā maksātāja kontu apkalpojošajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, ka maksājuma iniciēšanu ir saņēmis maksātāja kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs saskaņā ar 69. pantu. Šajā gadījumā maksātāja kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir atbildīgs maksātājam par pareizu maksājumu darījuma izpildi.

Ja maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai trešā persona — maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir atbildīgs saskaņā ar pirmo vai otro daļu, attiecīgais maksājumu pakalpojumu sniedzējs bez liekas kavēšanās atlīdzina maksātājam neizpildītā vai nepareizi izpildītā maksājumu darījuma summu un attiecīgā gadījumā atjauno stāvokli debitētā maksājumu kontā līdz tādām stāvoklim, kāds būtu bijis, ja nebūtu noticis nepareizais maksājumu darījums. Kredīta valūtēšanas diena maksātāja maksājumu kontam nav vēlāka par dienu, kad summa debitēta.

Ja maksājumu darījums ir izpildīts novēloti, maksātājs var nolemt, ka summas valūtēšanu datē maksājumu saņēmēja maksājumu kontā ne vēlāk kā dienā, kad summas valūtēšanai būtu bijis jābūt datētai pareizas izpildes gadījumā.

Ja maksājumu saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir atbildīgs saskaņā ar pirmo daļu, tas tūlīt maksājumu darījuma summu nodod maksājumu saņēmēja rīcībā un attiecīgā gadījumā kreditē attiecīgo summu maksājumu saņēmēja kontā. Summas valutēšanu datē ne vēlāk kā dienā, kad summas valutēšanai būtu bijis jābūt datētai pareizas izpildes gadījumā.

Ja maksājumu darījums nav izpildīts vai ir izpildīts nepareizi un maksājuma uzdevumu ir iniciējis maksātājs, maksājumu pakalpojumu sniedzējs neatkarīgi no atbildības, ko uzliek šis punkts, pēc pieprasījuma tūlīt mēģina izsekot maksājumu darījumu un dara zināmu iznākumu maksātājam. To veic, nenosakot maksu maksātājam.

2. Ja maksājuma uzdevumu ir iniciējis maksājumu saņēmējs vai tas iniciēts ar tā starpniecību, maksājumu pakalpojumu sniedzējs, neskarot 63. pantu, 79. panta 2. un 3. punktu un 83. pantu, ir atbildīgs maksājumu saņēmējam par pareizu maksājuma uzdevuma pārsūtīšanu maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam saskaņā ar 74. panta 3. punktu. Ja maksājumu saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir atbildīgs saskaņā ar šo daļu, tas tūlīt atkārtoti pārsūta attiecīgo maksājuma uzdevumu maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam. Ja maksājuma uzdevums pārsūtīts novēloti, summas valutēšanu datē maksājumu saņēmēja kontā ne vēlāk kā dienā, kad summas valutēšanai būtu bijis jābūt datētai pareizas izpildes gadījumā.

Turklāt, neskarot 63. pantu, 79. panta 2. un 3. punktu, kā arī 83. pantu, maksājumu saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir atbildīgs maksājumu saņēmējam par maksājumu darījuma apstrādi saskaņā ar 78. pantā noteiktajiem pienākumiem. Ja maksājumu saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir atbildīgs saskaņā ar šo daļu, tas nodrošina, ka maksājumu darījuma summa ir maksājumu saņēmēja rīcībā uzreiz pēc tam, kad summa ir kreditēta maksājumu saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēja kontā. Summas valutēšanu datē maksājumu saņēmēja maksājumu kontā ne vēlāk kā dienā, kad summas valutēšanai būtu bijis jābūt datētai pareizas izpildes gadījumā.

Ja maksājumu darījums nav izpildīts vai ir izpildīts nepareizi, par ko maksājumu saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nav atbildīgs saskaņā ar pirmo un otro daļu, maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir atbildīgs maksātājam. Ja maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam ir tāda atbildība, viņš attiecīgi bez liekas kavēšanās maksātājam atlīdzina neizpildīta vai nepareizi izpildīta maksājumu darījuma summu un atjauno stāvokli debetētā maksājumu kontā līdz tādām stāvoklim, kāds būtu bijis, ja nebūtu noticis nepareizais maksājumu darījums. Kredīta valutēšanas diena maksātāja maksājumu kontam nav vēlāka par dienu, kad summa debetēta.

Ja maksājumu darījums ir izpildīts novēloti, maksātājs var nolemt, ka summas valutēšanu datē maksājumu saņēmēja kontā ne vēlāk kā dienā, kad summas valutēšanai būtu bijis jābūt datētai pareizas izpildes gadījumā.

Ja maksājumu darījums nav izpildīts vai ir izpildīts nepareizi, un maksājuma uzdevumu ir iniciējis maksājumu saņēmējs vai ar tā starpniecību, maksājumu pakalpojumu sniedzējs neatkarīgi no atbildības, ko uzliek šis punkts, pēc pieprasījuma tūlīt mēģina izsekot maksājumu darījumu un dara zināmu iznākumu maksājumu saņēmējam. To veic, nenosakot maksu maksājumu saņēmējam.

3. Turklāt maksājumu pakalpojumu sniedzējiem ir saistības pret to attiecīgajiem maksājumu pakalpojumu lietotājiem par visām maksām, par kurām tie atbildīgi, un par visiem procentu maksājumiem, kas attiecas uz maksājumu pakalpojumu lietotājiem — kā neizpildīta vai nepareizi izpildīta, tostarp novēlota maksājumu darījuma sekas.

81. pants

Papildu finanšu kompensācija

Visas finanšu kompensācijas papildus tai, kas paredzēta šajā iedaļā, var noteikt saskaņā ar tiesību aktiem, kas piemērojami līgumam, kas noslēgts starp maksājumu pakalpojumu lietotāju un maksājumu pakalpojumu sniedzēju.

82. pants

Regresa tiesības

1. Ja 80. pantā paredzētā maksājumu pakalpojumu sniedzēja atbildība ir cēlusies cita maksājumu pakalpojumu sniedzēja vai starpnieka dēļ, attiecīgais maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai starpnieks kompensē visus saskaņā ar 80. pantu radušos pirmā maksājumu pakalpojumu sniedzēja zaudējumus vai saskaņā ar to izmaksātās summas. Tas ietver kompensāciju, ja kāds maksājumu pakalpojumu sniedzējs nepieprasa drošu lietotāja autentificēšanu.
2. Papildu finanšu kompensāciju var noteikt saskaņā ar maksājumu pakalpojumu sniedzēju un/vai starpnieku savstarpējiem līgumiem un tiesību aktiem, kas attiecas uz to noslēgtiem līgumiem.

83. pants

Atbildības neiestāšanās

Atbildība saskaņā ar 2. un 3. nodaļu neiestājas gadījumos, ja rodas ārkārtas un neparedzēti apstākļi, ko nevar kontrolēt tā puse, kas pieprasa ņemt vērā minētos apstākļus, no kuru sekām nevarētu izvairīties par spīti visām pūlēm, vai arī ja maksājumu pakalpojumu sniedzējam ar attiecīgas valsts vai Savienības tiesību aktiem ir uzlikta citas juridiskas saistības.

4. NODAĻA

DATU AIZSARDZĪBA

84. pants

Datu aizsardzība

Piemērojot šo direktīvu, jebkuru personas datu apstrādi veic saskaņā ar direktīvu 95/46/EK, valsts noteikumiem, ar kuriem transponē direktīvu 95/46/EK, un Regulu (EK) Nr. 45/2001.

5. NODAĻA

OPERACIONĀLIE UN DROŠĪBAS PASĀKUMI UN AUTENTIFICĒŠANA

85. pants

Drošības prasības un ziņošana par incidentiem

1. Uz maksājumu pakalpojumu sniedzējiem attiecas Direktīva [TID direktīva] [OP, ievietot direktīvas numuru pēc pieņemšanas] un jo īpaši riska pārvaldības un incidentu ziņošanas prasības, kas noteiktas šīs direktīvas 14. un 15. pantā;
2. Iestāde, kas norīkota saskaņā ar Direktīvas [TID direktīva] [OP, ievietot direktīvas numuru pēc pieņemšanas] 6. panta 1. punktu, bez nepamatotas kavēšanās informē izcelsmes dalībvalsts kompetento iestādi un EBI par tīklu un informācijas drošības incidentu paziņojumiem, kas saņemti no maksājumu pakalpojumu sniedzējiem.
3. Saņemot paziņojumu un tad, ja tas vajadzīgs, EBI informē kompetentās iestādes citās dalībvalstīs.

4. Papildus Direktīvas [TID direktīva] [OP, ievietot direktīvas numuru pēc pieņemšanas] 14. panta 4. punkta noteikumiem, ja drošības incidents potenciāli varētu ietekmēt maksājumu pakalpojumu lietotāju finanšu intereses, attiecīgais maksājumu pakalpojumu sniedzējs bez nepamatotas kavēšanās paziņo saviem maksājumu pakalpojumu lietotājiem par incidentu un informē tos par iespējamiem ietekmes mazināšanas pasākumiem, kurus tie var veikt paši, lai samazinātu incidenta negatīvo ietekmi.

86. pants

Īstenošana un ziņošana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēji saskaņā ar Direktīvas [TID direktīva] [OP, ievietot direktīvas numuru pēc pieņemšanas] 6. panta 1. punktu norīkotajai iestādei ik gadu sniedz atjauninātu informāciju ar novērtējumu par operacionālajiem un drošības riskiem, kas saistīti ar to sniegtajiem maksājumu pakalpojumiem, un par to, vai, reaģējot uz šiem riskiem, ir veikti adekvāti ietekmes mazināšanas pasākumi un ieviesti kontroles mehānismi. Iestāde, kas norīkota saskaņā ar Direktīvas [TID direktīva] [OP, ievietot direktīvas numuru pēc pieņemšanas] 6. panta 1. punktu, bez nepamatotas kavēšanās nosūta šīs informācijas kopiju kompetentajai iestādei izcelsmes dalībvalstī.
2. Neskarot Direktīvas [TID direktīva] [OP, ievietot direktīvas numuru pēc pieņemšanas] 14. un 15. pantu, EBI ciešā sadarbībā ar ECB izstrādā pamatnostādnes par drošības pasākumu, tostarp attiecīgā gadījumā sertifikācijas procesu, noteikšanu, īstenošanu un uzraudzību. Tā, *inter alia*, ņem vērā standartus un/vai specifikācijas, ko Komisija publicējusi saskaņā ar Direktīvas [TID direktīva] [OP, ievietot direktīvas numuru pēc pieņemšanas] 16. panta 2. punktu.
3. EBI ciešā sadarbībā ar ECB regulāri, bet vismaz reizi divos gados, pārskata pamatnostādnes.
4. Neskarot Direktīvas [TID direktīva] [OP, ievietot direktīvas numuru pēc pieņemšanas] 14. un 15. pantu, EBI pieņem pamatnostādnes, lai atvieglotu maksājumu pakalpojumu sniedzējiem uzdevumu identificēt nopietnus incidentus un apstākļus, kādos maksājumu iestādei ir jāziņo par drošības incidentu. Šīs pamatnostādnes pieņem (ievietot datumu — divi gadi pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā).

87. pants

Autentificēšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu pakalpojumu sniedzējs, maksātājam sākot elektronisku maksājuma darījumu, piemēro stingru klienta autentificēšanu, ja vien EBI pamatnostādnēs nav atļauts piemērot īpašus atbrīvojumus, pamatojoties uz risku, kas saistīts ar sniegto maksājumu pakalpojumu. Tas attiecas arī uz trešās personas maksājumu pakalpojumu sniedzēju, tam uzsākot maksājuma darījumu maksātāja vārdā. Konta apkalpošanas maksājumu pakalpojumu sniedzējs ļauj trešās personas maksājumu pakalpojumu sniedzējam, rīkojoties maksājumu pakalpojumu lietotāja vārdā, paļauties uz konta apkalpošanas maksājumu pakalpojumu sniedzēja autentificēšanas metodēm.
2. Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs sniedz I pielikuma 7. punktā minētos pakalpojumus, tas apstiprina pats savu autentiskumu attiecībā pret konta īpašnieka kontu apkalpošanas maksājumu pakalpojumu sniedzēju.
3. EBI ciešā sadarbībā ar ECB saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu pieņem pamatnostādnes maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kā noteikts šīs direktīvas 1. panta 1. punktā, par jaunākajiem sasniegumiem klientu autentificēšanā un par jebkādiem atbrīvojumiem attiecībā uz stingras klienta autentificēšanas izmantošanu. Šīs

pamatnostādnes pieņem (ievietot datumu — divi gadi pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā) un regulāri atjaunina pēc vajadzības.

6. NODAĻA

ĀRPUSTIESAS SŪDZĪBU UN PĀRSŪDZĪBU PROCEDŪRAS DOMSTARPĪBU IZŠĶIRŠANAI

1. IEDAĻA

SŪDZĪBU PROCEDŪRAS

88. pants

Sūdzības

1. Dalībvalstis nodrošina tādu procedūru izstrādi, kas ļauj maksājumu pakalpojumu lietotājiem un citām ieinteresētām personām, tostarp patērētāju apvienībām, iesniegt kompetentām iestādēm sūdzības par maksājumu pakalpojumu sniedzējiem saistībā ar iespējamiem šīs direktīvas pārkāpumiem.
2. Attiecīgā gadījumā un neskarot tiesības celt tiesā prasību saskaņā ar procesuāliem attiecīgas valsts tiesību aktiem, kompetentās iestādes informē sūdzības cēlāju par to, ka ir pieejamas ārpustiesas sūdzību un pārsūdzību procedūras, kas izstrādātas saskaņā ar 91. pantu.

89. pants

Kompetentās iestādes

1. Dalībvalstis norīko kompetentās iestādes, lai nodrošinātu un pārraudzītu efektīvu šīs direktīvas ievērošanu. Šīs kompetentās iestādes pieņem visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu šīs direktīvas ievērošanu. Tās ir neatkarīgas no maksājumu pakalpojumu sniedzējiem. Tās ir kompetentās iestādes Regulas Nr. 1039/2010 4. panta 2. punkta nozīmē.
2. Šā panta 1. punktā minētajām iestādēm ir visas pilnvaras, kas nepieciešamas to uzdevumu veikšanai. Ja pilnvaras nodrošināt un pārraudzīt efektīvu šīs direktīvas ievērošanu ir piešķirtas vairāk nekā vienai kompetentajai iestādei, dalībvalstis nodrošina, ka šīs iestādes cieši sadarbojas tā, lai tās varētu efektīvi veikt savus attiecīgos uzdevumus.
3. Ja ir pārkāpti attiecīgas valsts tiesību akti, kas pieņemti atbilstoši III un IV sadaļai, vai ir aizdomas par tādiem pārkāpumiem, šā panta 1. punktā minētās kompetentās iestādes ir maksājumu pakalpojumu sniedzēja izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes, kas nav pārstāvji un filiāles saskaņā ar tiesībām veikt uzņēmējdarbību, un tādos gadījumos kompetentās iestādes ir uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes.
4. Dalībvalstis paziņo Komisijai par norīkotajām kompetentajām iestādēm, kas minētas 1. punktā, vēlākais [... viena gada laikā pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās]. Tās informē Komisiju par jebkādu pienākumu sadalījumu starp šīm iestādēm. Tās nekavējoties paziņo Komisijai par jebkādam turpmākām pārmaiņām saistībā ar šo iestāžu norīkošanu un to attiecīgo kompetenci.

2. IEDAĻA

ĀRPUSTIESAS PĀRSŪDZĪBAS PROCEDŪRAS UN SANKCIJAS

90. pants

Iekšēja strīdu izšķiršana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēji ievieš atbilstošas un efektīvas patērētāju sūdzību izskatīšanas procedūras, lai izskatītu maksājumu pakalpojumu lietotāju sūdzības par tiesībām un pienākumiem, kas izriet no šīs direktīvas.
2. Dalībvalstis paredz, ka maksājumu pakalpojumu sniedzējiem jāveic viss iespējamais, lai atbilstīgā laikposmā, bet ne vēlāk kā 15 darba dienu laikā, sniegtu rakstiskas atbildes uz maksājumu pakalpojumu lietotāju sūdzībām, risinot visus izvirzītos jautājumus. Izņēmuma gadījumos, ja atbildi nav iespējams sniegt 15 darba dienu laikā tādu iemeslu dēļ, kas nav atkarīgi no maksājumu pakalpojumu sniedzēja, tad tam ir jānosūta pagaidu atbilde, skaidri izklāstot atbildes uz sūdzību kavēšanās iemeslus un norādot termiņu, līdz kuram patērētājs saņems galīgo atbildi. Šis termiņš nekādā gadījumā nedrīkst pārsniegt vēl 30 darba dienas.
3. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs informē maksājumu pakalpojumu lietotāju par ārpustiesas pārsūdzības struktūrām, kas ir kompetentas izskatīt strīdus par tiesībām un pienākumiem, kas izriet no šīs direktīvas.
4. Informācijai, kas minēta 2. punktā, jābūt vienkārši, tieši, skaidri un pastāvīgi pieejamai tirgotāja tīmekļa vietnē, ja attiecīgajam tirgotājam šāda vietne ir, iekļaujot šo informāciju līguma, kas noslēgts starp maksājumu pakalpojumu sniedzēja un maksājumu pakalpojumu lietotāju, vispārīgo noteikumu sadaļā, kā arī ar šādiem līgumiem saistītos rēķinos un kvītīs. Tajā arī jānorāda, kā var piekļūt papildu informācijai par attiecīgo ārpustiesas pārsūdzības struktūru un tās izmantošanas noteikumiem.

91. pants

Ārpustiesas pārsūdzība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar valsts un Savienības tiesību aktiem tiek izveidotas atbilstīgas un efektīvas ārpustiesas sūdzību un pārsūdzību procedūras, lai izšķirtu strīdus starp maksājumu pakalpojumu lietotājiem un maksājumu pakalpojumu sniedzējiem attiecībā uz tiesībām un pienākumiem, kas izriet no šīs direktīvas, attiecīgā gadījumā izmantojot esošās iestādes. Dalībvalstis nodrošina, ka šādas procedūras ir piemērojamas maksājumu pakalpojumu sniedzējiem un ka tās attiecas arī uz ieceltiem pārstāvjiem.
2. Dalībvalstis paredz, ka 1. punktā minētās iestādes sadarbojas, lai izšķirtu pārrobežu strīdus par tiesībām un pienākumiem, kas izriet no šīs direktīvas.

92. pants

Sankcijas

1. Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu pakalpojumu sniedzējus un trešās personas — pakalpojumu sniedzējus var saukt pie atbildības par to valsts tiesību aktu pārkāpumiem, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu.
2. Neskarot dalībvalstu tiesības piemērot kriminālsankcijas, dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes var veikt attiecīgus administratīvus pasākumus un piemērot administratīvās sankcijas, ja maksājumu pakalpojumu sniedzēji un trešās personas — pakalpojumu sniedzēji, kas minēti 1. punktā, ir pārkāpuši valsts tiesību aktus, kas pieņemti, lai transponētu šo direktīvu, un nodrošina, ka tie tiek piemēroti. Minētie pasākumi un sankcijas ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši.

V SADAĻA DELEĢĒTIE AKTI

93. pants *Deleģētie akti*

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 94. pantu pieņemt deleģētos aktus par:

- (a) šīs direktīvas 4. panta 29. punktā minētās atsaucēs uz Ieteikumu 2003/361/EK pielāgošanu, ja šajā ieteikumā izdara grozījumus;
- (b) direktīvas 27. panta 1. punktā un 66. panta 1. punktā norādīto lielumu atjaunināšanu, lai ņemtu vērā inflāciju un būtiskus procesus tirgos.

94. pants *Deleģēšanas īstenošana*

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai ir piešķirtas atbilstīgi šajā pantā paredzētajiem nosacījumiem.
2. Pilnvaras pieņemt 93. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no [ievietot datumu – leģislatīvā akta spēkā stāšanās datums].
3. Eiropas Parlaments vai Padome var jebkurā laikā atsaukt 93. pantā minēto pilnvaru deleģējumu. Ar atsaukšanas lēmumu tiek izbeigts minētajā lēmumā norādītais pilnvaru deleģējums. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai arī vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā vienlaikus par to informē Eiropas Parlamentu un Padomi.
5. Saskaņā ar 93. pantu pieņemts deleģētais stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

VI SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

95. pants

Pilnīga saskaņošana

1. Neskarot 31. panta 2. punktu, 34. pantu, 35. panta 2. punktu, 48. panta 6. punktu, 50. panta 3. punktu, 51. panta 3. punktu, 54. panta 2. punktu, 56. panta 2. punktu, 77. pantu un 96. pantu, ciktāl šajā direktīvā ir saskaņoti noteikumi, dalībvalstis nepatur spēkā un neievieš citus noteikumus kā vien tos, kas ir ietverti šajā direktīvā.
2. Ja dalībvalsts izmanto kādu no 1. punktā minētām iespējām, tā par to, kā arī par turpmākiem grozījumiem informē Komisiju. Komisija informāciju dara atklātībā pieejamu tīmekļa vietnē vai citā viegli pieejamā veidā.
3. Dalībvalstis nodrošina, lai maksājumu pakalpojumu sniedzēji – kaitējot maksājumu pakalpojumu lietotājiem – neatkāptos no tiem attiecīgas valsts tiesību aktiem, ar ko īsteno šo direktīvu vai kas atbilst tai, izņemot gadījumus, ja tas ir skaidri tajos paredzēts.

Tomēr maksājumu pakalpojumu sniedzēji var piešķirt maksājumu pakalpojumu lietotājiem izdevīgākus noteikumus.

96. pants

Pārskatīšanas klauzula

Komisija piecu gadu laikā pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Eiropas Centrālajai bankai ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu un ietekmi, un jo īpaši par 55. panta 3. un 4. punktā ietverto noteikumu par maksu piemērotību un ietekmi.

97. pants

Pārejas noteikumi

1. Dalībvalstis ļauj juridiskajām personām, kuras saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, ar kuriem transponē Direktīvu 2007/64/EK, ir uzsākušas darbību kā maksājumu iestādes līdz [OP, ievietot galīgo transponēšanas datumu], turpināt šo darbību saskaņā ar prasībām, kas paredzētas Direktīvā 2007/64/EK, bez pienākumu saņemt atļauju saskaņā ar šīs direktīvas 5. pantu vai ievērot citus noteikumus, kas ietverti vai minēti šīs direktīvas II sadaļā, līdz [OP, ievietot galīgo transponēšanas datumu + 6 mēneši].

Dalībvalstis paredz pirmajā daļā minētajām juridiskajām personām pienākumu iesniegt kompetentajām iestādēm visu būtisko informāciju, lai ļautu šīm kompetentajām iestādēm līdz [OP, ievietot galīgo transponēšanas datumu + 6 mēneši] izvērtēt, vai šīs juridiskās personas ievēro šīs direktīvas prasības un, ja tā nav, kādi pasākumi būtu veicami, lai nodrošinātu atbilstību, vai arī ir piemērojama atļaujas atcelšana.

Pirmajā daļā minētajām juridiskajām personām, kuras —atbilstoši kompetento iestāžu veiktajai pārbaudei — atbilst šīs direktīvas II sadaļā noteiktajām prasībām, piešķir atļauju un tās iekļauj izcelsmes dalībvalsts reģistrā un EBI reģistrā, kas paredzēti šīs direktīvas 13. un 14. pantā. Ja šīs juridiskās personas neatbilst šīs direktīvas II sadaļā noteiktajām prasībām līdz [OP, ievietot galīgo transponēšanas datumu + 6 mēneši], tām ir aizliegts saskaņā ar šīs direktīvas 30. pantu sniegt maksājumu pakalpojumus.

2. Dalībvalstis var noteikt, ka šā panta pirmajā daļā minētajām juridiskajām personām automātiski piešķir atļauju un tās iekļauj izcelsmes dalībvalsts reģistrā un EBI reģistrā, kas paredzēti šīs direktīvas 13. un 14. pantā, ja kompetentajām iestādēm jau ir pierādījumi par

to, ka 5. un 10. pantā ietvertās prasības ir ievērotas. Kompetentās iestādes pirms atļaujas piešķiršanas informē iesaistītās struktūras.

3. Dalībvalstis ļauj fiziskām vai juridiskām personām, kuras līdz [OP, ievietot galīgo transponēšanas datumu] ir uzsākušas darbību kā maksājumu iestādes šīs direktīvas nozīmē, un kurām ir piešķirts atbrīvojums saskaņā ar direktīvas 2007/64/EK 26. pantu, turpināt šo darbību attiecīgajā dalībvalstī saskaņā ar Direktīvu 2007/64/EK līdz [OP, ievietot galīgo transponēšanas datumu + 12 mēneši] bez pienākuma saņemt atļauju saskaņā ar šīs direktīvas 5. vai 27. pantu vai ievērot citus noteikumus, kas ietverti vai minēti šīs direktīvas II sadaļā. Ikvienai personai, kas nav saņēmusi atļauju vai kurai nav piešķirts atbrīvojums šajā direktīvā noteiktajā termiņā, ir aizliegts sniegt maksājumu pakalpojumus saskaņā ar šīs direktīvas 30. pantu.

98. pants

Direktīvas 2002/65/EK grozījumi

Direktīvas 2002/65/EK 4. panta 5. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“5. Ja ir piemērojama arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva [OP, ievietot šīs direktīvas numuru]*, šīs direktīvas 3. panta 1. punktā paredzētos noteikumus par informāciju — izņemot 2. punkta c) līdz g) apakšpunktu, 3. punkta a), d) un e) apakšpunktu, un 4. punkta b) apakšpunktu — aizstāj ar minētās direktīvas 37., 38., 44. un 45. pantu.”»

* Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva ... [ievietot pilnu nosaukumu](OV L...).

99. pants

Grozījums Direktīvā 2013/36/EK

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/EK⁵⁰ I pielikuma 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4) Maksājumu pakalpojumi, kā definēts 4. panta 3. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/XX/ES* [OP, pēc direktīvas pieņemšanas ievietot tās nosaukumu un numuru]

*Eiropas Parlamenta un Padomes ... Direktīva ...

⁵⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīva 2013/36/ES par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.)

100. pants
Direktīvas 2009/110/EK grozījumi

Direktīvas 2009/110/EK 18. pantā pievieno šādu 4. punktu:

“4. Dalībvalstis atļauj elektroniskās naudas iestādēm, kuras līdz Eiropas Parlamenta un Padomes* direktīvas [OP, ievietot šīs direktīvas numuru] pieņemšanai ir uzsākušas darbību saskaņā ar šo direktīvu un Direktīvu 2007/64/EK dalībvalstī, kurā atrodas to galvenais birojs, turpināt šo darbību attiecīgajā dalībvalstī vai citā dalībvalstī bez pienākumu saņemt atļauju saskaņā ar šīs direktīvas 3. pantu vai ievērot citas prasības, kas ietvertas vai minētas šīs direktīvas II sadaļā, līdz [OP, ievietot galīgo transponēšanas datumu + 6 mēneši].

Dalībvalstis paredz pirmajā daļā minētajām juridiskajām personām pienākumu iesniegt kompetentajām iestādēm visu būtisko informāciju, lai ļautu šīm kompetentajām iestādēm līdz [OP, ievietot galīgo transponēšanas datumu + 6 mēneši] izvērtēt, vai šīs juridiskās personas atbilst šīs direktīvas II sadaļas prasībām un, ja tā nav, kādi pasākumi būtu veicami, lai nodrošinātu atbilstību, vai arī ir piemērojama atļaujas atcelšana.

Pirmajā daļā minētajām juridiskajām personām, kuras —atbilstoši kompetento iestāžu veiktajai pārbaudei — atbilst šīs direktīvas II sadaļā noteiktajām prasībām, piešķir atļauju un tās iekļauj reģistrā. Ja šīs juridiskās personas neatbilst šīs direktīvas II sadaļā noteiktajām prasībām līdz [OP, ievietot galīgo transponēšanas datumu + 6 mēneši], tām ir aizliegts emitēt elektronisko naudu.”

* Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva ... [ievietot pilnu nosaukumu](OV L...).

**

101. pants
Atcelšana

Direktīva 2007/64/EK tiek atcelta no [OP, ievietot datumu – nākamajā dienā pēc 102. panta 2. punkta pirmajā daļā noteiktās dienas].

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu II pielikumā.

102. pants
Transponēšana

1. Dalībvalstis vēlākais [*divus gadus pēc šīs direktīvas pieņemšanas*] pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmus minēto aktu tekstus.
2. Tās piemēro minētos noteikumus no [...].
Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.
3. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

103. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā*

Vēstnesī.

104. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*

I PIELIKUMS

MAKSĀJUMU PAKALPOJUMI (DEFINĪCIJA 4. PANTA 3) PUNKTĀ)

1. Pakalpojumi, kas ļauj ieskaitīt skaidru naudu maksājumu kontā, kā arī visas operācijas, kas vajadzīgas, lai maksājumu kontu varētu izmantot.
2. Pakalpojumi, kas ļauj izņemt skaidru naudu no maksājumu konta, kā arī visas operācijas, kas vajadzīgas, lai maksājumu kontu varētu izmantot.
3. Maksājumu darījumu veikšana, arī naudas līdzekļu pārskaitīšana lietotāja maksājumu pakalpojumu sniedzēja vai cita maksājumu pakalpojumu sniedzēja atvērtā maksājumu kontā:
 - (c) tieša debeta maksājumu, arī vienreizēju tieša debeta maksājumu veikšana,
 - (d) maksājumu darījumu veikšana ar maksājumu kartēm vai līdzīgām ierīcēm,
 - (e) kredīta pārskaitījumu, arī regulāru maksājumu uzdevumu veikšana.
4. Maksājumu darījuma veikšana, ja uz naudas līdzekļiem attiecas maksājumu pakalpojumu lietotāja kredītlīnija:
 - (f) tieša debeta maksājumu, arī vienreizēju tieša debeta maksājumu veikšana,
 - (g) maksājumu darījumu veikšana ar maksājumu kartēm vai līdzīgām ierīcēm,
 - (h) kredīta pārskaitījumu, arī regulāru maksājumu uzdevumu veikšana.
5. Maksājumu instrumentu emisija un/vai maksājumu darījumu iegūšana.
6. Naudas pārvedumi.
7. Pakalpojumi, kas balstīti uz piekļuvi maksājumu kontiem, kurus nodrošina maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas nav konta apkalpošanas maksājumu pakalpojumu sniedzējs, šādā veidā:
 - (i) maksājumu iniciācijas pakalpojumi;
 - (j) konta informācijas pakalpojumi.

II PIELIKUMS
ATBILSTĪBAS TABULA

Šī direktīva	Direktīva 2007/64/EK	
1. panta 1. punkts	1. panta 1. punkts	
1. panta 2. punkts	1. panta 2. punkts	
2. panta 1. punkts	2. panta 1. punkts	
2. panta 2. punkts	2. panta 2. punkts	
2. panta 3. punkts	2. panta 3. punkts	
3. pants o) svītrots	3. pants	
4. pants Pievienotās definīcijas	4. pants	
	5. pants — pievienoti noteikumi par atļauju pieteikumiem	
6. pants	6. pants	
7. panta 1. punkts	7. panta 1. punkts	
7. panta 2. punkts	7. panta 2. punkts	
7. panta 3. punkts	7. panta 3. punkts	
8. panta 1. punkts	8. panta 1. punkts	
8. panta 2. punkts	8. panta 2. punkts	
8. panta 3. punkts	8. panta 3. punkts	
9. panta 1. punkts	9. panta 1. punkts	
	9. panta 2. punkts 9. panta 3. un 4. punkts svītrots	
10. panta 1. punkts	10. panta 1. punkts	
10. panta 2. punkts	10. panta 2. punkts	
10. panta 3. punkts	10. panta 3. punkts	
10. panta 4. punkts	10. panta 4. punkts	
10. panta 5. punkts	10. panta 5. punkts	
10. panta 6. punkts	10. panta 6. punkts	
10. panta 7. punkts	10. panta 7. punkts	
10. panta 8. punkts	10. panta 8. punkts	
10. panta 9. punkts	10. panta 9. punkts	
11. pants	11. pants	
12. panta 1. punkts	12. panta 1. punkts	
12. panta 2. punkts	12. panta 2. punkts	
12. panta 3. punkts	12. panta 3. punkts	
13. pants	13. pants	
14. panta 1. punkts		
14. panta 2. punkts		
14. panta 3. punkts		
14. panta 4. punkts		
15. pants	14. pants	
16. panta 1. punkts	15. panta 1. punkts	
16. panta 2. punkts	15. panta 2. punkts	
16. panta 3. punkts	15. panta 3. punkts	
16. panta 4. punkts	15. panta 4. punkts	

17. panta 1. punkts	16. panta 1. punkts	
17. panta 2. punkts	16. panta 2. punkts	
17. panta 3. punkts		
17. panta 4. punkts	16. panta 3. punkts	
17. panta 5. punkts	16. panta 4. punkts	
17. panta 6. punkts	16. panta 5. punkts	
18. panta 1. punkts	17. panta 1. punkts	
18. panta 2. punkts	17. panta 2. punkts	
18. panta 3. punkts	17. panta 3. punkts	
18. panta 4. punkts	17. panta 4. punkts	
18. panta 5. punkts	17. panta 5. punkts	
18. panta 6. punkts	17. panta 6. punkts	
18. panta 7. punkts	17. panta 7. punkts	
18. panta 8. punkts	17. panta 8. punkts	
18. panta 9. punkts		
19. panta 1. punkts	18. panta 1. punkts	
19. panta 2. punkts	18. panta 2. punkts	
20. pants	19. pants	
21. panta 1. punkts	20. panta 1. punkts	
21. panta 2. punkts	20. panta 2. punkts	
21. panta 3. punkts	20. panta 3. punkts	
21. panta 4. punkts	20. panta 4. punkts	
21. panta 5. punkts	20. panta 5. punkts	
22. panta 1. punkts	21. panta 1. punkts	
22. panta 2. punkts	21. panta 2. punkts	
22. panta 3. punkts	21. panta 3. punkts	
23. panta 1. punkts	22. panta 1. punkts	
23. panta 2. punkts	22. panta 2. punkts	
23. panta 3. punkts	22. panta 3. punkts	
24. panta 1. punkts	23. panta 1. punkts	
24. panta 2. punkts	23. panta 2. punkts	
25. panta 1. punkts	24. panta 1. punkts	
25. panta 2. punkts – d) svītrots	24. panta 2. punkts	
26. panta 1. punkts	25. panta 1. punkts	
26. panta 2. punkts	25. panta 2. punkts	
26. panta 3. punkts	25. panta 3. punkts	
26. panta 4. punkts	25. panta 4. punkts	
26. panta 5. punkts	25. panta 5. punkts	
26. panta 6. punkts		
26. panta 7. punkts		
26. panta 8. punkts		
26. panta 9. punkts		
27. panta 1. punkts	26. panta 1. punkts	
27. panta 2. punkts	26. panta 2. punkts	
27. panta 3. punkts	26. panta 3. punkts	
27. panta 4. punkts	26. panta 4. punkts	
27. panta 5. punkts	26. panta 5. punkts	

27. panta 6. punkts	26. panta 6. punkts	
28. pants	27. pants	
29. panta 1. punkts	28. panta 1. punkts	
29. panta 2. punkts – c) svītrots	28. panta 2. punkts	
30. panta 1. punkts	29. pants	
30. panta 2. punkts		
31. panta 1. punkts	30. panta 1. punkts	
31. panta 2. punkts	30. panta 2. punkts	
31. panta 3. punkts	30. panta 3. punkts	
32. pants	31. pants	
33. panta 1. punkts	32. panta 1. punkts	
33. panta 2. punkts	32. panta 2. punkts	
33. panta 3. punkts	32. panta 3. punkts	
34. pants	33. pants	
35. panta 1. punkts	34. panta 1. punkts	
35. panta 2. punkts	34. panta 2. punkts	
36. panta 1. punkts	35. panta 1. punkts	
36. panta 2. punkts	35. panta 2. punkts	
37. panta 1. punkts	36. panta 1. punkts	
37. panta 2. punkts	36. panta 2. punkts	
37. panta 3. punkts	36. panta 3. punkts	
38. panta 1. punkts	37. panta 1. punkts	
38. panta 2. punkts		
38. panta 3. punkts	37. panta 2. punkts	
39. pants		
40. pants		
41. pants	38. pants	
42. pants	39. pants	
43. pants	40. pants	
44. panta 1. punkts	41. panta 1. punkts	
44. panta 2. punkts	41. panta 2. punkts	
44. panta 3. punkts	41. panta 3. punkts	
45. panta 1. punkts	42. panta 1. punkts	
45. panta 2. punkts	42. panta 2. punkts	
45. panta 3. punkts	42. panta 3. punkts	
45. panta 4. punkts	42. panta 4. punkts	
45. panta 5. punkts	42. panta 5. punkts	
45. panta 6. punkts	42. panta 6. punkts	
45. panta 7. punkts	42. panta 7. punkts	
46. pants	43. pants	
47. panta 1. punkts	44. panta 1. punkts	
47. panta 2. punkts	44. panta 2. punkts	
47. panta 3. punkts	44. panta 3. punkts	
48. panta 1. punkts	45. panta 1. punkts	
48. panta 2. punkts	45. panta 2. punkts	
48. panta 3. punkts	45. panta 3. punkts	
48. panta 4. punkts	45. panta 4. punkts	

48. panta 5. punkts	45. panta 5. punkts	
48. panta 6. punkts	45. panta 6. punkts	
49. pants	46. pants	
50. panta 1. punkts	47. panta 1. punkts	
50. panta 2. punkts	47. panta 2. punkts	
50. panta 3. punkts	47. panta 3. punkts	
51. panta 1. punkts	48. panta 1. punkts	
51. panta 2. punkts	48. panta 2. punkts	
51. panta 3. punkts	48. panta 3. punkts	
52. panta 1. punkts	49. panta 1. punkts	
52. panta 2. punkts	49. panta 2. punkts	
53. panta 1. punkts	50. panta 1. punkts	
53. panta 2. punkts	50. panta 2. punkts	
54. panta 1. punkts	51. panta 1. punkts	
54. panta 2. punkts	51. panta 2. punkts	
54. panta 3. punkts	51. panta 3. punkts	
54. panta 4. punkts	51. panta 4. punkts	
55. panta 1. punkts	52. panta 1. punkts	
55. panta 2. punkts	52. panta 2. punkts	
55. panta 3. punkts	52. panta 3. punkts	
55. panta 4. punkts		
56. panta 1. punkts	53. panta 1. punkts	
56. panta 2. punkts	53. panta 2. punkts	
56. panta 3. punkts	53. panta 3. punkts	
57. panta 1. punkts	54. panta 1. punkts	
57. panta 2. punkts	54. panta 2. punkts	
57. panta 3. punkts	54. panta 3. punkts	
57. panta 4. punkts	54. panta 4. punkts	
58. panta 1. punkts		
58. panta 2. punkts		
58. panta 3. punkts		
58. panta 4. punkts		
59. panta 1. punkts		
59. panta 2. punkts		
59. panta 3. punkts		
60. panta 1. punkts	55. panta 1. punkts	
60. panta 2. punkts	55. panta 2. punkts	
60. panta 3. punkts	55. panta 3. punkts	
60. panta 4. punkts	55. panta 4. punkts	
61. panta 1. punkts	56. panta 1. punkts	
61. panta 2. punkts	56. panta 2. punkts	
62. panta 1. punkts	57. panta 1. punkts	
62. panta 2. punkts	57. panta 2. punkts	
63. panta 1. punkts	58. pants	
63. panta 2. punkts		
64. panta 1. punkts	59. panta 1. punkts	
64. panta 2. punkts	59. panta 2. punkts	

65. panta 1. punkts	60. panta 1. punkts	
65. panta 2. punkts		
65. panta 3. punkts	60. panta 2. punkts	
66. panta 1. punkts	61. panta 1. un 2. punkts	
66. panta 2. punkts	61. panta 4. un 5. punkts	
67. panta 1. punkts	62. panta 1. punkts	
67. panta 2. punkts	62. panta 2. punkts	
67. panta 3. punkts	62. panta 3. punkts	
68. panta 1. punkts	63. panta 1. punkts	
68. panta 2. punkts	63. panta 2. punkts	
69. panta 1. punkts	64. panta 1. punkts	
69. panta 2. punkts	64. panta 2. punkts	
70. panta 1. punkts	65. panta 1. punkts	
70. panta 2. punkts	65. panta 2. punkts	
70. panta 3. punkts	65. panta 3. punkts	
71. panta 1. punkts	66. panta 1. punkts	
71. panta 2. punkts	66. panta 2. punkts	
71. panta 3. punkts	66. panta 3. punkts	
71. panta 4. punkts	66. panta 4. punkts	
71. panta 5. punkts	66. panta 5. punkts	
72. panta 1. punkts	67. panta 1. punkts	
72. panta 2. punkts	67. panta 2. punkts	
72. panta 3. punkts	67. panta 3. punkts	
73. panta 1. punkts	68. panta 1. punkts	
73. panta 2. punkts	68. panta 2. punkts	
74. panta 1. punkts	69. panta 1. punkts	
74. panta 2. punkts	69. panta 2. punkts	
74. panta 3. punkts	69. panta 3. punkts	
75. pants	70. pants	
76. pants	71. pants	
77. pants	72. pants	
78. panta 1. punkts	73. panta 1. punkts	
78. panta 2. punkts	73. panta 2. punkts	
79. panta 1. punkts	74. panta 1. punkts	
79. panta 2. punkts	74. panta 2. punkts	
79. panta 3. punkts	74. panta 2. punkts	
79. panta 4. punkts	74. panta 2. punkts	
79. panta 5. punkts	74. panta 3. punkts	
80. panta 1. punkts	75. panta 1. punkts	
80. panta 2. punkts	75. panta 2. punkts	
80. panta 3. punkts	75. panta 3. punkts	
81. pants	76. pants	
82. panta 1. punkts	77. panta 1. punkts	
82. panta 2. punkts	77. panta 2. punkts	
83. pants	78. pants	
84. pants	79. pants	
85. panta 1. punkts		

85. panta 2. punkts		
85. panta 3. punkts		
85. panta 4. punkts		
86. panta 1. punkts		
86. panta 2. punkts		
86. panta 3. punkts		
86. panta 4. punkts		
87. panta 1. punkts		
87. panta 2. punkts		
87. panta 3. punkts		
88. panta 1. punkts	80. panta 1. punkts	
88. panta 2. punkts	80. panta 2. punkts	
89. panta 1. punkts		
89. panta 2. punkts		
89. panta 3. punkts	82. panta 2. punkts	
89. panta 4. punkts		
90. panta 1. punkts		
90. panta 2. punkts		
90. panta 3. punkts		
91. panta 1. punkts	83. panta 1. punkts	
91. panta 2. punkts	83. panta 2. punkts	
92. panta 1. punkts		
92. panta 2. punkts		
93. pants	84. pants	
94. panta 1. punkts		
94. panta 2. punkts		
94. panta 3. punkts		
94. panta 4. punkts		
94. panta 5. punkts		
95. panta 1. punkts	86. panta 1. punkts	
95. panta 2. punkts	86. panta 2. punkts	
95. panta 3. punkts	86. panta 3. punkts	
96. pants	87. pants	
97. pants	88. pants	
98. panta 1. punkts		
98. panta 2. punkts		
99. panta 1. punkts		
99. panta 2. punkts		
101. pants		
102. panta 1. punkts	94. panta 1. punkts	
102. panta 2. punkts	94. panta 1. punkts	
102. panta 3. punkts	94. panta 2. punkts	
103. pants	95. pants	
104. pants	96. pants	
I pielikums	Pielikums	

III PIELIKUMS
Tiesību akta finanšu pārskats "Aģentūras"

- 1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS**
 - 1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums**
 - 1.2. Attiecīgās politikas jomas ABM/ABB struktūrā**
 - 1.3. Priekšlikuma/iniciatīvas būtība**
 - 1.4. Mērķi**
 - 1.5. Priekšlikuma/iniciatīvas pamatojums**
 - 1.6. Ilgums un finansiālā ietekme**
 - 1.7. Paredzētie pārvaldības veidi**

- 2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI**
 - 2.1. Uzraudzības un ziņošanas noteikumi**
 - 2.2. Pārvaldības un kontroles sistēma**
 - 2.3. Krāpšanas un pārkāpumu novēršanas pasākumi**

- 3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS PAREDZAMĀ FINANSIĀLĀ IETEKME**
 - 3.1. Attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un budžeta izdevumu pozīcijas**
 - 3.2. Paredzamā ietekme uz izdevumiem**
 - 3.2.1. Kopsavilkums par paredzamo ietekmi uz izdevumiem*
 - 3.2.2. Paredzamā ietekme uz [struktūras] apropriācijām*
 - 3.2.3. Paredzamā ietekme uz [struktūras] cilvēkresursiem*
 - 3.2.4. Saderība ar kārtējo daudzgadu finanšu shēmu*
 - 3.2.5. Trešo personu iemaksas*
 - 3.3. Paredzamā ietekme uz ieņēmumiem**

TIESĪBU AKTA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS

1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums

Eiropas Parlamenta un Padomes direktīva par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK un 2013/36/EK, un atceļ Direktīvu 2007/64/EK.

1.2. Attiecīgās politikas jomas ABM/ABB struktūrā⁵¹

Iekšējais tirgus — mazumtirdzniecības finanšu pakalpojumi

Patērētāju aizsardzību — finanšu pakalpojumi

1.3. Priekšlikuma/iniciatīvas būtība

Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **jaunu darbību**

1.4. Mērķi

1.4.1. *Komisijas daudzgadu stratēģiskie mērķi, kurus plānots sasniegt ar priekšlikumu/iniciatīvu*

Sekmēt gudru un iekļaujošu izaugsmi

Veicināt ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju

1.4.2. *Konkrētie mērķi un attiecīgās ABM/ABB darbības*

Izveidot ES mēroga elektronisko maksājumu tirgu, kas ļaus patērētājiem, mazumtirgotājiem un citiem tirgus dalībniekiem pilnībā izmantot ES iekšējā tirgus priekšrocības

Risināt standartizācijas un sadarbības jautājumus attiecībā uz maksājumu veikšanu ar kartēm, internetā un mobilajiem maksājumiem.

Likvidēt šķēršļus konkurencei, jo īpaši attiecībā uz karšu maksājumiem un maksājumiem internetā.

Saskaņot maksājumu pakalpojumu tarifkācijas un novirzīšanas paņēmienus visā ES.

Nodrošināt, ka uz jauna veida maksājumu pakalpojumiem un instrumentiem attiecas tiesiskais regulējums, kas reglamentē privātklientu maksājumu veikšanu ES.

Nodrošināt tiesiskā regulējuma (*PSD*) konsekventu piemērošanu un saskaņot licencēšanas un uzraudzības noteikumu praktisko darbību attiecībā uz maksājumu pakalpojumiem visās dalībvalstīs.

Nodrošināt atbilstošu un konsekventu patērētāju interešu aizsardzību saistībā ar maksājumu darījumiem, tostarp paplašinot normatīvo aizsardzību uz jauniem kanāliem un inovatīviem maksājumu pakalpojumiem.

1.4.3. *Paredzamie rezultāti un ietekme*

Norādīt, kāda ir priekšlikuma/iniciatīvas iecerētā ietekme uz finansējuma saņēmējiem/mērķgrupām.

Ierosinātie grozījumi nodrošinās lielāku juridisko noteiktību un vienlīdzīgus noteikumus, tādējādi samazinot maksājumu pakalpojumu lietotāju izmaksu un cenu konverģenci, palielinot maksājumu pakalpojumu izvēli un pārredzamību, veicinot inovatīvu maksājumu pakalpojumu sniegšanu un nodrošinot drošus un pārredzamus maksājumu pakalpojumus. Ierosināto pasākumu mērķis ir to visu paveikt tehnoloģiski neitrālā veidā, kas būs svarīgi, maksājumu pakalpojumiem turpinot attīstīties. Šos mērķus sasniegs, atjauninot un papildinot esošo tiesisko regulējumu attiecībā uz maksājumu pakalpojumiem; paredzot noteikumus, kas sekmē pārredzamību, inovācijas un drošību privātklientu maksājumu jomā, un uzlabo saskaņotību starp valstu noteikumiem, īpašu uzmanību pievēršot likumīgām patērētāju vajadzībām.

⁵¹

ABM: Budžeta līdzekļu vadība pa darbības jomām – ABB: Budžeta līdzekļu sadale pa darbības jomām.

1.4.4. Rezultātu un ietekmes rādītāji

Tiklīdz minēto direktīvu īsteno vismaz lielākā daļa dalībvalstu, Komisija izvērtēs šīs direktīvas īstenošanu un ietekmi, pamatojoties uz valsts īstenošanas pasākumu atbilstības novērtēšanu un pētījumu par direktīvas ietekmi uz tirgu. Komisija iesniegs Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Eiropas Centrālajai bankai ziņojumu par rezultātiem un piedāvājumiem turpmākajiem pasākumiem.

1.5. Priekšlikuma/iniciatīvas pamatojums

1.5.1. Īstermiņa vai ilgtermiņa vajadzības

Direktīva uzlabos iekšējā tirgus darbību attiecībā uz maksājumu pakalpojumiem, kā arī plašākā nozīmē — attiecībā uz visām precēm un pakalpojumiem, ņemot vērā vajadzību pēc inovatīviem, efektīviem un drošiem maksāšanas līdzekļiem. Jo īpaši tās mērķis ir:

nodrošināt vienādus konkurences apstākļus starp visu kategoriju maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, tostarp tiem pakalpojumu sniedzējiem, kuri sākuši darboties nesen, kas savukārt palielina privātklientu maksājumu izvēli, efektivitāti, pārredzamību un drošību.

veicināt maksājumu ar kartēm, internetā un mobilo maksājumu inovatīvus pārrobežu pakalpojumus, nodrošinot vienotu tirgu visiem privātklientu maksājumiem.

Turklāt tas radīs pareizo līdzsvaru starp patērētāju augstu aizsardzības līmeni un uzņēmumu konkurētspēju, tādējādi ierobežojot iespējas tirgotājiem papildus faktiskajām izmaksām iekasēt maksu par maksājumu instrumentu lietošanu.

Tas atvieglos arī saimnieciskos darījumus Savienībā, kā arī palīdzēs sasniegt ES 2020 stratēģijas plašākus mērķus un veicinās jaunu izaugsmi.

1.5.2. ES iesaistīšanās pievienotā vērtība

Saskaņā ar LES 5. pantā izklāstītajiem subsidiaritātes un proporcionalitātes principiem dalībvalstis nevar pietiekami sasniegt šā priekšlikuma mērķus, un tādēļ tos labāk var panākt Savienības līmenī. Integrēts ES tirgus privātpersonu elektroniskajiem maksājumiem sekmē Līguma par Eiropas Savienību 3. pantā minētā mērķa — stiprināt iekšējo tirgu — sasniegšanu. Tirgus integrācijas priekšrocības ietver, piemēram, lielāku konkurenci starp MPS un lielāku izvēli, inovācijas un drošību maksājumu pakalpojumu lietotājiem, jo īpaši patērētājiem. Pēc būtības attiecībā uz integrētu maksājumu tirgu, pamatojoties uz tīkliem, kas sniedzas aiz valstu robežām, ir nepieciešama Kopienas mēroga pieeja, jo piemērojamiem principiem, noteikumiem, procedūrām un standartiem ir jābūt vienādiem visās dalībvalstīs, lai nodrošinātu juridisko noteiktību un vienlīdzīgus konkurences apstākļus visiem tirgus dalībniekiem. Alternatīva Kopienas mēroga pieejai būtu daudzpusēju un divpusēju nolīgumu sistēma, kuras sarežģītība un izmaksas salīdzinājumā ar Eiropas līmeņa tiesību aktu būtu nepieļaujamas. Tādējādi iespējamā rīcība ES līmenī atbilst subsidiaritātes principam.

1.5.3. Līdzīgas līdzšinējās pieredzes rezultātā gūtās atziņas

Pašreizējā tiesiskā regulējuma un Maksājumu pakalpojumu direktīvas analīzes rezultātā ir uzsvērti šādi jautājumi:

- spēkā esošo noteikumu nekonsekventa piemērošana dalībvalstīs, ņemot vērā izvēles iespēju lielo skaitu un bieži vien ļoti vispārīgos piemērošanas kritērijus. Jo īpaši daži MPD noteiktie izņēmumi šķiet pārāk vispārīgi vai novecojuši attiecībā uz tirgus attīstību un tos interpretē ļoti dažādi. Spēkā esošajos noteikumos ir trūkumi saistībā ar to piemērošanas jomu, ja maksājumu darījuma viens no posmiem tiek īstenots ārpus EEZ vai maksājumi tiek veikti valūtās, kas nav ES valūtas, kā rezultātā veidojas tirgus sadrumstalotība, regulatīvā arbitražā un konkurences izkropļojumi.

- juridisks vakuums attiecībā uz dažiem interneta pakalpojumu sniedzējiem, kuri sākuši darboties nesen, piemēram, trešo personu pakalpojumu sniedzējiem, kas piedāvā maksājuma iniciāšanu, kas

piesaistīta bankas pakalpojumiem tiešsaistē. Šie pakalpojumi ir dzīvotspējīga un bieži vien lētāka maksājumu alternatīva karšu maksājumiem, kas ir pievilcīga arī patērētājiem, kuriem nav kartes. Tomēr pašreizējie uzņēmējdarbības modeļi rada bažas starp bankām un atsevišķām dalībvalstīm, jo uz pakalpojumu sniedzējiem neattiecas esošais tiesiskais regulējums. Šāds juridiskais vakuums varētu kavēt inovāciju un piemērotu tirgus piekļuves apstākļu izveidi.

- standartizācijas un savietojamības trūkums starp dažādiem maksājumu risinājumiem (maksājumi ar kartēm, internetā un mobilie maksājumi) dažādos aspektos un dažādās pakāpēs, jo īpaši pārrobežu līmenī, ko pastiprina vāja pārvaldība attiecībā uz ES privātklientu maksājumu tirgu.

- dažāda un nekonekventa tarififikācijas prakse (attiecībā uz konkrēta maksājumu instrumenta pielietojumu, ko izmanto tirgotāji) starp dalībvalstīm (no kurām aptuveni puse ES dalībvalstu atļauj, bet otra puse aizliedz papildmaksas noteikšanu), radot lielas neskaidrības patērētājiem, kad tie iepērkas ārzemēs vai internetā, un nevienlīdzīgus konkurences apstākļus.

- maksājumu karšu jomā vairāki uzņēmējdarbību ierobežojoši noteikumi un prakse, kas kropļo konkurenci (attiecībā uz *MIF* un noteikumiem par tirgotāju izvēli un elastīgumu saistībā ar kartes pieņemšanu).

Eiropas tiesiskā regulējuma un jo īpaši MPD pārskatīšana, kā arī 2012. gadā organizētā apspriešanās par Komisijas Zaļo grāmatu attiecībā uz maksājumiem ar karti, internetā un mobilajiem maksājumiem lika secināt, ka ir nepieciešami turpmāki pasākumi un regulējuma atjauninājumi, tostarp pielāgojumi MPD, lai maksājumu regulējums labāk atbilstu efektīva Eiropas maksājumu tirgus vajadzībām, pilnībā sekmējot tādas maksājumu vides izveidi, kas veicina konkurenci, inovācijas un drošību.

1.5.4. Saderība un iespējamā sinerģija ar citiem atbilstošiem instrumentiem

Tiesiskais regulējums, kas izveidots ar MPD, Regulu (EK) Nr. 924/2009 par pārrobežu maksājumiem Kopienā un otro elektroniskās naudas Direktīvu 2009/110/EK, jau ir ļāvis panākt ievērojamu progresu attiecībā uz Eiropas privātklientu maksājumu tirgus vispārēju integrāciju. Migrācijas uz *SEPA* beigu datuma Regula (ES) Nr. 260/2012 nosaka migrācijas termiņus Eiropas mēroga kredīta pārvedumiem un tiešajiem debetiem, pilnībā aizstājot valstu sistēmas attiecībā uz valsts un pārrobežu euro maksājumiem ES teritorijā no 2014. gada. Pēdējos gados tiesiskais regulējums privātklientu maksājumu jomā ir papildināts ar vairākām izmeklēšanām un Komisijas lēmumiem saskaņā ar ES konkurences tiesību aktiem.

Tomēr privātklientu maksājumu tirgus ir ļoti dinamisks un pēdējo gadu laikā tajā ir vērojama būtiska inovāciju attīstība. Svarīgas maksājumu tirgus jomas, jo īpaši karšu maksājumi un jauni maksājumu līdzekļi, piemēram, internetā un mobilie maksājumi, bieži vien joprojām ir sadrumstaloti pa valstīm, tādējādi apgrūtinot inovatīvu un viegli izmantojamu digitālo maksājumu pakalpojumu efektīvu attīstību un iespēju nodrošināt patērētājus un mazumtirgotājus ar efektīvām, ērtām un drošām maksājumu veikšanas metodēm (izņemot, iespējams, kredītkartes) Eiropas mērogā, ļaujot iegādāties preču un pakalpojumu aizvien pieaugošo klāstu. Jaunākās tendences maksājumu ar kartēm, internetā un mobilo maksājumu tirgū ir atklājušas dažas regulējuma nepilnības pašreizējā tiesiskajā regulējumā attiecībā uz maksājumiem, kā arī tirgus nepilnības, kuras ar šīs iniciatīvas palīdzību plānots risināt.

1.6. Ilgums un finansiālā ietekme

Ierobežota ilguma priekšlikums/iniciatīva

- Priekšlikuma/iniciatīvas darbības laiks: [DD.MM.]GGGG.–[DD.MM.]GGGG.
- Finansiālā ietekme: GGGG.–GGGG.

Neierobežota ilguma priekšlikums/iniciatīva

1.7. Paredzētie pārvaldības veidi ⁵²

2015. gada budžets

Centralizēta netieša pārvaldība, kurā īstenošanas uzdevumi deleģēti:

izpildaģentūrām

Dalīta pārvaldība kopā ar dalībvalstīm

Netieša pārvaldība, budžeta izpildes uzdevumus uzticot:

starptautiskām organizācijām un to aģentūrām (precizēt);

EIB un Eiropas Investīciju fondam;

un 208. un 209. pantā minētajām struktūrām;

publisko tiesību subjektiem;

struktūrām, uz kurām attiecas privāttiesības un kuras veic sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja misiju, ja vien tās sniedz pietiekamas finanšu garantijas;

struktūrām, uz kurām attiecas dalībvalsts privāttiesības, kurām uzticēta publiskā un privātā sektora partnerības īstenošana un kuras sniedz pietiekamas finanšu garantijas;

personām, kurām ir uzticēts veikt īpašas darbības KĀDP jomā saskaņā ar LES V sadaļu un kuras ir noteiktas attiecīgajā pamataktā.

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

2.1. Uzraudzības un ziņošanas noteikumi

Norādīt periodiskumu un nosacījumus

Regulas par Eiropas Banku iestādes (EBI) izveidi 81. pantā noteikts, ka Komisija līdz 2014. gada 2. janvārim un pēc tam reizi 3 gados publicē vispārīgu ziņojumu par pieredzi, kas gūta EBI darbības rezultātā. Tāpēc Komisija publicēs vispārīgu ziņojumu, ko nosūtīs Eiropas Parlamentam un Padomei. Pārvaldības un kontroles sistēma

2.1.1. Apzinātie riski

Saistībā ar juridisku, ekonomisku, efektīvu un konstruktīvu apropiāciju izmantošanu, kas izriet no priekšlikuma, paredzams, ka priekšlikums neradīs jaunus riskus, ko pašlaik nesedz EBI esošais iekšējās kontroles satvars.

2.1.2. Paredzētās kontroles metodes

Tīks izmantotas pārvaldības un kontroles sistēmas, kā noteikts Regulā par Eiropas Banku iestādes izveidi (1093/2010).

⁵² Skaidrojumus par pārvaldības veidiem un atsaucis uz Finanšu regulu skatīt *BudgWeb* tīmekļa vietnē: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2.2. Krāpšanas un pārkāpumu novēršanas pasākumi

Norādīt esošos vai plānotos novēršanas pasākumus un citus pretpasākumus.

Krāpšanas, korupcijas un citu nelikumīgu darbību apkarošanai EBI bez ierobežojumiem piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 25. maija Regulu (EK) Nr. 1073/1999 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*).

EBI pievienojas Eiropas Parlamenta, Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Kopienu Komisijas 1999. gada 25. maija Iestāžu nolīgumam par iekšējo izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai, un tā nekavējoties izdod attiecīgus noteikumus, kas attiecas uz visu EBI personālu.

Finansējuma lēmumos, nolīgumos un no tiem izrietošajos īstenošanas instrumentos skaidri paredz, ka vajadzības gadījumā Revīzijas palāta un *OLAF* var veikt EBI izmaksāto līdzekļu saņēmēju, kā arī par šo līdzekļu sadalījumu atbildīgā personāla pārbaudes uz vietas.

Regulas, ar ko izveido EBI, 64. un 65. pants paredz noteikumus par EBI budžeta izpildi un kontroli un piemērojamos finanšu noteikumus.

3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS PAREDZAMĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

3.1. Attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un budžeta izdevumu pozīcijas

Esošās budžeta pozīcijas

Sarindotas pa daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijām un budžeta pozīcijām.

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	Budžeta pozīcija	Izdevumu veids	Iemaksas			
	Numurs [[Izdevumu kategorija.....]]	Dif./nedif. (⁵³)	No EBTA valstīm ⁵⁴	No kandidātvalstīm ⁵⁵	No trešām valstīm	Finanšu regulas 21. panta 2. punkta b) apakšpunkta nozīmē
1.a	2002.03.12. Eiropas Banku iestāde	Dif.	JĀ	JĀ	NĒ	NĒ

3.2. Paredzamā ietekme uz izdevumiem

Jaunos uzdevumus veiks, izmantojot cilvēkresursus, kas pieejami ikgadējās budžeta resursu piešķiršanas procedūras ietvaros, ņemot vērā budžeta ierobežojumus, kas piemērojami visām ES struktūrām un atbilstīgi finanšu plānošanai attiecībā uz aģentūrām.

3.2.1. Kopsavilkums par paredzamo ietekmi uz izdevumiem

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	1.a								
	Konkurētspēja izaugsmei un darbavietām								
MARKT ĢD			2015	2016	2017	2018	2019	2020	KOPĀ

⁵³ Dif.=diferencētās apropriācijas / nedif. = nediferencētās apropriācijas.

⁵⁴ EBTA – Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācija.

⁵⁵ Kandidātvalstis un attiecīgā gadījumā potenciālās kandidātvalstis no Rietumbalkāniem.

2002.03.12.	Saistības	1)	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609
	Maksājumi	2)	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609
KOPĀ — MARKT ĢD apropriācijas	Saistības	= 1 + 1.a + 3.a	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609
	Maksājumi	= 2 + 2.a + 3.b	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

		2015 ⁵⁶	2016	2017	2018	2019	2020	KOPĀ
KOPĀ daudzgadu finanšu shēmas 1.– 5. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas	Saistības	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609
	Maksājumi	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609

⁵⁶

N gads ir gads, kurā priekšlikumu/iniciatīvu sāk īstenot.

3.2.2. *Paredzamā ietekme uz [struktūras] apropriācijām*

- Priekšlikums/iniciatīva neparedz izmantot darbības apropriācijas

3.2.3. *Paredzamā ietekme uz [struktūras] cilvēkresursiem*

3.2.3.1. Kopsavilkums

- Priekšlikums/iniciatīva neparedz izmantot administratīvās apropriācijas

3.2.3.2. Paredzamās cilvēkresursu vajadzības atbildīgajam ĢD

- Priekšlikums/iniciatīva neparedz cilvēkresursu izmantošanu

3.2.4. *Saderība ar kārtējo daudzgadu finanšu shēmu*

- Priekšlikums/iniciatīva atbilst kārtējai daudzgadu finanšu shēmai

3.2.5. *Trešo personu iemaksas*

Priekšlikums/iniciatīva paredz šādu līdzfinansējumu:

Apropriācijas miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Kopā
Dalībvalstis	0,240	0,225	0,112	0,112	0,112	0,112	0,913
KOPĀ līdzfinansējuma apropriācijas	0,240	0,225	0,112	0,112	0,112	0,112	0,913

3.3. Paredzamā ietekme uz ieņēmumiem

- Priekšlikums/iniciatīva finansiāli neietekmē ieņēmumus

1. pielikums

Pārskatot MPD, ir noteikt šādi īpaši pienākumi un uzdevumi attiecībā uz EBI, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010.

14. pants — izstrādāt un uzturēt tīmekļa portālu:

- Izstrādāt un uzturēt tīmekļa portālu, kas darbojas kā ES elektroniskās piekļuves punkts, savienojot 13. pantā minētos valstu publiskos reģistrus, un izstrādāt regulatīvo standartu projektus, nosakot tehniskās prasības attiecībā uz piekļuvi informācijai, kas ietverta šajos publiskajos reģistros.

26. pants — EBI pienākumi saistībā ar “atļauju (pasu)” procedūru:

- Pamatnostādņu sagatavošana par to, vai darbības uzsākšana citā dalībvalstī saskaņā ar “atļauju (pasu)” režīmu ir uzskatāma par tiesību veikt uzņēmējdarbību vai sniegt pakalpojumus īstenošanu. Šīs pamatnostādnes pieņem divu gadu laikā kopš šīs direktīvas stāšanās spēkā.
- Izstrādāt regulatīvo tehnisko standartu projektu par sadarbību un informācijas apmaiņu starp izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kas minētas 26. pantā 1. punktā, un uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm saskaņā ar 26. un 18. pantu, kuros norādīta sadarbības metode, līdzekļi un noteikumi attiecībā uz maksājumu iestāžu, kas darbojas pārrobežu mērogā, paziņojumu, un jo īpaši iesniedzamās informācijas darbības jomu un apstrādi, tostarp kopīgu terminoloģiju un standarta paziņojuma veidlapām, lai nodrošinātu konsekventu un efektīvu paziņošanas procesu. EBI iesniedz šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai ne vēlāk kā divus gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.
- Izstrādāt regulatīvo tehnisko standartu projektu par sadarbību un informācijas apmaiņu starp izcelsmes dalībvalsts un uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm saskaņā ar 26. panta 2.-4. punktu un 22. pantu, kuros norādīta sadarbības metode, līdzekļi un noteikumi saistībā ar maksājumu iestāžu, kas darbojas pārrobežu mērogā, uzraudzību, un jo īpaši apmaiņai paredzētās informācijas darbības joma un apstrāde, lai nodrošinātu maksājumu iestāžu, kas īsteno pārrobežu maksājumu pakalpojumus, konsekventu un efektīvu pārraudzību. EBI iesniedz šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai ne vēlāk kā divus gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

86. un 87. pants — drošības pamatnostādņu izstrāde un pamatnostādņu pieņemšana par maksājumu pakalpojumu sniedzēju (MPS) rīcību būtisku drošības incidentu gadījumā:

- Pamatnostādņu izstrāde, lai izveidotu, īstenotu un uzraudzītu drošības pasākumus saskaņā ar 85. pantu, tostarp sertifikācijas procedūras, ja nepieciešams, saskaņā ar 85. panta 3. punktā minētajiem principiem. Tajās ņem vērā, *inter alia*, standartus un/vai specifikācijas, ko Komisija publicējusi saskaņā ar TID direktīvas 16. panta 2. punktu. EBI ciešā sadarbībā ar ECB regulāri, bet vismaz reizi divos gados, pārskata pamatnostādnes.
- Pamatnostādņu pieņemšana ar mērķi atvieglot maksājumu pakalpojumu sniedzējiem identificēt būtiskus incidentus un apstākļus, kādos maksājumu iestādei ir pienākums ziņot par drošības incidentu. Šīs pamatnostādnes pieņem divu gadu laikā kopš šīs direktīvas stāšanās spēkā.
- Ciešā sadarbībā ar ECB saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu pamatnostādņu pieņemšana maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kā noteikts šīs direktīvas 1. panta 1. punktā, par jaunākajiem sasniegumiem klientu autentificēšanā un par jebkādiem atbrīvojumiem attiecībā uz stingras klienta autentifikācijas izmantošanu. Šīs pamatnostādnes pieņem divu gadu laikā pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā un regulāri atjaunina pēc vajadzības.